

Qui delictum accusat eleemosynam dicitur
facere. dist. 45. cap. 11. n. 6. pag. 357.
An clericus accusare possit. dist. 46. cap. 4. n.
1. 2. 3. & 4. pag. 362.

Acephalus.

Acephalum, hoc est, sine capite. dist. 21. cap. 8.
n. 3. pag. 151.
Acephali dicuntur, qui nulli episcopo subesse
volunt. ibidem.

Acolythus.

Acolythus qualiter ordinetur. dist. 23. cap. 16. n.
1. pag. 169.
De acolythorum, seu acolythorum ethymolo-
gia. ibidem. n. 2. pag. 170.
Acolythus ab archidiacono instruitur. ibidem.
num. 3.
Officium acolythi quale sit. ibidem. n. 4.
Acolythi an possint tangere vasa sacra. dist. 24.
cap. 1. num. 2. pag. 181.

Actus.

Actus in voluntatem relictus non debet ad
actum prohibitum extendi. dist. 1. n. 9. p. 9.
Actum frequentat, qui bis illum exercet. dist.
26. cap. 4. n. 2. pag. 194.

Ad.

Propositio, Ad, quid significet. dist. 31. cap. 6.
num. 2. & 3. pag. 227.

Administratio.

Potest quis esse maior in ordine, & minor in
administratio. dist. 21. c. 2. n. 12. p. 147.

Adolescentia.

Adolescentia erudita, non debet contemni. dist.
38. cap. 16. n. 3. pag. 298.
Aliquando seniores à iunioribus consilio vin-
cuntur. ibidem. num. 4.

Adrianus.

Adrianus pontifex quis fuerit. distinctio 22.
cap. 7. n. 1. pag. 155.

Aduena.

Aduena an obligentur legibus loci, in quo mo-
rantur. dist. 8. cap. 2. num. 6. pag. 42.

Adulatio.

Adulatio an sit peccatum mortale, vel venia-
le. dist. 46. c. 2. n. 1. p. 360.
Tres sunt species adulationis. ibidem.
Adulatio habet, & obsecrat ingenia. dist. 93.
cap. 1. num. 2. pag. 807.

Adulator.

Qui aures adulantibus præbet, multis se expo-
nit periculis. distinctio 83. cap. 6. num. 3.
pag. 710.
Aliquando licet laudibus non dissentire. ibid.
num. 4.
Adulatores sunt reiiciendi à principum consi-
lijs. dist. 93. cap. 1. n. 1. p. 807.

Adulter.

An liceat magistratum adulterium commit-
tentem occidere. distinctio 40. cap. 1. nu-
1. pag. 300.
Multi in Christi genealogia adulteri. distinct.
56. cap. 8. num. 2. pag. 518.

Advocatus.

Advocatus an possit advocare pro utraq; parte
dist. 45. c. 9. n. 11. p. 354.
Varijs modis potest advocatus iura exponere.
dist. 50. c. 17. n. 2. p. 389.
Advocatus reum defendens in causa sanguinis,
an punito pena talionis accusatore, fiat irri-
gularis. dist. 51. c. 1. n. 6. p. 417.
Non fit irregularis advocatus. qui causam san-
guinis in iudicio tractat, non secuta morte,
aut deformitate. ibidem. n. 5.
Advocatus causas clientuli summa fidelitate
debet defendere. dist. 87. cap. 5. n. 8. p. 755.
Prohibentur episcopi, & clerici officium ad-
vocati exercere. dist. 88. c. 4. n. 1. p. 766.
Quatuor casus, in quibus id licet clericis, pro-
ponuntur. ibidem. n. 2.
Potest clericus advocati officium exercere, si
sit pauper. ibidem. n. 3.
Idem potest monachus de licetia sui prælati, pro
utilitate, & sustentationi monasterij. ibid. n. 4.

Æquitas.

An æquitas sit præferenda rigori. distinctione
45. cap. 9. n. 5. & 6. pag. 352.

Ætas.

An recipere minores ordines ante septennium,
sit mortale. dist. 77. c. 2. n. 6. pag. 634.

Suspensio ob collatam tonsuram non habenti
ætatem, non est ipso facto. ibidem. n. 8.

Eam non incurrit episcopus conferens non
habenti ætatem ad ordines minores ibidem.
n. 9. p. 635.

Explicatur textus, ubi de ætate ad tres mine-
res ordines. ibidem. n. 10.

Explicatur textus, ubi de ætate duodecim an-
norum ad acolytatum. ibidem. n. 11.

Alia textus explicatio ubi de ætate quatuorde-
cim annorum ad acolytatum. ibidem. n. 12.

Textus explicatio de ætate ad subdiaconatum.
ibidem. n. 13.

Refellitur hæc explicatio. ibidem. n. 14.

Proponitur germana textus explicatio iuxta
authorem. ibidem. n. 15.

Probabilior opinio de ætate minorum ordi-
num post Clementinam generalem, de æta-
te, & qualitate in 6. ibidem. n. 16.

Hæc eadem stabilitur ex Tridentino. ibidem.
n. 17. pag. 636.

Qui ante ætatem minores suscipit, non est sus-
pensus, aut suspendendus. ibidem. n. 18.

Ætas ad diaconatum. ibidem. n. 19.

Ætas ad sacerdotium. ibidem. n. 20.

Ætas ad sacros ordines præscripta. dist. 77. cap.
4. n. 1. p. 638.

Utrum attingens unam horam vigesimi quin-
ti anni queat ordinari. ibidem. n. 2.

Qui ante ætatem legitimam ordinatur in sacris,
est suspendendus. ibidem. n. 3. p. 639.

Ante bullam Pij XI. non erat talis ipso iure
suspensus. ibidem. n. 4. & 5.

Post bullam Pij XI. suspensus est sic ordina-
tus ipso iure. ibidem. n. 6.

Ad incurrendam hanc suspensionem opus est
dolo. ibidem. n. 7.

Qui sic suspensus ministrat in ordine male
suscepto, sit irregularis. ibidem. n. 8.

Non tollitur ista suspensio adveniente legiti-
ma ætate. ibidem. n. 9.

Episcopus in ea potest dispensare. ibidem. nu-
10. pag. 640.

Ad munera civilia, & reipublicæ officia satis
est attingisse annum vigesimum quintum. ibid.
num. 11.

Secas in Lusitania, ubi ordinatio requirit an-

num vigesimum quintum completum. ibi-
dem. n. 12.

Non verificatur hæc ætas in impetratibus ve-
niam ætatis. ibidem. n. 13.

Modificatur primò Ordinatio ubi defuerint
maiores viginti quinque annis. ibid. n. 14.

Nunquam admittendi sunt pupilli ad munera
reipublicæ. ibidem. n. 15.

Limitatur secundo in eis, qui non sunt pro-
prietarij, sed suffecti. ibidem. n. 16.

Non placet ea limitatio. ibidem. n. 17.

Modificatur tertio in muneribus, ubi non re-
quiritur tanta prudentia. ibidem. n. 18.

Qua ætate quis possit diaconus initiari. dist. 77.
cap. 5. n. 1. p. 641.

Ætas pro diacodatu. distinct. 77. cap. 6. num. 1.
pag. 643.

Probitas, & honestas supplet ætatem. distin. 77.
cap. 9. n. 2. pag. 652.

Attingens vigesimum secundum annum an
possit assequi canonicatum in cathedrali.
dist. 78. c. 2. n. 1. pag. 654.

Quæ ætas requiratur ad canonicatum in eccle-
sia cathedrali. ibidem. n. 2.

Afflictio.

Non scit afflictiones afflictorum, qui experi-
mentum afflictionis non habuit. distinct. 50.
cap. 53. num. 1. pag. 409.

Agar.

Agar an verè fuerit uxor Abraham. dist. 56.
cap. 9. num. 1. pag. 520.

Agatho.

Agatho Papa primus quis fuerit. dist. 19. cap. 2.
n. 1. pag. 133.

Agatho tertius quis fuit. distinctione 16. cap.
10. num. 8. pagin. 115.

Agressor.

Aggressor quando suum aggressorem potest
occidere. dist. 64. c. 6. n. 3. p. 578.

Albinus.

Albinus Alcuinus quis fuit. distinctione 45.
cap. 12. num. 1. pag. 354.

Alea.

An

An possit quis repetere, quod in alea perdidit,
& an acquisita in ludo debeant restitui. dist.
35. cap. 1. num. 10. pag. 272.

Aleator.

Qualis clericus dicatur publicus aleator. dist.
35. cap. 1. n. 11. pag. 272.

Alexander.

Alexander secundus quis fuerit. dist. 32. cap. 6.
num. 1. pag. 239.

Allegare.

An quando allegatur lex, sit necessarium alle-
gare cottam illius. distinctione 45. cap. 17.
num. 6. 7. 8. pag. 357.

Alias.

Dictio, Alias sumitur in bona significatione.
dist. 65. c. 1. num. 3. pag. 580.

Alioquin.

Dictio, alioquin, quā significationem habeat.
dist. 37. cap. 8. num. 3. p. 284.
Est resolutiva dispositionis, in qua profertur,
si non concurrant in actu omnes qualitates
precedentes. ibidem.

Alius.

Dictio, Alius, quid importet. distinctione 49.
cap. 1. num. 6. pag. 380.

Altare.

Diaconi, & subdiaconi ministrant altari. dist.
31. cap. 10. num. 2. p. 229.

Ambiguitas.

Ambiguitas multiplex, & quomodo tollatur.
dist. 33. c. 7. num. 3. pag. 258.

Ambrosius.

Ambrosius quis fuerit. distinct. 4. cap. 5. num. 2.
pag. 31.

D. Ambrosius an fuerit postulatus ab impera-
tore. distinctione 61. cap. 11. num. 4. pag. 545.

Amor.

Simul sūt amor proximi, & amor Christi. dist.
90. cap. 3. num. 3. pag. 790.

Amphilochius.

Amphilochius quis fuerit. distinctione 16. cap.
7. num. 24. pag. 112.

Amplius.

Dictio, amplius, quid significet. distinctione
68. c. 4. num. 3. pag. 588.

Anacletus.

Anacletus Pontifex quis fuerit. distinct. 21.
cap. 2. num. 1. pag. 146.

Anastasius.

Anastasius percussus, quia volebat revocare
Achatium. dist. 19. c. 9. n. 1. p. 137.
Anastasius 2. quis fuerit. dist. 19. c. 8. n. 1. p. 137.

Anathema.

In quo differat anathema ab excommunicato.
dist. 42. cap. 1. num. 3. p. 316.

Angelus.

Prælati cur Angeli appellentur. distinctione
88. cap. 1. num. 8. pag. 763.

Anicetus.

Anicetus Pontifex quis fuerit. distinctione 23.
cap. 21. num. 1. pag. 172.

Anima.

Anima debet præponi corpori. dist. 10. c. 6. nu.
2. pag. 55.

Vbi agitur de periculo animæ; non est facile credendum viris, & si aliàs sanctitate polleant. distinctione 19. cap. 8. num. 5. pagin. 137.

Animæ post mortem quomodo purgètur. dist. 25. c. 5. n. 1. p. 190.

Quomodo in illas possit agere ignis corporeus. ibidem. n. 2.

Animæ è purgatorio non transeunt ad alium locum amænnum, sed immediate ad locum beatitudinis. ibidem. n. 4. p. 191.

Animæ an possint è purgatorio ante finitam purgationem ad tempus exire. ibidem. numer. 5.

Animæ in purgatorio sunt omnino certæ de sua salute. distinctione 25. cap. 5. num. 6. pag. 191.

Vtrum animæ in purgatorio pro nobis orent, possintque aliquid nobis mereri, aut impetrare. ibidem. n. 7.

Miraculum animæ in lingua servatæ quoad usque baptismum reciperet. distinctione 10. cap. 3. num. 4. pagin. 53.

Annus.

Annus quomodo computetur. distinctione 23. cap. 1. num. 4. pag. 156.

Ante.

Propositio, Ante, quid significet. dist. 31. cap. 1. num. 4. 5. & 6. pag. 223.

Antecessor.

An sit aliqua differentia inter decessorem, & antecessorem. distinctione 94. cap. 1. num. 1. pagin. 822.

Antinomia.

In iure an detur aliqua antinomia. distinctione 1. num. 1. 2. & 3. pag. 8.

Apocryphus.

Hæretici etiam Christo apocrypha opera imposuerunt. distinctione 15. cap. 3. num. 54. pagin. 94.

Vide liber.

Apollo.

Apollo legem dedit Arcadis. distinctione 13. cap. 3. num. 2. pag. 12.

Apostata.

Apostata fictus, an sit irregularis. dist. 50. cap. 32. num. 3. pag. 397.

Quis possit cum illo dispensare. ibidem. numer. 4.

Ad clericatus officium non admittuntur apostatæ. distinctione 50. cap. ultim. num. 1. pagin. 416.

Apostatare.

Apostatare quid sit. distinctione 50. cap. ultim. num. 2. pag. 416.

Apostolus.

Apostoli controversias definiebant. dist. 16. c. 2. n. 3. pag. 106.

Apostoli an episcopalem consecrationem à Petro acceperint. distinctione 21. cap. 2. num. 3. pag. 146.

Apostoli acceperunt à Christo iurisdictionem. ibidem. num. 5.

Apostoli an fuerint pares Petro. ibidem. num. 10. pag. 147.

Apostoli fuerunt episcopi, & an essent sacerdotes vivente Christo. distinctione 66. cap. 2. num. 3. & 4. pag. 585.

Appellare.

In temporalibus an appelletur ad Papam. dist. 10. cap. 8. n. 4. pag. 56.

An per remotionem appellationis, removeatur appellatio necessaria. dist. 70. c. 2. nu. 28. pag. 607.

Vtrum liceat appellare à prælato nimis severo. dist. 86. c. 4. n. 2. pag. 727.

Apud.

Diçio, Apud, quam significationem habeat. dist. 50. cap. 60. nu. 2. pag. 412.

Arbitrium.

Quid importet verba, secundum proprij arbitrij voluntatem. distinct. 45. cap. 5. num. 7. pag. 158.

Mala

Mala opera in solum liberum arbitrium, bona verò, & supernaturalia in Dei gratiam refunduntur. dist. 23. cap. 2. n. 11. pag. 158.

Archidiaconus.

Archidiaconus an sit maior Decano. distin. 25. cap. 1. n. 11. pag. 185.

Archidiaconus iudicabat clericos. ibidem. num. 12.

Quod sit munus, & officium archidiaconi. ibidem.

Archidiaconus an possit excommunicare. ibidem. n. 17. pag. 186.

An habeat ordinariam iurisdictionem. ibidem. num. 18.

De iure communi non habet archidiaconus iurisdictionem ordinariam. ibidem. n. 20.

Archidiaconus quando archipresbyter ruralis est mortuus, an debeat illuc se transferre. dist. 63. cap. 20. nu. 1. pag. 561.

Archidiaconus non potest in suos parochianos dominationem exercere. dist. 94. cap. 3. num. 1. pag. 830.

Archiepiscopus.

Archiepiscopus est caput Concilij. dist. 18. cap. 1. n. 1. pag. 124.

Archiepiscopus an Primati subijciatur. distin. 17. n. 3. pag. 118.

Non possunt Archiepiscopi suas dividere provincias absque Papæ consensu. dist. 101. cap. 1. num. 2. pag. 878.

Quando possit Archiepiscopus aliquid à Prælati petere. dist. 18. c. 7. n. 3. pag. 127.

Archiepiscopus à quo debeat recipere palliū. dist. 21. cap. 1. n. 5. p. 145.

Archiepiscopus Toletanus an præcedat Bracharenſi. dist. 63. c. 25. n. 5. & 6. pag. 568.

Iacobus fuit primus Archiepiscopus. dist. 66. cap. 2. num. 2. pag. 585.

In quibus locis Archiepiscopus utatur pallio. dist. 100. cap. 6. n. 1. p. 874.

An in pallio Archiepiscopi contineatur plenitudo pontificalis officij. dist. 100. cap. 7. n. 1. pag. 874.

Vtrum Archiepiscopus exercens ea, quæ proveniunt ex pallio, absque illo, valida sint. ibidem. n. 2. pag. 875.

Vide Metropolitanus, & Pallium.

Archiflamines.

Archiflamines, qui dicantur. dist. 80. cap. 2. nu. 3. pag. 662.

Archipresbyter.

Archipresbyter, & Decanus an sit idem. dist. 5. cap. 1. num. 13. pag. 185.

Argumentum.

Argumentum à contrario sensu, an valeat. dist. 9. cap. 1. n. 7. pag. 47.

Argumentum à simili, quomodo procedat. dist. 37. cap. 11. n. 4. p. 286.

Argumentum à contrario sensu, valet in iure. dist. 43. cap. 4. num. 4. & 5. pag. 326.

An sit validum argumentum de maiori ad minus. dist. 46. n. 1. pag. 359.

Quid sit argumentum. dist. 50. cap. 24. num. 1. pag. 392.

Argumentari.

Argumentari potest ab ordine verborum. dist. 63. cap. 19. num. 4. pag. 561.

Ab exemplis gentiliū potest argumentari. dist. 21. cap. 8. n. 5. pag. 151.

Vtrum per similia liceat argumentari. dist. 37. cap. 14. n. 3. pag. 287.

Arius.

Arius execrabilis homo fuit, & de eius erroribus. dist. 16. cap. 9. n. 3. pag. 114.

Arius scripsit librum, Crapula, vocatum. dist. 15. cap. 1. n. 8. pag. 76.

Arianus.

Ariani episcopi, qui in Concilio Nicæno interfuerunt. dist. 15. c. 1. n. 5. pag. 76.

Arithmetica.

Definitio arithmetica. distinctione 37. cap. 10. num. 3. pag. 285.

Arma.

Deferens arma ad Turcas, an incurrat panam. dist. 22. cap. 2. n. 7. pag. 153.

Delentes arma depicta possunt puniri. dist. 30. c. 2. n. 5. p. 214.

Ars.

Artium liberaliū utilitas ad scripturas intelligendas.

gendas. dist. 37. cap. 12. num. 4. pag. 286.

Assumptio.

Qua certitudine tenendum sit, Beatam Virginem in assumptione cum corpore ad cælum evolasse. dist. 15. cap. 3. n. 79. pag. 98.

Fellum assumptionis quando fuit institutum. dist. 70. cap. 2. n. 27. pag. 607.

Athanasius.

Athanasius postulabat capita Nicæni Concilij. dist. 16. cap. 12. n. 3. pag. 118.

Avaritia.

Avaritia an sit semper peccatum mortale. dist. 47. cap. 8. n. 4. pag. 373.

Episcoporum avaritia maxime redarguitur. dist. 93. cap. 23. n. 7. pag. 815.

Augustinus.

Sub regula sancti Augustini quæ congregationes militent. dist. 54. c. 12. n. 7. pag. 445.

Augustinus quis fuerit. distinctione 4. cap. 3. num. 1. pagin. 29.

Augustus.

Nomen, Augustus, quid significet, & de origine appellationis Cæsaris. distinctione 97. cap. 2. num. 2. pag. 864.

Aut.

Dictio, Aut, quid significet. distinct. 32. cap. 9. num. 3. 4. & 5. pag. 244.

Autem.

Dictio, Autem, quid significet. dist. 50. cap. 35. num. 1. & 2. pag. 400.

Authenticum.

Si aliquid, ut authenticum observabatur, ut tale est tenendum, distinctione 19. num. 1. pag. 132.

Author.

Non sunt allegandi multi Authores. distinctione 23. cap. 4. num. 4. pag. 161.

Authoritas.

Authoritates sacræ Scripturæ possunt allegari in causis tamquam leges, in proæm. num. 27. pag. 4.

Dicta, Sanctorum inserta in Decreto, an habeant firmam authoritatem, in proæm. num. 26. pag. 5.

Authoritates Sanctorum an pro lege habeantur. ibidem. à n. 26. usque 29.

Sanctorum authoritas, siue paucorum, siue plurimum, cum ad eas veritates affertur, quæ naturali lumine continentur, certa argumenta non suppeditat: sed tantum pollet, quantum ratio consentanea persuaserit. ibidem. n. 28.

Consentiens eadem sanctorum omnium sententia, aut scripturarum interpretatio, in docendo aliquid ad rectam fidem spectare, pro catholica veritate accipienda, observandaque est. ibidem. num. 29.

Authoritas quid sit, in proæm. num. 16. pag. 4.

Vtrum dicta Sanctorum in ecclesia universali eandem habeant authoritatem, quam in republica civili responsa prudentum. dist. 93. cap. 25. n. 1. & 2. pag. 821.

Avis.

An nepotes teneantur succurrere avis, sicut, & patribus. dist. 86. cap. 21. num. 1. pag. 742.

B

Bannum.

Bannum quid significat, & varijs modis accipitur. dist. 96. cap. 14. n. 15. pag. 862.

Baptismus.

Error Cypriani circa baptismum. dist. 9. c. 9. n. 3. pag. 50.

Baptismus an fiat, si unus abluat, alter profiteatur: verba. dist. 23. cap. 14. n. 9. pag. 168.

In baptismo an crimina dimittantur. distinct. 26. cap. 1. n. 3. & seqq. pag. 192.

Baptismus quas maculas auferat. dist. 26. cap. 4. num. 1. pag. 194.

Per 3. pag. 8.

Per baptismum confertur remissio peccatorum
& gratia. dist. 23. cap. 2. n. 13. pag. 159.

Baptismus potestas ceteris sacramentis ratione
necessitatis. dist. 23. cap. 3. n. 7. pag. 160.

Puer an possit in utero baptizari. dist. 5. cap. 3. n.
1. pag. 35.

Parentes an obligentur ad baptizandos filios
in tempore infanz. ibidem. n. 2.

Quis possit baptizare. dist. 50. cap. 31. nu. 2. & 3.
pag. 396.

Non valet consuetudo baptizandi in nomine
patris, & filij, & spiritus sancti, & diaboli.
dist. 11. c. 6. n. 1. p. 62.

Anima in lingua defuncti expectat baptizari.
dist. 10. cap. 3. n. 4. pag. 53.

Quando aliquis vi precisa compellitur ad bap-
tismum, character non imprimitur. dist. 45.
cap. 5. n. 3. p. 348.

Quando compellitur per vim conditionalem,
seu compulsivam, tunc imprimitur charac-
ter, & fit validum sacramentum. ibidem.

Baptismus delet irregularitatem ex delicto. dist.
51. c. 1. n. 3. pag. 417.

Non baptizatus non est proprie irregularis,
quas irregularitates tollat baptismus. distin.
51. c. 4. n. 2. p. 419.

Religiosus factus episcopus potest tenere, &
suscipere in baptismo. dist. 53. cap. 1. num. 5.
pag. 427.

Religiosi possunt esse compadres baptizando.
ibidem... 6.

Qui baptizatur in aegritudine mortali, est irri-
gularis. dist. 57. c. 1. n. 2. p. 525.

Quid si dilatio baptismi sit, longa sed baptismus
susceptus ante aegritudinem. ibidem. num. 3.
pag. 526.

Quid si baptismus suscipiatur obmetum. ibid.
num. 4.

Irregularitas haec est ad omnes ordines. ibid.
num. 5.

Baptizatus, & ordinatus morientes, si postea
resurgant, non debent iterum baptizari, vel
ordinari, nisi dubitent. dist. 64. cap. 1. n. 1. &
2. pag. 586.

Prasumitur quis in dubio potius non baptiza-
tus. dist. 68. c. 2. n. 2. p. 587.

Vtrum liceat adultis instructis in fide differre
baptismum. distinctione 77. cap. 3. n. 5. & 6.
pag. 637.

Vtrum ecclesia determinaverit aliquod tem-
pus adultis ad suscipiendum baptismum.
ibidem. n. 7.

Vtrum hoc tempus potuerit determinari ab
ecclesia. ibidem. n. 8.

Ecclesia potest determinare tempus pro adul-
tis, & infantibus christianorum. ibidem.
num. 9.

Diaconus an possit ex vi sui officij pabtizare.
dist. 93. c. 13. n. 2. pag. 811.

Diaconus absente presbytero, & necessitate
cogente, baptizare potest. ibidem. n. 3.

Baptismus delet omnem peccati maculam. dist.
98. c. 4. n. 1. pag. 866.

Diaconus nequit baptizare. dist. 93. c. 14. nu. 1.
pag. 811.

Vtrum fiat irregularis, si in extrema neces-
sitate baptizet toleminiter. ibidem. num. 2. pa-
gin. 812.

Quid si illud faciat cum licentia episcopi, vel
parochi. ibidem. n. 3.

Baro.

Barones an habeant potestatem condendi le-
ges. dist. 2. cap. 1. n. 9. pag. 20.

Basilica.

Basilica quid sit, distinctione 30. cap. 9. num.
3. pag. 218.

Basilus.

Basilus quis fuerit. dist. 11. c. 5. num. 1. pag. 61.

Beatus.

Beati utrum in caelo ad Deum pro nobis orent.
dist. 22. c. 2. n. 5. pag. 332.

Beati in caelo iam non merentur. distinctione
23. cap. 2. num. 14. pag. 339.

Beda.

Beda quis fuerit. dist. 31. cap. 2. num. 1. pag. 224.

Bellum.

Captus in bello, an peccet fugiendo. dist. 1. c. 9.
num. 7. pag. 17.

Prada belli quomodo dividenda. dist. 1. cap. 10.
num. 2. 3. & 4. pag. 18.

Princeps pace facta cum hostibus, non potest
illis bona remittere, quae sui subditi tempe-
re belli acquirerunt, absque illorum con-
sensu. dist. 9. cap. 2. n. 2. p. 48.

Quando possint episcopi, & clerici interesse
bellis. distinctione 36. cap. 3. num. 2. pa-
gin. 279.

Bellum defensivum nulli est prohibitum, &
nemo in illo fit irregularis. dist. 51. cap. 4. nu.
3. pag. 420.

Irregula-

Irregularitas contracta in bello aggressivo iusto, est defectus Lenitatis in laicis. dist. 51. cap. 4. num. 6. pag. 410.
 Quae nam faciant bellum aggressivum iustum. ibidem. n. 7. 8. & 9.

Benedictio.

Qui benedicit est maior eo, qui benedicitur. dist. 21. c. 6. n. 1. pag. 149.
 An peccent ecclesiastici non benedicentes mensam. distinctione 44. cap. 12. num. 2. pag. 339.
 Tube domne benedicere, quare dicitur. dist. 21. cap. 6. n. 3. p. 149.
 Simplex sacerdos non potest in missa populo benedictionem dare in praesentia episcopi, nisi annuente episcopo. dist. 21. cap. 6. n. 3. pag. 149.
 Sacerdos in missa potest benedictionem populo dare, & eam ab episcopo petere. dist. 95. cap. 6. n. 2. p. 834.
 Poterit absque licentia episcopi populo in fine missae benedicere. ibidem. n. 3. p. 835.
 Cur Diacono Evangelium lecturo deur benedictio. dist. 93. cap. 23. n. 5. p. 815.

Benedictus.

Sancti benedicti congregatio quo tempore instituta. dist. 54. c. 12. n. 10. p. 444.
 Quae familiae militent sub regula sancti Benedicti. ibidem.
 Qui Authores agant de congregatione sancti Benedicti. ibidem.

Benefacere.

Absurdum est alijs benefacere, & non sibi. dist. 19. cap. 1. num. 4. pag. 132.

Beneficentia.

Quid sit beneficentia, distinctione 86. cap. 14. num. 1. pag. 738.

Beneficium.

Reges beneficia conferunt. dist. 10. c. 5. n. 4. pag. 54. & dist. 17. cap. 6. n. 8. p. 122.
 In beneficijs an praefertur bonus alij, qui fuit malus. dist. 12. c. 8. n. 3. p. 68.
 Institutio beneficiorum est de iure positivo. dist. 22. c. 1. n. 2. p. 152.

In beneficijs praefertur senex iuniori. dist. 24. c. 5. n. 8. p. 183.

Collatio beneficii facta illiterato est nulla. dist. 38. c. 3. n. 4. pag. 292.

An iniuste detinens beneficium, si collationem eiusdem impetret a summo Pontifice, debeat facere mentionem de iniusta detentione. dist. 40. cap. 12. n. 3. p. 308.

An beneficium possit conferri in invitum. dist. 45. cap. 11. n. 5. p. 357.

Irregularis an possit beneficium habere. dist. 50. cap. 39. n. 3. p. 403.

Clericus excommunicatus, an suos faciat fructus beneficii. distinctione 50. cap. 39. num. 5. pag. 403.

Constituti in sacris habentes concubinas benefacio carent. distinctione 28. cap. 2. num. 3. pag. 200.

An sint privati beneficii ipso iure. ibidem. num. 5.

Qui inscius beneficium adeptus est ex simonia patris, eo ipso iure privatus est. dist. 56. cap. 7. n. 6. pag. 517.

Avis nepotes legitimi ex filio legitimo possunt in beneficijs immediate succedere. dist. 56. c. 13. n. 8. p. 524.

Filij patris immediate possunt succedere in beneficijs, licet vere non sint legitimi. ibid. num. 9.

Fratres fratribus immediate possunt succedere in beneficijs. ibidem. n. 10.

Episcopus olim conferebat archidiaconatum, & beneficia quocumque tempore vacantia: quod hodie limitatur. dist. 60. cap. 1. num. 5. pag. 533.

Episcopus acceptans alternativam, si resideat, confert beneficia vacantia in mense Februarij, Aprilis, Iulij, augusti, octobris, decembris, & quando incipiat gaudere alternativa. ibidem. n. 2.

Episcopus accepta alternativa, si absit, in principio mensis Aprilis, & postea revertatur die 10. & die 15. vacet beneficium, papa reservatur. ibidem. n. 3. p. 534.

Episcopus accepta alternativa, si non resideat, ad summum confert beneficia vacantia in duobus mensibus. ibidem. n. 4.

Serviens episcopo spe futurae remunerationis beneficii, an contrahat simoniam. dist. 61. cap. 7. n. 2. p. 541.

Extraneus in beneficijs, incolis debet postponi. dist. 61. c. 12. n. 1. p. 545.

An sit iusta lex, vel statutum, quod beneficia ecclesiastica, & officia secularia non conferantur exteris. ibidem. n. 2.

An provisiones Apostolicae contra huiusmodi statuta iuste impediatur manu regia. ibid. num. 3.

Dum aliquis invenitur eiusdem ecclesiae, non debent

debet beneficia exteris concedi. dist. 61. c. 13. n. 3. pag. 546.

An in omni beneficio reperiat ius patronatus. dist. 63. c. 15. n. 3. & 4. pag. 559.

Beneficium debet sufficere ad victum honestum. dist. 70. cap. 1. n. 5. pag. 594.

Quale dicatur beneficium sufficiens ad victum honestum. ibidem. 6.

Oppidani, & concives præferendi sunt in beneficijs aliunde ortis. ibidem. n. 7.

Qui sunt ex gremio alicuius ecclesiæ, alijs, qui sunt alterius, præferantur. ibidem. n. 8.

In Hispania, Portugallia, & Francia non admittuntur ad beneficia, qui nõ sunt extraneo. ibidem. n. 9.

Fundatores possunt vocare clericos consanguineos ad beneficia à se instituta. dist. 70. cap. 1. n. 27. pag. 598.

De requisitis in eligendis. ibidem. n. 28.

An gradus consanguinitatis in hac vocatione computentur canonice, vel civiliter. ibidem. num. 29.

Vtrum præferendi sint descendentes per viam masculinam. ibidem. n. 30. pag. 599.

Quomodo, & quando censeantur illegitimi exclusi. ibidem. à n. 31. usque 42.

Beneficia regularia dabantur in titulum regularibus. ibidem. n. 44. pag. 602.

Beneficia regularia regularibus, & secularia secularibus danda. ibidem. n. 45.

Beneficium, quo quis ordinatur, an debeat esse perpetuum. dist. 70. c. 2. n. 9. p. 604.

Quæ dicantur beneficia perpetua. ibidem. num. 10. & 11.

Incompatibilitas beneficiorum, quando caperit. ibidem. à n. 12. usque 20. p. 605.

Collatio beneficij facta ab alieno episcopo, est nulla. dist. 71. cap. 3. n. 3. pag. 613.

In impetratione beneficij oportet declare ordinatum esse ab alieno. ibidem. n. 5.

Impetrationes beneficiorum viventium reprobantur. dist. 78. c. 7. n. 3. p. 658.

Si reserventur beneficia alicuius, non solum censentur reservata illa, in quibus habet canonicum titulum, verum etiam illa, quæ possidebat, licet in eis canonicum titulum non haberet. dist. 16. c. 3. n. 4. p. 107.

Plura beneficia ecclesiastica in una persona sunt incompatibilia. dist. 89. c. 1. n. 1. p. 776.

An plura possint bona fide obtineri, etiã Romano Pontifice concedente, seu permittente. ibidem. n. 2. p. 777.

Quinque causæ, quæ, approbante iure, plura largiuntur beneficia. ibidem. n. 3.

In quibus beneficijs hæc pluralitas canonum autoritate concessa locum habeat. ibidem. n. 4.

Prohibentur episcopi ecclesiastica officia propinquis, vel favore sibi coniunctis committere. dist. 89. c. 6. n. 1. p. 781.

An sit Simonia dare alicui beneficium solo titulo consanguinitatis. ibidem. n. 2.

Possunt episcopi conferre beneficia consanguineis, si sint idonei. ibidem. n. 3.

Possunt etiam illa conferre suis familiaribus idoneis, dummodo pactum non intercedat. ibidem. n. 4.

An possint consanguineos, & familiares suos admittere ad concursum parochialium in suis manibus resignatarum. ibidem. n. 5.

Vide, illegitimus.

Beneficiatus.

Beneficiatus debet esse in tali ætate, ut possit promoveri ad ordinem, quem beneficium, aut dignitas requirit, & quæ ætas sufficiat in cathedrali. distinctione 60. cap. 1. num. 5. pagin. 534.

Bibere.

An possint clerici bibendo trinam vicem excedere. dist. 44. c. 9. n. 3. p. 336.

Clerici non debent in convivijs alios invitare ad bibendum. dist. 35. cap. 6. n. 1. pag. 275.

Bibliothecanus.

Bibliothecatus est, qui scripta habet recondita. dist. 63. cap. 2. num. 1. pag. 551.

Bigama.

Bigama ante baptismum an impediatur ordinem. dist. 26. c. 1. n. 2. pag. 192. & cap. 2. n. 2. p. 193.

Bigama an tollatur per baptismum. dist. 26. c. 5. n. 2. p. 195.

In irregularitate bigamæ, quis dispenset. ibidem. numer. 4.

Bigamus.

Bigamus quare efficitur irregularis. dist. 26. num. 1. pag. 162.

Bigamus an sit, qui post baptismum habuit uxorem, & ante alteram. dist. 26. c. 3. n. 2. p. 193.

Bigamus an sit ille, qui ignoranter cum corrupta contrahit. dist. 32. c. 12. n. 4. p. 247.

Bigamus an sit, qui feminam prius ab illo cognitam, duxit in uxorem. ibidem. n. 5.

Contrahens matrimonium cum uxore defuncti ante copulam, non est bigamus. dist. 34. cap. 20. n. 1. p. 270.

Birrus.

Birrus quid sit. dist. 30. cap. 15. num. 2. p. 221.
 Quid sit Birrus clericorum. distinctione 100.
 num. 9. pagin. 871.

Blasphemia.

Quid sit blasphemia, & de eius pœna. distinct.
 25. cap. 4. num. 7. pag. 190.

Bonifacius.

Bonifacius tertius quis fuerit. distinctione 79.
 cap. 7. num. 1. pag. 658.

Bonum.

Bonum gratia Dei acquiritur. dist. 23. cap. 2. n.
 11. pag. 158.
 Aliquis cogendus est ad bonum. dist. 23. cap. 22.
 n. 3. p. 175.
 Propter malum cohærens, prohibetur bonum.
 dist. 21. c. 6. n. 5. pag. 150.
 Pœna delapidantium bona ecclesiæ. distinct.
 50. cap. 22. num. 1. pag. 391.

Bonus.

Bonus non indiget correctione. dist. 22. cap. 4.
 num. 3. pag. 154.
 Qui bonus reputatur, bonus est censendus. dis-
 tinct. 24. c. 4. n. 4. pag. 182.
 An unusquisque in dubio præsumi debeat bo-
 nus, & sanctus. dist. 40. cap. 1. num. 3. p. 301.

Breviarium.

Vtrum Archiepiscopus Bracharensis, Hispaniarum Primas simul cum capitulo, eiusdē
 sedis breviarium, vel per detractionem, vel
 per novam additionē ex Romano desumptā
 possit immutare. pag. 879. à n. 1. usque ad. 7.

Bulgari.

Consultum Bulgarorum ad Nicolaum primū.
 dist. 28. cap. 17. num. 1. pag. 210.

C**Calixtus.**

Calixtus primus quis fuerit. dist. 12. c. 1. num. 1.
 pag. 64.
 Calixtus 2. quis fuerit. distinctione 27. cap. 8.
 num. 1. pag. 198.

Candidianus.

Candidianus quis fuit, & eius vita. distinctione
 96. cap. 7. num. 4. pag. 847.

Canis.

Habens canem furiosum, an maneat irregula-
 ris, si aliquem occidat. distinctione 50. cap.
 50. num. 3. pagin. 408.

Canities.

Canities maturam præsignat prudentiam. dist.
 84. cap. 6. num. 2. pag. 718.

Canon.

Vnicuique canoni, qui in Decreto est, eadem
 autoritas dāda est, quæ auctori eius datur.
 in proœm. n. 20. pag. 4.
 Canon idem est quod regula. dist. 3. cap. 1. nu. 2.
 pag. 24.
 Græci an teneantur ad observationem cano-
 num. dist. 20. c. 1. n. 6. p. 141.
 Consuetudo contra canones etiam in laicis fa-
 cta, non valet. dist. 12. c. 3. n. 3. & 4. p. 66.
 Canones Apostolici an possint mutari ab ec-
 clesia. dist. 14. c. 2. n. 3. p. 74.
 Canones Apostolorum per Clementem pri-
 mum translati. dist. 16. cap. 1. n. 1. p. 104.
 Canones Apostolorum an reiiciantur. ibidem.
 num. 2.
 Numerus canonum Apostolorum. distin. 16.
 cap. 2. n. 2. p. 105.
 Canonum Apostolorum numerus secundum
 Leonem. dist. 16. c. 3. n. 3. p. 106.
 Octoginta quinque canones Apostolorum fue-
 runt recepti. dist. 16. c. 4. nu. 1. p. 107. & cap. 5.
 n. 1. p. 108.
 An canones Apostolorum in Concilijs debeat
 proponi. ibidem. n. 2.
 Disputatur de autoritate canonum Aposto-
 lorum. ibidem. n. 3.
 Qui canones ad scribantur sexta synodo Cō-
 stantinopolitana. dist. 16. c. 9. n. 1. p. 114.

Cano-

Canones Apostolorum an approbentur. dist. 20. cap. 1. n. 3. pag. 140.
 Canones Trullani non habent firmam auctoritatem. dist. 28. c. 16. n. 1. pag. 209.
 Contrarietas canonum quomodo reducat ad concordiam. dist. 29. c. 1. n. 1. pag. 211.
 Canon tertij Concilij Niceni explicatur. dist. 31. cap. 12. num. 5. pag. 231.

Canonicus.

Canonici regulares suo nomine a iure pontificio dato, merito gloriari debent. distin. 3. c. 1. n. 3. pag. 24.
 Congregatio Canonicorum regularium sancte Crucis Combricensis. distin. 54. cap. 12. n. 32. p. 450.
 Canonici soli episcopum eligebant. dist. 23. c. 2. n. 6. pag. 158.
 Canonicus qui vadit ad horam pro denario, an committat simoniam. distinctione 61. cap. 7. num. 1. pag. 541.
 Canonici an possint separatim consentire in actibus capituli. dist. 63. c. 1. n. 2. pag. 551.
 Munus, & officium canonici quale sit. dist. 70. cap. 2. num. 22. pag. 606.
 Congregatio Canonicorum regularium sancti Augustini instituta ab Apostolis statim post Christi Domini ascensionem, recepta a sancto Iacobo minore Apostolo, & Hierosolyma episcopo, a Divo Marco Evangelista in Alexandria, & ab alijs alibi suscitata, & quasi denuo erecta a sancto Aug. in civitate Hiponensi. dist. 54. cap. 12. n. 8. p. 443.
 Vide, Congregatio.

Canonicatus.

Canonicatus in collegiata debet esse in aetate 14. annorum, & an existens in aetate 7. annorum, possit pensionem obtinere. dist. 60. cap. 1. n. 6. p. 534.
 Canonicatus, & praebenda an distinguantur. dist. 70. cap. 2. n. 22. pag. 606.

Canonista.

Variant quandoque Canonista, a Theologis, & legistis. dist. 3. cap. 1. num. 4. p. 14.
 An preferendus Theologus canonista in affectione episcopatus. distinctione 86. num. 4. pag. 724.
 In pertinentibus ad forum iudiciale preferendus Canonista Theologis. ibidem.
 In materia de usuris, standum Canonistis. ibidem.

Cantilena.
 In ecclesijs profanae cantilena non debet decantari, quanvis sint honestae. distinctione 92. cap. 2. num. 3. pag. 802.

Cantor.

Diaconi non debent assumere officium cantorum in ecclesia. distin. 92. cap. 2. num. 1. pag. 802.
 Ad ecclesiae cantores sunt eligendi homines probatae vitae. ibidem. n. 2.
 Vide Cantus.

Cantus.

Cantus quare fiat in ecclesia, & an debeat laudari. dist. 21. cap. 1. n. 11. p. 145.
 In ecclesia non voce solum, sed corde est canendum. dist. 92. c. 1. n. 1. p. 801.
 Cantus ecclesiasticus incepit a tempore divi Ignatii. ibidem. n. 2.
 Multi cantum ecclesiasticum reprobarunt. ibidem. n. 3.
 Musici fere omnes sunt deperditae vitae. ibidem. num. 4.
 Reijcienda est curiositas, & lascivia in cantu ecclesiastico, & nimia modulatio. ibidem. num. 5.
 Cantus organicus non est licitus regularibus. ibidem. n. 6. p. 802.
 Cantores canendo in ecclesia cantum organicum, peccant. ibidem. n. 7.
 Theatrali more non est in ecclesia canendum, neque in ea ludos theatrales decet exerceri. ibidem. n. 8.
 In ecclesijs profanae cantilena non debent decantari, quanvis sint honestae. distinctione 92. cap. 2. num. 3. pag. 802.
 Non erit decantandum in ecclesia iocose, & cachinantes. ibidem. num. 4.

Capellania.

Capellania potest dari in titulum. distinctione 55. c. 12. n. 1. p. 504.
 Capellaniae quando possunt esse titulus accipiendi ordines. distinctione 70. cap. 1. num. 43. pagin. 602.

Capitulum.

Capitulum sede vacante an det licentiam subditis transeundi ad alienam diocesim. dist. 24. cap. 3. n. 5. p. 182.

An appellatione capituli veniat prælatus. dist. 45. cap. 17. num. 2. pag. 356.

Captivitas.

Quando fuit captivitas Babylonica, & qua de causa. distinctione 45. cap. 9. num. 9. & 10. pagin. 353.

Carcer.

An iuste captus, damnatus que ad mortē, aut aliam corporis pœnam, possit absque peccato à carceribus fugere. dist. 1. cap. 9. num. 7. pag. 17.

An subveniendum ei sit, qui ob scelera in carcere detinetur. dist. 86. c. 14. n. 6. p. 735.

Cardinalis.

Cardinales an habeant potestatem condendi leges. dist. 2. c. 1. n. 4. p. 19.

An responsiones congregationis Cardinalium castitutæ ad explicationem Tridentini vim legis habeant. dist. 2. c. 5. n. 3. p. 22.

De officio, & antiquitate Cardinalium. dist. 23. c. 1. n. 6. p. 156.

Doctores qui de Cardinalibus agunt. dist. 71. c. 5. n. 1. pag. 614.

Cardinales dicti sunt à cardine. ibidem. n. 2.

Cardinales sede vacante habent iurisdictionē pontificis. distinctione 79. cap. 4. numer. 2. pag. 657.

Cardinales invadens in electione papæ excommunicatur. distinctione 79. cap. 5. numer. 1. pag. 958.

Papa Cardinales presbyteros, non episcopos, vocat filios, si non sint consecrati. dist. 86. cap. 6. n. 3. p. 728.

Quæ fuerit olim, & quæ sit hodie Cardinalitia dignitas. distinctione 93. cap. 5. numer. 1. pag. 809.

Carmelita.

Carmelitanorum congregatio instituta sub vita eremitica, sine votorum obligatione, ab Elia, propheta magno. Vbi infra.

Susceperunt post Christi adventum Christi fidē cum baptismo, ac vota substantialia religionis emisere, non vero antea. dist. 54. cap. 12. n. 3. p. 441.

Caro.

Habens licentiam comedendi carnes in quadragesima, non peccat. dist. 4. cap. 6. num. 4. pag. 32.

Recusans carnes comedere, quando ab ordine deponatur. dist. 30. c. 17. n. 4. p. 222.

Esus carniū, & vini potus, non fuit ante diluvium. dist. 35. cap. 2. n. 1. pag. 272.

Catechumenus.

Catechumeni qui dicantur. distinctione 34. c. 6. num. 2. pag. 262.

Carthusianus.

Congregatio Carthusiana à quo instituta. dist. 54. cap. 12. n. 20. pag. 447.

Qui Authores agunt de hac familia. ibidem.

Constitutio Carthusianorum abstinendi ab esu carniū, an obliget cum periculo mortis. dist. 2. cap. 1. num. 6. pag. 19.

Cassianus.

Cassianus quis fuerit. distinctione 15. cap. 9. num. 99. cap. 101.

Cassiodorus.

Cassiodorus quis fuerit. distinctione 88. cap. 13. num. 1. pag. 775.

Castitas.

Virtus castitatis quanta sit. dist. 28. cap. 5. n. 4. pag. 202.

Servans castitatem quando peccet, & excommunicetur. dist. 30. cap. 5. n. 1. p. 214.

Episcopus an sulsit facere cōstitutiones, quod nullus in Acolytum ordinetur, nisi castitatē promittat. dist. 32. cap. 15. n. 3. p. 250.

Orientalis ecclesia an susceperit votum castitatis. dist. 28. c. 13. n. 5. pag. 208.

Quo tempore inceperit obligatio servandi castitatem presbyteris, sub rigore obligationis, & quomodo fuerit introducta. dist. 31. cap. 14. n. 7. pag. 234.

Exemplum insigne castitatis Alphonsi Cardinalis, Emmanuelis Lusitanæ Regis filij. 54. cap. 12. n. 123. pag. 477.

Vide Continentia.

Castrare.

Nulli

Nulli licet se castrare. distinctione 55. cap. 4. n. 2. pag. 495.

Reprehenditur Origines quod se castraverit. ibidem. n. 4. p. 496.

Ob animæ salutem non licet se castrare. dist. 55. cap. 5. num. 1. pag. 496.

Cave.

Verbum, Cave, solemne fuit. distinctione 50. cap. 5. num. 3. pag. 408.

Caupo.

An caupo peccet, si die reiunij cœnam apponat, aut cibos vetitos. distinctione 4. cap. 6. num. 7. pagin. 32.

Causa.

Causa remota non est in culpa. dist. 50. cap. 50. n. 4. pag. 408.

Causæ ecclesiasticæ possunt in ecclesia tractari. dist. 42. cap. 6. n. 3. p. 320.

Cessante causa, an cesset effectus. dist. 61. cap. 9. n. 2. pag. 542.

Divisio causarum in mere ecclesiasticas, vel non mere, & in temporales, seu mixtas. dist. 96. cap. 1. num. 2. pag. 837.

Cautio.

Plus valet specialis cautio, quam generalis. distinct. 23. cap. 6. n. 6. p. 162.

De cautione iuratoria. ibidem. num. 5.

Celeritas.

Celeritas in approbatione personarum est de iure reprobata. distinctione 24. numer. 1. pag. 180.

Celestinus.

Celestinus tertius reprobavit consuetudinem, quod electio de voluntate secularis fuit. dist. 63. cap. 5. num. 3. pag. 557.

Calibatus.

Calibatus an sit de iure divino. distinctione 28. cap. 15. num. 2. pag. 209.

Cæremonia.

Cæremoniæ legis veteris, an hodie allegentur. dist. 5. cap. 1. n. p. 34.

Consuetudo contra ius divinum cæremoniale, est valida. distinctione 5. cap. 2. numer. 1. pagin. 35.

Censura.

Particulæ, affectatio, audacia, scientia in censuris, quid importent. distinctione 55. cap. 7. num. 3. pagin. 501.

Certum.

Aliquid pro certo, quando habeatur. distinct. 10. cap. 9. num. 3. pag. 57.

Character.

Sacramenta veteris legis non imprimebant characterem spiritualem. dist. 77. cap. 7. n. 18. pag. 649.

Quæ sacramenta novæ legis characterem imprimant. ibidem. num. 29.

Charitas.

Non facere alijs, quod nolimus nobis fieri, quomodo intelligatur. dist. 1. n. 7. pag. 9.

Chyrographum.

Quid sit chyrographum. dist. 98. cap. 2. num. 1. pag. 865.

Instrumentum, antapocha, & chyrographum idem sunt. ibidem. n. 2. pag. 866.

Chyrographum in textu quomodo accipiatur. ibidem. num. 3.

Chlamis.

Quid sit chlamis, & cuius figura sit. distinct. 96. cap. 14. num. 14. pag. 862.

Chorepiscopus.

Chorepiscopi qui fuerint. dist. 68. cap. 4. num. 2. pag. 587.

Chrisma.

Oleum Chrismatibus intra quod tempus debeat
peti à parochis. distinctione 95. cap. 4. num.
1. pagin. 834.

Christus.

Nullus Christo contrarius est audiendus. dist.
8. cap. 9. n. 2. p. 46.

Hæretici etiam Christo apocrypha opera im-
posuerunt. distinctione 15. cap. 3. num. 54.
pag. 94.

Corpus Christi appellatur benedictio pæniti-
tæ. dist. 50. c. 57. n. 2. p. 411.

Christus natus ex gentilibus. dist. 56. c. 8. nu. 1.
pag. 518.

Cur in Christi genealogia specialiter nomi-
nati Phares, & Zaran. ibidem. n. 4. p. 519.

An Christus dominus, qua homo, habuerit
dominium in temporalibus. distinct. 96.
cap. 6. num. 3. pag. 845.

Christianus.

Christianus quæ teneatur cire ad salutem. dist.
37. cap. 16. n. 1. pag. 288.

Peccat mortaliter, qui dissimulat se Christia-
num, licet corde confiteatur. dist. 50. cap. 32.
n. 1. p. 397.

Iudæus, aut Ethnicus effectus Christianus, non
debet puniri de delictis antea commissis.
dist. 26. cap. 1. num. 4. pag. 192.

Iudæus, aut Ethnicus, effectus Christianus in
fraudem, & ut pænam commissi delicti
evitet, poterit non obstante baptismo, de
delictis antea commissis accusari, & pu-
niri. ibidem. n. 6. pag. 193.

Aliquis effectus Christianus adhuc tenetur re-
stituere male ablata, & omne illud, quod ci-
vilitate ex furto, aut alio delicto nascitur.
ibidem. num. 7.

Chronicon.

Liber chronicorum in factis antiquis inducit
probationem. dist. 16. cap. 4. n. 4. p. 107.

Cibus.

Cibi, quibus ieiunantes uti debent. distinctio
4. cap. 6. n. 6. pag. 32.

Vide ieiunium.

Cyprianus.

Cyprianus quis fuerit. distinctione 15. cap. 3.
num. 84. pag. 98.

Circuncisio.

Circuncisio fuit signa paptismi. distinctio
35. cap. 2. num. 5. pag. 273.

Citatio.

Quid faciendum sit, quando capitulum, seu
Universitates citari debent. dist. 44. cap. 1. n.
2. & 3. pag. 330.

Testes sine partis citatione non probant. dist.
44. c. 5. n. 2. pag. 333.

Citatio debet fieri ad electionem: & quis possit
contradicere. dist. 63. c. 11. n. 3. p. 557.

Civis.

Appellatione civis comprehenditur ex privi-
legio factus. dist. 10. cap. 7. n. 5. p. 56.

Claudus.

Claudus an sit irregularis. dist. 55. cap. 10. nu. 1.
pag. 503.

An possit episcopus dispensare cum claudis, ut
celebret cum pede ligneo. ibidem. n. 2.

An prælatus regularis possit dispensare cū suo
subdito claudis, ut cum pede ligneo cele-
bret. ibidem. num. 3.

Clavis.

Claves duæ scienciæ, & potestatis. dist. 20. nu. 2.
pag. 139.

Quæ sit clavis scienciæ. ibidem.

Clavis auctoritatis, & excellentiæ in solo Deo,
& Christo servatore reperitur. ibidem.

In iudice ecclesiastico utraque clavis requiri-
tur. ibidem. num. 4.

Clausula.

An clausula in principio dispositionis posita,
trahatur ad alia capitula, & comprehendat
totam dispositionem. distinctio 43. cap. 1.
num. 6. pag. 323.

Clemens.

Clemens.

Clemens primus quis fuerit. dist. 23. cap. 4. nu. 1. pag. 161.

Clemens Alexandrinus quis fuerit. distin. 15. cap. 3. num. 97. pag. 100.

Clementia.

Quid sit Clementia. distinctione 86. cap. 22. num. 1. pagin. 744.

Clericus.

Discreta debet esse Clericorum, & laicorum vita. dist. 4. cap. 4. n. 3. pag. 30.

Clericus imperitus an possit præbenda spoliari. dist. 8. c. 4. n. 2. p. 43.

Qui ante baptismum cum vidua contraxit, nõ debet ad clericatum admitti. dist. 34. cap. 13. n. 1. & 2. pag. 266.

Rex contra clericos inquirere nequit. distin. 8. cap. 4. n. 3. p. 43.

Clericus incorrigibilis, an ipso iure privilegium perdat. distinctione 17. cap. 4. nu. 4. pag. 121.

Clerici civitatis sunt vocandi ad Concilium. dist. 18. cap. 17. n. 1. p. 131.

Clerici sunt res spirituales. dist. 21. cap. 1. num. 1. pag. 144.

Clericus quando ordinatur, profitetur fidem. dist. 23. c. 6. n. 2. p. 162.

Clerici non debent comam nutrire. distin. 23. cap. 21. n. 2. p. 172. c. 23. n. 3. p. 175. & cap. 32. n. 2. pag. 179.

Conversatio Clericorum qualis esse debeat. dist. 23. c. 3. n. 1. d. 159.

Clerici super caput in modum sphaeræ debent radere. dist. 23. cap. 21. n. 3. p. 173.

Quid significet clericorum caput in medio ratum, & in extremitatibus capillatum. ibid.

Clericus debet deferre tonsuram. dist. 23. c. 22. n. 2. pag. 174.

Clericis quæ vestes sint interdictæ. ibidem. nu. 4. pag. 175.

Clericus habitum non deferens, punitur. ibid. num. 6.

Clericis debent aures patere. dist. 23. c. 32. n. 4. pag. 180.

Ad ministerium ecclesiæ clerici eiusdem promoventur. distinctione 24. cap. 3. num. 2. pag. 181.

Clerici ordinandi quomodo debeant examinari. dist. 24. cap. 5. n. 2. pag. 182.

Clerici tenentur sine crimine vivere. distin-

ctione 25. cap. 6. num. 2. pag. 192.

Clericus an tantum committat simplicem fornicationem. distinctione 28. cap. 9. num. 3. pag. 205.

Clericus publice punitur, quando publice peccat. ibidem. n. 5.

Qui publice punitur, non fit clericus. dist. 30. cap. 17. n. 1. p. 222.

Non licet clericis orientalibus hebdomada, qua serviunt ecclesiæ, uxoribus commisceri. dist. 31. c. 13. n. 5. pag. 232.

Clericus publice concubinaris, si celebret, an incurrat suspensionem. dist. 32. cap. 6. n. 3. 4. & 5. pag. 239.

Clericus decedens in concubinato, an careat ecclesiastica sepultura. ibidem. n. 6. p. 240.

Explicatur caput, cum olim, de clericis coniugatis. dist. 31. c. 14. n. 11. p. 233.

Clericus in sacris matrimonium contrahens, an privetur beneficio. dist. 32. cap. 11. num. 2. pag. 246.

Clerici non debent habere in domo mulieres suspectas. distinctione 32. cap. 16. num. 1. pag. 251.

Clerici debent evitare consortia mulierum. dist. 32. c. 17. n. 1. p. 251.

Clericus coniugatus, si eius uxor fuerit adultera, an perdat privilegium clericale. dist. 34. cap. 12. n. 2. pag. 266.

Qui bis contrahunt, non debent clerici fieri. dist. 34. cap. 14. n. 1. p. 270.

Clericis an liceat interesse comædijs. dist. 34. c. 19. n. 3. p. 270.

Pæna clerici litoris de iure civili, & de iure canonico. distinctione 35. cap. 1. num. 2. & 3. pag. 271.

Clericus litor an debeat suspendi. dist. 35. c. 1. num. 5. & 6. pag. 271.

Hoc crimen an sit mixti. ibidem. num. 8. & 9. pag. 272.

Clerici non debent in convivijs alios invitare ad bibendum. distinctione 35. cap. 6. n. 1. pag. 275.

Clerici quando possint interesse bellis. dist. 36. c. 3. n. 2. p. 279.

Excessus Clericorum debent corrigi. dist. 37. cap. 5. n. 2. p. 282.

Clerici tenentur ire ad cathedralem in festo rogationum. distinctione 38. cap. 2. num. 2. pag. 291.

Clerici in omnibus debent ostendere statum, quem profitentur. distinctione 41. cap. 8. nu. 1. pag. 314.

Clerici non debent arma portare. ibidem. numer. 2.

An clericus arma portans possit per laicos capi, & armis spoliari. ibidem. n. 3.

Clerici an possint renunciare privilegio fori. dist. 42. c. 3. n. 2. & 3. p. 317.

- Casus, in quibus iudex laicus potest cognoscere de clericis. *ibidem*. n. 4. p. 318.
- Clerici an possint prorogare iurisdictionem Clericorum. *dist.* 42. c. 3. n. 5. p. 318.
- An appellatione Clericorum comprehendatur populus civitatis, vel loci, & è converso. *dist.* 42. c. 5. n. 3. p. 319.
- An incurrat excommunicationem, qui clericum detinet verbis, contra eius voluntatem. *dist.* 45. cap. 9. n. 2. p. 352.
- Clerici appellantur nobiles. *dist.* 50. cap. 5. n. 2. pag. 383.
- Clerici an possint hortari in bello. *dist.* 50. cap. 5. n. 3. pag. 383.
- Clericus degradatus an conficiat Eucharistiæ Sacramentum, *distinctione* 50. cap. 10. num. 5. pag. 386.
- Familia clericorum an sit convenienda in foro Ecclesiastico. *dist.* 32. cap. 10. n. 8. 9. & 10. pag. 246.
- Alio modo puniuntur clerici minorum ordinum, alio maiorum. *dist.* 50. cap. 21. num. 3. pag. 391.
- Clericus excommunicatus, aut suspensus, an possit repetere fructus. *dist.* 50. c. 21. nu. 4. & 5. pag. 391.
- Clericus in crimine deprehensus, an possit capi per laicos. *distinctione* 50. cap. 34. num. 4. pag. 400.
- Clericus non tenetur pro debito, nisi in quantum facere potest. *distinctione* 50. cap. 39. n. 4. pag. 403.
- Clericus in minoribus an possit transire ad militiam secularem. *distinctione* 50. cap. 61. n. 1. pag. 413.
- Quid stetuenda de clericis sine examine ordinatis, *distinctione* 24. cap. 7. num. 2. & 5. pag. 184.
- Clericus potest filias dotare de bonis ecclesiæ. *dist.* 31. cap. 11. n. 3. pag. 230.
- Potest etiam sororibus dotem constituere. *ibidem*. num. 4.
- Clericus quis dicatur. *distin.* 21. cap. 1. num. 13. pag. 146.
- Clerici dicuntur milites. *dist.* 54. cap. 1. num. 3. pag. 430.
- Non debent proprijs stipendijs militare. *ibid.* num. 4.
- Plena libertas requiritur in servo ad clericatû. *ibidem*. n. 5.
- Licet clericis servire ecclesiæ propter dignitates consequendas. *dist.* 59. c. 3. n. 1. p. 532.
- Laici non admittuntur ad accusantem clericos. *dist.* 81. c. 6. n. 3. p. 669.
- Clericus an propter fornicationem deponatur, *ibidem*. n. 4.
- Clericus depositus in monasterium debet detruhi, ubi peccata lugeat. *dist.* 81. cap. 7. num. 2. pag. 669.
- Per cutiens clericum depositum, an maneat excommunicatus. *distinctione* 81. cap. 8. nu. 2. pag. 670.
- Clericus confessus, aut convictus de adultério, privatur ab officio, & beneficio. *dist.* 81. cap. 10. n. 2. pag. 671.
- An hoc procedat, si clericus putabat mulierem esse solutam. *ibidem*. n. 3.
- Clericus non deponitur propter fornicationem. *dist.* 81. c. 12. n. 1. p. 672.
- Propter periurium privatur clericus ab officio, & beneficio. *ibidem*. n. 2.
- Clericus in furto captus, deponitur. *ibidem*. num. 3.
- Propter homicidium deponitur clericus, & an veniat beneficio privandus. *ibidem*. n. 4.
- Clericus fornicarius non communicabit cum alijs clericis. *distinctione* 81. cap. 3. num. 2. pag. 673.
- Clericus depositus an possit in necessitate solemniter baptizare. *dist.* 81. cap. 14. num. 1. & 2. pag. 673.
- Clericus publice concubiniarius, an maneat suspensus. *dist.* 81. c. 15. n. 2. p. 674.
- Clericus trinam spernens admonitionem propter fornicationem, excommunicatur. *distin.* 81. cap. 22. n. 2. p. 677.
- Clerici non cohabitent cum suspectis mulieribus. *dist.* 81. c. 23. n. 1. p. 677.
- Solus clericus ad solam mulierem non accedat. *dist.* 81. cap. 26. n. 1. p. 679.
- Quas mulieres, exceptis consanguineis, possit clericus secum habere. *dist.* 81. cap. 27. num. 1. pag. 680.
- Clerici non habeant communia balnea cum mulieribus. *distinctione* 81. cap. 28. num. 1. pag. 680.
- Venundentur ab episcopo, quæ appetunt clericorum consortia. *distinctione* 81. cap. 30. n. 1. pag. 681.
- Cum clericis solum cohabitent mulieres, quas necessitudo excusat. *distin.* 81. cap. 30. nu. 1. pag. 681.
- Clerici non accedant ad faminarum domicilia, nisi ex iussione prælati. *dist.* 81. cap. 32. n. 1. pag. 682.
- Clerici incontinentes omni honore ecclesiastico sunt privandi. *distinctione* 82. cap. 2. n. 1. pag. 692.
- An clerici in sacris teneantur horas canonicas recitare, & quonam præcepto. *ibidem*. num. 5. pag. 693.
- An clericus in honestus, & concubiniarius deponi debeat. *distinctione* 82. cap. 5. num. 2. & 12. pag. 699.
- Quod nam privilegium amittat clericus per bigamam. *distinctione* 82. cap. 5. numer. 3. pag. 717.
- Clerici in minoribus non habentes beneficiû, possunt

possunt negociare. *distin. 86. cap. 26. num. 3. pag. 748.*
 Clerici in sacris, si velint possunt acceptare tutelam legitimam. *ibidem. n. 7. pag. 749.*
 Clerici litigiosi esse non debent, hoc est, lites inter alios excitantes. *distinctione 9. nu. 1. pag. 785.*
 Ad episcopos pertinet discordantes clericos concordare. *dist. 90. c. 1. n. 1. p. 785.*
 Clericus tenetur ad recitandum, quanvis habeat beneficium tenue. *distinctione 91. cap. 3. num. 1. pag. 799.*
 Non prohibetur clericus exercere agriculturam ad sui sustentationem. *ibidem. num. 2. pag. 800.*
 Clericus potest mercari necessitatis causa. *ibidem. num. 3.*
 Clericus potest artificio aliquo sibi victum querere. *dist. 91. cap. 4. num. 1. p. 800.*
 An clericus dignior sit quolibet monacho. *dist. 93. c. 5. n. 3. p. 809.*
 Vagabundi, & vagi non sunt existimandi clerici. *dist. 93. cap. 8. n. 1. p. 810.*
 Prohibentur clerici compagis calcari. *distin. 93. cap. 21. n. 1. p. 813.*
 Clerici non debent uti mapulis. *dist. 93. cap. 22. n. 1. pag. 813.*
 Non licet clericis ostiatim mendicare, nisi devotionis causa, aliqua pia loca visitent. *dist. 93. c. 23. n. 8. p. 816.*
 Vtrum clerici teneantur servare statuta clericorum quoad vim directivam. *dist. 96. cap. 1. n. 9. pag. 839.*
 Vtrum clerici teneantur servare leges civiles absque praeiudicio ecclesiae. *ibidem. n. 10.*
 Clericus conveniens laicum in civilibus coram saeculari iudice, poterit ab eodem ibidem conveniri, non sic in criminalibus. *dist. 96. c. 5. n. 1. p. 844.*
 Clerici Dij appellantur. *dist. 96. cap. 7. num. 3. pag. 847.*
 Exemptio clericorum a potestate civili, utrum sit de iure divino. *dist. 96. cap. 11. n. 2. p. 849.*
 Prohibentur clerici conducere aliena praedia. *dist. 88. cap. 1. n. 2. pag. 761.*
 Tam iure canonico, quam civili arcentur clerici a negotijs saecularibus. *ibidem. num. 4. pag. 762.*
 Clericorum exemptis a negotijs saecularibus, ex iure divino naturali sequitur. *ibidem. num. 5.*
 Negotiatio mere lucrativa, est clericis illicita, atque interdicta. *distinctione 88. cap. 2. num. 1. pag. 763.*
 Clerici exercentes negotiationem, excommunicantur, suspenduntur, ac deponuntur. *ibidem. num. 2.*
 De quibus clericis haec intelligi debeant. *ibid. n. 3. pag. 764.*

Immunitatem bonorum amittunt. *ibidem. numer. 4.*
 An clericus hanc immunitatem bonorum amittat, antequam ter a suo ordinario sit admonitus. *ibidem. n. 5.*
 Vtrum sufficiat una admonitio, quae sit inflatrum. *ibidem. n. 6.*
 An post triam admonitionem immunitatis privilegium pereat etiam in bonis ecclesiasticis. *ibidem. n. 7.*
 Vtrum contemptis tribus admonitionibus privetur clericus alio privilegio, quam immunitatis. *ibidem. n. 8. & 9.*
 An clerici, qui negotiationi serviunt, possint amissum privilegium recuperare. *ibidem. num. 10. p. 765.*
 Politica negotiatio non decet clericos. *distin. 88. c. 3. n. 1. p. 765.*
 In quibus casibus possit id eis licere. *ibidem. num. 2.*
 Possunt clerici artificio aliquo uti, ut aliquid lucrentur. *dist. 88. cap. 9. n. 2. p. 770.*
 An clerici teneantur erogare pauperibus, quod ex mercatura superlucratum sunt. *dist. 88. cap. 13. n. 3. pag. 775.*
 Clerici tutores, & curatores, esse non possunt, nisi legitima tutela. *dist. 88. cap. 14. num. 1. pag. 776.*
 Appellatione clericorum veniunt clerici in minoribus constituti, quando agitur de materia favorabili. *dist. 46. cap. 4. nu. 3. p. 362.*
 Quando agitur de publica vindicta, clericus nullo modo potest accusare. *distin. 46. cap. 4. num. 1. pag. 362.*
 Cum igitur de privata incuria, & delicto pro quo non venit imponenda pena sanguinis, bene potest clericus laicum accusare. *ibid.*
 Si datur pena sanguinis, si clericus accuset, efficitur irregularis. *ibidem.*
 Clericus poterit laicum accusare, quando civiliter prosequitur suum interesse, licet iudici videretur imponere penam sanguinis. *ibidem. n. 3. p. 362.*
 Per viam exceptionis potest clericus crimen opponere, etiam si pro eo pena sanguinis veniret imponenda. *distinctione 46. cap. 4. n. 3. pag. 362.*
 Potest clericus laicum accusare de delicto, pro quo venit imponenda pena sanguinis, si protestetur, quod ad penam sanguinis iudex non procedat. *ibidem. n. 4. pag. 363.*

Celestinus.

Celestinus primus quis fuerit. *dist. 59. c. 4. n. 1. pag. 532.*

Cogere.

Aliquis

Aliquis cogendus est ad bonum, & potest aliquid quando decipi, ut bonum faciat. dist. 23. c. 12. n. 3. p. 175.
 An possit aliquis cogi ad fidem. dist. 45. cap. 1. n. 3. p. 341.
 Verum iudex possit partes litigantes ad concordiam cogere. dist. 90. c. 9. n. 2. p. 793.
 Vide, Concordia.

Colloquium.

Colloquia prava corrumpunt bonos mores. dist. 37. cap. 8. n. 4. pag. 284.

Coma.

Ignominia est viris nutrire comam. dist. 23. c. 21. n. 4. & 5. p. 173.
 Mulieres non debent comam amputare. dist. 30. c. 2. n. 1. p. 213.
 Coma in mulieribus est signum pulchritudinis. ibidem. n. 2.
 Quod limitatur in foeminis religiosis, ibidem. num. 3. & 4.

Comœdia.

Repræsentes comœdias sunt irregulares. dist. 33. c. 2. n. 8. pag. 255.
 Clericis an liceat interesse comœdijs. dist. 34. cap. 19. n. 3. pag. 270.
 Sacerdos non debet comœdias legere. dist. 37. c. 2. n. 1. p. 280.
 Quam pœnam inaurat. ibidem. n. 2.
 Comœdiæ actores notantur, & qui spectatorum voluptatem, & venationes edunt. dist. 51. c. 1. n. 10. pag. 418.
 Vtrum peccent, qui in sacris, sunt præsentes comœdijs. dist. 86. c. 7. n. 3. p. 730.
 Vide, Histrion.

Commenda.

Commendam revocare, quando possit Pontifex. dist. 56. c. 7. n. 4. pag. 517.
 Vtrum incompatibilitas beneficiorum in una persona, locum habeat in commendis. dist. 89. cap. 1. nu. 5. pag. 777.

Comes.

Comites an habeant potestatem condendi leges. dist. 2. cap. 1. n. 9. pag. 20.

Comessalia.

Quid dicatur comessalia. dist. 44. c. 10. n. 1. p. 337.

Commissio.

Commissio causa requirit iudicalem informationem, cum non committitur arbitrio, & conscientia. dist. 54. c. 11. n. 3. p. 438.

Communio.

Copula coniugalis, an prohibeat communionem. dist. 6. c. 1. n. 7. p. 37.
 Quid sit private à communione ecclesie. dist. 18. c. 10. n. 4. p. 129.
 Peregrina communio, quæ dicatur. dist. 50. c. 21. n. 1. p. 391.
 Quæ sit communio laica, & peregrina. dist. 84. c. 5. n. 4. p. 717.
 Vide, Eucharistia.

Communicare.

Nullus cum eo communicet, in sacris canonibus, quæ pœna sit. dist. 58. c. 2. n. 13. p. 530.

Communicatio.

Vtrum detur communicatio bonorum operum inter fideles. dist. 81. c. 34. n. 8. p. 688.

Compagum.

Prohibetur clericis compagis calcari. dist. 93. c. 21. n. 1. pag. 813.
 Quid sit compagum. ibidem. n. 2.

Comparare.

Augustinus, Hieronymus, Gregorius, quomodo comparentur. dist. 9. c. 6. n. 3. pag. 49.

Compiler.

Compileres Decreti, qui fuerint. in proem. à nu. 38. usq. 42. pag. 6.

Compositio.

Non

Non potest prelati compositionem cum subdito facere super delictum factum ecclesie, neque iniuriam remittere. distinct. 90. cap. 1. nu. 4. pag. 786.

Concedere

Verbum, Concedo, an inducat ius novum? dist. 13. cap. 2. n. 8. pag. 73.

Concilium

Concilium provinciale habet potestatem ferendi leges. dist. 11. c. 8. n. 2. pag. 63. & dist. 17. c. 6. n. 2. pag. 122.

Concilium Bracharense primum, quando celebratum. dist. 12. c. 14. n. 1. pag. 71.

Conciliorum celebratio, quando inceperit. dist. 15. c. 1. n. 1. pag. 75.

Concilium Nicænum cur dicatur primum. ibidem. n. 2.

Numerus patrum, qui Concilio Nicæno interfuerunt. ibidem. n. 3.

Viri illustres, qui illi interfuerunt. ibidem. n. 4. pag. 76.

Ariani episcopi, qui Concilio Nicæno interfuerunt. ibidem. n. 5.

Quo tempore fuit celebratum. ibidem. n. 6.

Causa Nicæni Concilij. ibidem. n. 7.

Nicæni Concilij canones ubi servati. dist. 15. c. 1. n. 11. 12. 13. 14. pag. 77.

Numerus canonum Nicæne Synodi. ibidem. n. 15. & 16.

Concilium Constantinopolitanum secundum generale, quo tempore celebratum. dist. 15. c. 1. n. 19. pag. 78.

Personarum numerus, quæ illi interfuerunt. ibidem. n. 18.

Causa Concilij Constantinopolitani. ibidem. n. 20. pag. 79.

Concilium Ephesinum, tertium generale, ubi celebratum. dist. 15. c. 1. n. 21. pag. 79.

Episcoporum numerus, qui in hoc Concilio interfuerunt. ibidem. n. 22.

Quando fuit celebratum. ibidem. n. 23.

Causa Concilij Ephesini. ibidem. n. 24.

Concilium Chalcedonense, quartum generale, quo tempore celebratum. dist. 15. c. 1. n. 29. pag. 80.

Vbi celebratum. ibidem. n. 27.

De numero episcoporum illi assistentium. ibidem. n. 28.

Causa Concilij Chalcedonensis. ibidem. nu. 30. pag. 81.

Quatuor Concilia suscipienda, sicut quatuor evangelia, quomodo intelligatur. dist. 15. c. 2. n. 2. pag. 82.

Gesta in Concilio generali subscribuntur per patres, qui interfuerunt. dist. 16. c. 6. n. 4. pag. 108.

Concilium Constantinopolitanum secundum, & quintum universale, quando celebratum. dist. 16. c. 8. n. 5. pag. 113.

Qui patres illi interfuerunt. ibidem.

Concilium Nicænum secundum, septimum & generalibus, quando celebratum. ibidem. n. 7.

Concilium Constantinopolitanum quartum, octavum & generalibus, quando celebratum. dist. 16. c. 8. n. 8. pag. 113.

Sensus Conciliorum non debet interpretari. dist. 16. c. 8. n. 9. pag. 114.

Concilium Sardicene, quando celebratum. dist. 16. c. 14. n. 2. pag. 118.

Concilia quomodo debeant congregari. dist. 17. n. 2. pag. 118.

Concilia generalia solus Papa convocat, & aperit. dist. 17. c. 1. n. 1. & 2. pag. 119. & c. 2. n. 4. pag. 122.

In exordio ecclesie cur convocarentur Concilia generalia per Imperatores. dist. 17. c. 1. n. 2. pag. 119.

Non est Concilium nisi Pontifex illud approbet. dist. 17. c. 2. n. 2. pag. 119.

Pontifex per legatos potest interesse Concilij. ibidem. n. 3.

Si dubitatur de sensu Concilij ad Sedem Apostolicam est recurrendum. dist. 17. c. 4. n. 2. pag. 121.

Non est Concilium, quod sine Sedis Apostolicæ auctoritate celebratur. dist. 17. c. 5. n. 3. pag. 121.

An à Concilio provinciali appelletur. ibidem. nu. 5.

Concilia sine Papæ auctoritate congregata, sunt irrita. dist. 17. c. 6. n. 1. pag. 121.

Concilia provincialia, an errare possint. dist. 17. c. 6. n. 3. pag. 122.

In Schismate de papatu, quis vocet Concilium. dist. 17. c. 6. n. 5. pag. 122.

Romana ecclesia non habet auctoritatem à Concilij. dist. 17. c. 6. n. 6. pag. 122.

Concilia episcoporum, an possint defenire, & corrigere. dist. 18. à n. 1. usq. 8. pag. 123.

Archiepiscopus est caput Concilij. dist. 18. c. 1. n. 1. pag. 124.

Metropolitani à quo dispensetur, si non possit celebrare Concilium. ibidem. n. 2.

In Concilij provincialibus in præcedentia episcoporum, est attendendum tempus ordinationis, non autem dignitas ecclesiarum. ibidem. n. 3.

In quo loco sint recipiendi in Concilij provincialibus Commendatarij, & Abbates. ibidem. n. 4. pag. 125.

Concilium provinciale, an cognoscat de causis provin-

- provincia, dist. 18. c. 2. n. 4. pag. 125.
 Nicœnum Concilium quando, & qualiter celebratum. dist. 18. c. 3. n. 1. pag. 125.
 Concilium provinciale, quo tempore debeat celebrari. dist. 18. c. 3. n. 2. p. 125.
 An episcopus non dum consecratus possit congregare Concilium. dist. 18. c. 4. num. 4. pag. 126.
 An inferior ab episcopo possit prescribere potestatem congregandi Concilium. dist. 18. c. 4. n. 4. p. 126.
 Episcopi vocati ad Concilium, debent venire. dist. 18. c. 5. n. 1. p. 126.
 Quomodo se debeant excusare, si non possunt venire. ibidem. n. 2.
 Pœna non venientium ad Concilia. ibidem. n. 3. & 4.
 Episcopi non venientes ad Concilium possunt corrigi. dist. 18. c. 6. n. 2. p. 127.
 Quæ necessitas excuset non venientes ad Concilium. ibidem. n. 5.
 Convocatio Concilij ad Metropolitanum spectat. dist. 18. c. 7. n. 1. p. 127.
 Sede Metropolitana vacante, possunt episcopi provincie congregari ad Concilium celebrandum. ibidem. n. 2.
 Episcopus, qui non potest venire ad Concilium, tenetur mittere nuntium. dist. 18. c. 9. n. 2. p. 128.
 Quid si episcopus subest duobus Metropolitanis, & eodem tempore vocetur ab amobus ad Concilium. ibidem. n. 3.
 Senectus excusat veniendi ad Concilium. dist. 18. c. 10. n. 2. p. 129.
 Episcopus debet venire intra terminum assignatum. ibidem. n. 3.
 Episcopus non veniens ad Concilium potest probare impedimentum per unum testem. ibidem. n. 7.
 Concilium Arelatense secundum, quando celebratum. dist. 18. c. 11. n. 1. p. 130.
 Clerici civitatis sunt vocandi ad Concilium. dist. 18. c. 17. n. 1. p. 131.
 Concilium Carthaginense tertium, quando celebratum. dist. 23. c. 5. n. 1. p. 161.
 Concilium Carthaginense quartum, quando celebratum. dist. 23. c. 7. n. 1. p. 162. & c. 15. n. 1. p. 169. & c. 28. n. 1. p. 177.
 Concilium Toletanum undecimum, quando celebratum. dist. 23. c. 6. n. 1. p. 162.
 Concilium Bracharense tertium, quando celebratum. dist. 23. c. 9. n. 1. p. 164.
 Concilium Toletanum perperam citatur. dist. 23. c. 14. n. 1. p. 167.
 Concilium Agathenic, quando celebratum. dist. 23. c. 22. n. 2. g. 174. & c. 30. n. 1. p. 178.
 Concilium Romanum, quando celebratum. dist. 23. c. 23. n. 2. p. 175. & dist. 28. c. 2. n. 2. pag. 200.
 Concilium Laodicense, quando celebratum. dist. 23. c. 26. n. 1. p. 176.
 Concilium Nannatense, quando celebratum. dist. 24. c. 5. n. 1. p. 182.
 Concilium Toletanum quartum, quando celebratum. dist. 28. c. 3. n. 1. p. 200.
 Concilium Toletanum secundum, quando celebratum. dist. 28. c. 5. n. 1. p. 202.
 Concilium Arelatense secundum, quando celebratum. dist. 28. c. 6. n. 1. p. 203.
 Concilium Arelatense tertium, quando celebratum. dist. 28. c. 7. n. 1. pag. 203.
 Concilium Neocesariense, quando celebratum. dist. 28. c. 9. n. 1. pag. 205.
 Concilium Aurelianense primum, quando celebratum. dist. 28. c. 11. n. 1. p. 206.
 Concilium Gangrense, quando celebratum. dist. 28. cap. 15. num. 1. pag. 209. & dist. 30. c. 1. n. 1. pag. 212.
 Causa Concilij Gangrensis qualis fuerit. dist. 30. n. 1. p. 212.
 Concilium Carthaginense quintum, quando celebratum. dist. 32. c. 13. n. 1. p. 248.
 Concilium Toletanum primum, quando celebratum. dist. 34. c. 4. n. 1. p. 261.
 Concilium Aurelianense quartum, quando celebratum. dist. 34. c. 2. n. 1. p. 260.
 Concilium Eliberitanum, quando, & ubi celebratum fuit. dist. 47. c. 5. n. 1. p. 372.
 Concilium Ilerdense, quando fuerit celebratum. dist. 50. c. 36. n. 1. p. 401.
 Concilium Vormaciense, quando celebratum. dist. 50. c. 50. n. 1. p. 407.
 Concilium Triburicic, quando celebratum. dist. 50. c. 51. n. 1. p. 408.
 Concilium Gerundense, quando celebratum. dist. 50. c. 57. n. 1. p. 411.
 Concilium Toletanum 12. quando celebratum. dist. 54. c. 17. n. 1. p. 484.
 Concilium Matisconense, quando celebratum. dist. 54. c. 18. n. 1. pag. 484.
 Concilium Neocesariense, quando celebratum. dist. 57. c. 1. n. 1. p. 525. & dist. 95. c. 12. n. 1. p. 836.
 Concilium Parisiense primum, quando celebratum. dist. 63. c. 5. n. 1. p. 554.
 Concilium Arausicanum primum, quando celebratum. dist. 64. c. 3. n. 1. p. 577.
 Concilium Carthaginense secundum, quando celebratum. dist. 65. c. 5. n. 1. p. 581.
 Concilium Milevitanum, quando celebratum. dist. 72. c. 3. n. 1. p. 616.
 Concilium Magontinum primum, quando celebratum. dist. 76. c. 2. n. 1. p. 626.
 Concilium Salegunstadiense, quando celebratum. dist. 76. c. 3. n. 1. p. 627.
 Vide, Synodus.

Concordia.

Episcopi

Episcopi inter se concordare esse debent. dist. 90. c. 6. n. 1. p. 791.

Episcopis competit clericos, & laicos ad pacem vocare. dist. 90. c. 7. n. 1. p. 792.

Episcopus in causis criminalibus merè criminaliter actis, non potest subditos ad pacem trahere: & idem dicendum in publicis delictis. ibidem. n. 2.

Vtrum iudex possit partes litigantes ad concordiam cogere. dist. 90. c. 9. n. 2. p. 793.

Quid Bart. in hac questione sentit. ibidem. nu. 3.

Iudices possunt partes ad concordiam cogere, quando lis per multum tempus duraverit, & à facili expediri non possit. ibidem. n. 4.

In causa criminali criminaliter mota, iudices non possunt partes ad pacem compellere. ibidem. n. 5.

In causis criminalibus, in quibus transactio fieri potest, iudex partes ad pacem cogere poterit, & quæ crimina sint. ibidem. n. 6.

Quando imminet timor armorum, potest iudex partes ad pacem cogere. ibidem. n. 7.

Iudex poterit partes ad pacem obligare, si sint personæ insignes, & illustres. ibidem. n. 8. pag. 794.

Iudex potest partes cogere ad pacem, quando eorum discordia tendat ad præiudicium, & incommodum alterius. ibidem. n. 9.

Iudex non tantum secularis, verum etiam ecclesiasticus partes ad treugnam cogere potest. ibidem. n. 10.

Vera concordia, quæ dicatur. dist. 89. c. 7. n. 5. pag. 783.

Concordia, quam sit potens ad respublikas tuendas, ac conservandas. ibidem. n. 6.

Concorditer dicitur factum, quod fit à maiori parte. ibidem. n. 7.

Vide, Discordia.

Concubina.

Concubina, quæ dicatur. dist. 34. c. 4. nu. 2. pag. 261.

Concubinæ an permittantur. dist. 34. c. 5. n. 4. pag. 262.

Non licet concubinas habere. dist. 34. c. 6. n. 1. p. 262.

Concubinaris.

Clericus publicè concubinaris, si celebret, an incurrat suspensionem. dist. 32. c. 6. n. 3. 4. & 5. p. 239.

Non est audienda missa presbyteri concubinaris. dist. 32. c. 6. n. 2. p. 239.

Clericus decedens in concubinato, an careat ecclesiastica sepultura. ibidem. n. 6. p. 240.

Habens concubinam ante clericatum, non est irregularis. dist. 33. c. 7. n. 1. p. 258.

Ecclesiastici iudices, an possint iudicare de laicis concubinaris. dist. 34. c. 7. n. 4. p. 263.

Condemnare.

Deprehensus in crimine, an statim possit condemnari. dist. 50. c. 29. n. 4. & 5. p. 396.

Conditio.

Conditiones legis quot, & quales sint. dist. 4. c. 2. p. 28.

Conditio alia casualis, alia potestativa, alia mixta: & quæ sint. dist. 47. c. 10. nu. 1. pag. 375.

Si conditio impeditur impleri per casum, an habeatur pro impleta. ibidem. n. 2. 3. & 4.

Quid quando conditio impeditur per eum, à quo debebat adimpleri, seu ex cuius facto pendebat. ibidem. n. 3.

Conductio.

Conductiones prohibentur episcopis, clericis, & religiosis ob lucrum. dist. 86. c. 26. n. 1. pag. 748.

Quando dicatur hæc conductio fieri ob lucrū. ibidem. n. 2.

Ex fructibus conductionum debentur decimæ, & gabellæ. ibidem. n. 4.

Confessio.

Confessio clerici nocet ad ordinandum, sed non nocet ad alia. dist. 50. c. 55. n. 3. p. 410.

Vide, Confiteri.

Confirmatio.

Non potest presbyter confirmationis Sacramentum propria auctoritate exercere. dist. 95. c. 1. n. 1. p. 831.

Vtrum Papa possit delegare simplici sacerdoti confirmationis Sacramentum. ibidem. nu. 2.

An possit presbyter de mandato sui episcopi Sacramentum confirmationis administrare. dist. 95. c. 11. n. 1. p. 836.

Episcopus est solus minister proprius Sacramenti confirmationis. ibidem. n. 2.

Confirmare.

An eadem res possit per aliquem donari, & simul confirmari. distinct. 63. cap. 23. n. 4. pag. 564.

Confirmatione superioris non acquiritur aliquid novi. dist. 12. c. 2. n. 6. p. 66.

Confiscatio.

Si quis condemnatur in pœnam mortis naturalis, cum confiscatione bonorum, si pendente appellatione moriatur condemnatus, evanescit confiscatio. dist. 34. c. 20. n. 2. p. 270.

In crimine læsæ maiestatis, etiam post mortem procedi, & cognosci potest, ut convicto mortuo, memoria eius damnetur, & eius bona successoribus eripiantur. dist. 23. c. 14. n. 7. p. 168.

Quando reus delinquens moritur post sententiam latam contra eum, quæ transit in rem iudicatam, tunc pœna confiscationis bonorum, & quælibet pecuniaria transit ad hæredes, & morte defuncti non extinguitur. ibidem. n. 8.

Confiteri.

Confessio in iudicio sine deliberatione, potest revocari. dist. 29. c. 1. n. 2. p. 211.

Confessio prælati, an noceat ecclesiæ. dist. 22. c. 4. n. 5. p. 154.

Confiteri debet quis errores suos. dist. 9. c. 4. n. 1. p. 48.

Qui crimen confitetur, mitius est puniendus. dist. 50. c. 3. n. 1. p. 382.

Nisi confiteatur metu probationis. ibidem. n. 2.

Confraternitas.

An possint congregationes, & confraternitates facere statuta, quod semel, vel bis in anno conveniant. dist. 42. c. 1. n. 1. p. 315.

An possint statuere, quod nullus recipiatur, nisi certum quid solvat. ibidem. n. 2.

Vide, Congregatio.

Congregatio.

Congregationes factæ pro communi utilitate, & ad opus pium, sunt approbatæ à iure, & possunt fieri in ecclesia. dist. 41. c. 5. nu. 3. pag. 313.

Congregationes, quæ sunt in ecclesijs, non debent contemni. dist. 30. c. 9. n. 1. p. 218.

Quæ sint religiosæ congregationes. dist. 54. c. 12. n. 2. p. 441.

Quot hodie numerentur in ecclesia catholica religiosæ congregationes. dist. 54. c. 12. à n. 4. usq. ad numerum. 147.

A quo sint fundatæ, quem habitum gestent, quot provincias, & monasteria contineant, & Authores, apud quos mentio aliqua honorifica earum invenitur. ibidem.

Congregatio Carmelitanorum. dist. 54. c. 12. n. 4. p. 445.

Congregatio Cruciferorum. ibidem. n. 5. p. 442.

Congregatio S. Basilij. ibidem. n. 6.

Congregatio Eremitarum S. Augustini. dist. 54. c. 12. n. 7. p. 443.

Congregatio canonicorum regularium S. Augustini. ibidem. n. 8.

Congregatio canonicorum regularium Lateranensium. dist. 54. c. 12. n. 9. p. 444.

Congregatio sancti Benedicti. ibidem. n. 10.

Congregatio canonicorum regularium S. Frediani, sive Frigidiani. dist. 54. c. 12. n. 11. p. 445.

Congregatio Cluniacensium. ibidem. n. 13.

Congregatio Camaldulensium. ibidem. n. 14.

Congregatio Fontis Coryli. ibidem. n. 15.

Congregatio Vallis umbrosæ. dist. 54. c. 12. n. 16. p. 446.

Congregatio Grandimontensium. ibidem. n. 17.

Varie reformationes canonicorum regularium. ibidem. n. 18.

Congregatio canonicorum regularium sancti Rufi. dist. 54. c. 12. n. 19. p. 447.

Congregatio Carthusiana. ibidem. n. 20.

Congregatio S. Antonij Eremitæ. ibidem. n. 21.

Congregatio canonicorum regularium Aroasica. dist. 54. c. 12. n. 22. p. 448.

Congregatio Cisterciensium. ibidem. n. 23.

Congregatio canonicorum sancti Victoris. ibidem. n. 24.

Congregatio Fontis Ebraldi. n. 25.

Congregatio Permonstratensis. dist. 54. c. 12. n. 26. p. 449.

Congregatio Guillielmitarum. ibidem. n. 27.

Congregatio Gilbertinorum. ibidem. n. 28.

Congregatio canonicorum regularium Mantuanorum. ibidem. n. 29.

Congregatio canonicorum regularium S. Sepulchri. ibidem. n. 30.

Congregatio sancti Guillielmi Ducis Aquitanie. dist. 54. c. 12. n. 31. p. 450.

Congregatio canonicorum regularium S. Crucis Conimbricensis, apud Lusitanos. ibidem. n. 32.

Congregatio Humiliatorum. ibidem. n. 33.

Congregatio Floriacensis. dist. 54. c. 12. n. 34. pag. 451.

Congregatio S. Spiritus in Saxea. ibidem. n. 35.

Congregatio sanctissimæ Trinitatis. ibidem. n. 36.

Congregatio fratrum de Pœnitentia S. Demetrii. dist. 54. c. 12. n. 37. p. 452.

Congregatio Prædicatorum. ibidem. n. 38.

Congregatio Minorum. ibidem. n. 39.

Congregatio S. Pauli primi Eremitæ. ibidem. n. 40. p. 453.

Congregatio Mercenariorum. ibidem. n. 41.

Congregatio Vallis Scholariorum. dist. 54. c. 12. n. 43. p. 454.

Congregatio Sylvestrinorum. ibidem. n. 43.

Congregatio Servitarum. ibidem. n. 44.

Congregatio Vallis Caulium. dist. 54. c. 12. n. 45. p. 455.

Congregatio

- Congregatio Cruciferorum per Germaniam, Belgium, & Galliam. ibidem. n. 46.
- Congregatio Bonorum hominum. ibidem. n. 47.
- Congregatio Celestinorum. ibidem. n. 48.
- Congregatio fratrum Pœnitentiæ sanctæ Mariæ Magdalenzæ. dist. 54. c. 12. n. 49. p. 456.
- Congregatio mulierum Pœnitentium. ibidem. n. 50.
- Congregatio Charitatis sanctæ Mariæ. ibidem. n. 51.
- Congregatio clericorum Hospitaliorum. ibidem. n. 52.
- Congregatio Alexianorum. ibidem. n. 53.
- Congregatio Olivetanorum. dist. 54. c. 12. n. 54. p. 457.
- Congregatio Iesuatorum S. Hieronymi. ibidem. n. 55.
- Congregatio sanctæ Brigittæ. ibidem. n. 56.
- Congregatio sancti Hieronymi per Hispaniam. dist. 54. c. 12. n. 57. p. 458.
- Congregatio clericorum vitæ communis. ibidem. n. 58.
- Congregatio canonicorum regularium Gronodacl, idest, Vallis viridis. ibidem. n. 59.
- Congregatio sancti Hieronymi per Italiam. ibidem. n. 60.
- Congregatio sancti Hieronymi in Pisis. ibidem. n. 61.
- Congregatio canonicorum regularium Vindemensium. dist. 54. c. 12. n. 62. p. 459.
- Congregatio sancti Hieronymi in Fessulanis. ibidem. n. 63.
- Congregatio clericorum regularium Frigionariæ. ibidem. n. 64.
- Congregatio canonicorum regularium sancti Salvatoris. ibidem. n. 65.
- Congregatio canonicorum regularium S. Georgij in Alga. dist. 54. c. 12. n. 66. p. 460.
- Congregatio sanctæ Iustinæ Patavinæ. ibidem. n. 67.
- Congregatio sancti Ambrosij ad nemus. ibidem. n. 68.
- Congregatio minorum sancti Francisci de Paula. ibidem. n. 69.
- Congregatio fratrum Apostolorum. ibidem. pag. sequenti. n. 70.
- Congregatio canonicorum regularium S. Petri de Monte Corbulo. ibidem. n. 71.
- Congregatio clericorum boni Iesu Ravenatis. ibidem. n. 72.
- Congregatio clericorum regularium Theatinorum. dist. 54. c. 12. n. 73. p. 460.
- Congregatio clericorum regularium sancti Pauli de collati. ibidem. n. 74.
- Congregatio clericorum regularium Somaschinorum. ibidem. n. 75.
- Congregatio fratrum Ioannis de Deo Lusitani. ibidem. n. 76.
- Congregatio clericorum regularium Societatis Iesu. dist. 54. c. 12. n. 77. p. 461.
- Congregatio Pœnitentiæ sancti Ioannis Baptistæ. ibidem. n. 78.
- Congregatio clericorum regularium, quos appellant ministros infirmorum. dist. 54. c. 12. n. 79. p. 462.
- Congregatio clericorum regularium sanctæ Mariæ de Luca. ibidem. n. 80.
- Congregatio clericorum regularium minorum. ibidem. n. 81.
- Congregatio clericorum regularium, vulgò Scholæ piæ. ibidem. n. 82.
- Congregatio sancti Antonij Abbatis in Flandria. ibidem. n. 83.
- Congregatio militaris sancti Lazari. ibidem. n. 84. p. 463.
- Congregatio militaris sancti Ioannis Melitenfis. ibidem. n. 85.
- Congregatio militaris sancti sepulchri. ibidem. n. 86. p. 464.
- Congregatio militaris equitum templi. ibidem. n. 87.
- Congregatio militaris sanctæ Mariæ Teutonicorum. dist. 54. c. 12. n. 88. p. 465.
- Congregatio militaris sancti Ioannis Acconenfis. ibidem. n. 89.
- Congregatio militaris Avisij in Lusitania. ibidem. n. 90. p. 466.
- Congregatio militaris sanctæ Mariæ de Calatrava, apud Hispanos. ibidem. n. 91.
- Congregatio militaris Alexæ, apud Lusitanos. ibidem. n. 92. p. 467.
- Congregatio militaris sancti Iacobi, apud Hispanos. ibidem. n. 93.
- Congregatio militaris sancti Iacobi, apud Lusitanos. dist. 54. c. 12. n. 94. p. 468.
- Congregatio militaris Alcantariæ, apud Hispanos. ibidem. n. 95.
- Congregatio militaris Montis Gaudij, apud Ierosolymitanos. ibidem. n. 96.
- Congregatio militaris Marianorum in Prolemaide. ibidem. n. 97. p. 469.
- Congregatio militaris Christi, apud Livonos. ibidem. n. 98.
- Congregatio militaris Iesu christi. ibidem. n. 99.
- Congregatio militaris sanctæ Mariæ de Mercede, apud Aragonios. ibidem. n. 100.
- Congregatio militaris sanctæ Mariæ gloriose, apud Italos. dist. 54. c. 12. n. 101. p. 470.
- Congregatio militaris Christi, apud Lusitanos. ibidem. n. 102.
- Congregatio militaris Montesiæ, apud Hispanos. ibidem. n. 103. p. 471.
- Congregatio militaris sancti Stephani Papæ & martyris, apud Florentinos. ibidem. n. 104.

Congregatio militaris sancti Mauritij apud Sa-
 baudos. ibidem. n. 105. p. 472.
 Congregatio militaris sanctæ Mariæ de Monte
 Carmelo, apud Gallos. ibidem. n. 106.
 Congregatio militaris Tabulæ rotundæ, apud
 Anglos. dist. 54. c. 12. n. 108. p. 473.
 Congregatio militaris Ginetæ, apud Gallos.
 ibidem. n. 109.
 Congregatio militaris Liliij, apud Navarros.
 ibidem. n. 110.
 Congregatio militaris Canis, apud Gallos. ibi-
 dem. n. 111.
 Congregatio militaris sancti Salvatoris, apud
 Aragonios. ibidem. n. 112. p. 474.
 Congregatio militaris Christi, apud Italos. ibi-
 dem. n. 113.
 Congregatio militaris Bandæ, apud Castella-
 nos. ibidem. n. 114.
 Congregatio militaris Guarteriæ, apud An-
 glos. ibidem. n. 115. p. 475.
 Congregatio militaris Stellæ, apud Gallos. ibi-
 dem. n. 116.
 Congregatio militaris Columbæ, apud Cas-
 tellanos. ibidem. n. 117.
 Congregatio militaris Nodi, apud Neapolita-
 nos. dist. 54. c. 12. n. 118. p. 476.
 Congregatio militaris Annuntiariæ, apud Sa-
 baudos. ibidem. n. 119.
 Congregatio militaris Draconis, apud Ger-
 manos, & Hungaros. ibidem. n. 120.
 Congregatio militaris Velleris aurei. ibidem.
 n. 121.
 Congregatio militaris Cardui, apud Gallos.
 ibidem. n. 122. p. 477.
 Congregatio militaris Spicæ, apud Gallos. ibi-
 dem. n. 123.
 Congregatio militaris Hystricis, apud Gallos.
 dist. 54. c. 12. n. 124. p. 478.
 Congregatio militaris Squamæ, apud Castel-
 lanos. ibidem. n. 125.
 Congregatio militaris sancti Georgij, apud
 Carinthios. ibidem. n. 126.
 Congregatio militaris sancti Michaelis, apud
 Gallos. ibidem. n. 127.
 Congregatio militaris S. Georgij, apud Ita-
 los. ibidem. n. 128.
 Congregatio militaris S. Petri, apud Italos.
 ibidem. n. 129.
 Congregatio militaris crucis Burgundicæ. dist.
 54. c. 12. n. 130. p. 479.
 Congregatio militaris S. Pauli, apud Italos.
 ibidem. n. 131.
 Congregatio militaris Delilio, apud Italos. ibi-
 dem. n. 132.
 Congregatio militaris equitum Piorum, apud
 Italos. ibidem. n. 133.
 Congregatio militaris S. Spiritus, apud Gal-
 los. ibidem. n. 134.
 Congregatio militaris Lauretana, apud Italos.

ibidem. n. 135. p. 480.
 Congregatio militaris sanguinis Christi, apud
 Mantuanos. n. 136.
 Congregatio militaris Balnei, apud Anglos.
 dist. 54. c. 12. n. 137. p. 481.
 Congregatio Cardui S. Andrea, apud Scotos.
 ibidem. n. 138.
 Congregatio militaris Elephantorum, apud
 Danos. ibidem. n. 139.
 Congregatio militaris Cypri. ibidem. n. 140.
 Congregatio militaris Seraphinorum, apud
 Suevos. ibidem. n. 141.
 Congregatio militaris Gladiorum, & Galeæ,
 apud Suevos. ibidem. n. 142.
 Congregatio militaris Calzæ, apud Venetos.
 ibidem. n. 143.
 Congregatio militaris Hungarica. ibidem
 n. 144.
 Congregatio militaris sancti Gerionis. dist.
 54. c. 12. n. 145. p. 482.
 Congregatio militaris Navium, apud Gallos.
 ibidem. n. 146.

Coniugatus.

An qui sunt in carne coniugati, possint Deo
 placere. dist. 82. c. 2. n. 6. p. 694.
 Textus disponit quæ fieri debent, ubi coniu-
 gati sunt iuvenes. dist. 77. c. 6. n. 2. p. 643.
 Dispositio cap. coniugatus, de conversione cō-
 iug. pro his, qui senes etiam sunt. ibid. n. 3.
 Hæc voluntas requirenda est etiam in matri-
 monio rato. ibidem. n. 5.
 Non debet esse metu gravi, vel dolo extorta.
 ibidem. n. 6.
 Non sufficit spontanea dissimulatio. ibidem.
 n. 7.
 Ultra licentiam requiritur separatio, & qualis
 esse debeat. ibidem. n. 8.
 Maritus, cui uxor adulterium commisit, non
 eget eius facultate, ut ordinetur: nec si dā-
 nata est de hæresi. ibidem. n. 4.
 An textus requirat alterius coniugis ingres-
 sum in religionem. ibidem. n. 12. p. 644.
 Proponitur sententia Authoris. ibidem. n. 13.
 Solvuntur quæ contra obijci possunt, & ma-
 gis stabilitur. ibidem. n. 14.
 Dispositio textus etiam pro ordinibus mino-
 ribus, & tonsura. ibidem. n. 15.
 Coniugatus volens de licentia uxoris tonsu-
 rari, debet vovere castitatem. ibidem. nu.
 16. pag. 645.
 Vide, Matrimonium.

Connexitas.

Ratione connexitatis res inter alios acta per-
 iudicat, dist. 81. c. 3. n. 6. p. 667.

Consan-

Consanguineus.

Consanguinei praeferendi sunt: cum ampliatione, & limitatione. dist. 86. cap. 14. n. 2. pag. 734.

Conscientia.

Verba, tunc conscientiae committimus, quid importent. dist. 33. c. 7. n. 2. p. 258.

Consecratio.

Consecrari non potest illegitime electus. dist. 63. c. 13. n. 1. p. 558.

Consecratio episcopi non tenet inconsulto Primat. dist. 65. c. 5. n. 2. p. 581.

Vtrum ad consecrationem episcopi, tres episcopi requirantur. dist. 66. c. 2. n. 1. p. 584.

Consensus.

Consensus aliquando ponitur pro consilio. dist. 63. c. 35. n. 1. p. 574.

Consensus est multorum voluntas, ad quos res pertinet, simul iuncta. in procem. n. 16. p. 4.

Aliquando non sufficit non contradicere. dist. 27. c. 1. n. 5. p. 195.

Tacens quando consentire videatur. ibidem. n. 6. p. 196.

Quomodo puniendus, qui consensum praestat erranti. dist. 83. c. 4. n. 2. p. 708.

Consensus maioris partis, an, & quando praedudicet. dist. 65. c. 3. n. 1. p. 580.

Causam contradictionis non assignans, habetur pro consentiente. dist. 65. c. 1. n. 4. p. 580.

Habentes rem communem, an possint super illa disponere, si omnes non consentiant. dist. 65. c. 3. n. 2. p. 580.

Consensus quid sit. dist. 6. c. 2. n. 6. p. 39.

Differentia inter consensum, & delectationem. ibidem. n. 7.

Consiliarius.

De officio consiliarij regis. dist. 37. c. 3. n. 3. 4. 5. & 6. p. 281.

Non solum tenentur consiliarij iusta, & bona consulere, sed etiam impedire, cum res cadit in detrimentum regis, vel regni. ibidem. n. 4.

Si propter malum consilium, aliquod damnum datum est, tenetur consiliarius in foro conscientiae, & civili, illud resarcire. dist. 37. c. 3. n. 5. p. 281.

Consiliarij tenentur potius dimittere officium, quam aliquid constituere, vel consentire, quod non sit bonum. ibidem. n. 6.

Consilium.

Prudentes sunt consulendi, & consilij eorum obsequendum. dist. 84. c. 1. n. 5. p. 711.

Constantinopolis.

Constantinopolis olim erat urbs regia, & nova Roma, communis patria. dist. 65. c. 6. n. 1. p. 581.

Constantinus.

Constantini Imperatoris parentes enarrantur. dist. 96. c. 13. n. 1. p. 850.

Enumerantur anni Imperij Diocletani, & Maximiani, quos sequitur Constantius pater Constantini. ibidem. p. 853.

Constantinus feliciter progreditur mortuis pluribus tyrannis, praecipue Maxentio, quem signo crucis profligavit. ibidem. n. 9. & 10.

Parat Constantinus bellum adversus Maximinum, & baptismum suscipit a B. Sylvestro. ibidem. n. 11. p. 854.

Duxit in uxorem Faustam, ex qua quatuor suscepit filios, praeter Crispum ex Mnesymna, & narratur mors ipsius Crispi. ibidem. n. 12.

Plura templa aedificavit, bona ecclesiis concessit, leges gentiles abrogavit. ibidem. n. 13.

Considerantur anni, quibus vixit Constantinus, & imperavit, tandem eius interitus, & funus narratur, imperijque divisio inter filios obponitur. dist. 96. c. 13. n. 14. p. 855.

Describitur facies tam corporis, quam animi, & eius mores traduntur. ibidem. n. 15. & 16.

Qui Romani Pontificis tempore Constantini supervixerunt. ibidem. n. 17. p. 856.

Multi insignes viri eo tempore floruerunt. ibidem. n. 18. c. 1. n. 1. p. 857.

Vita Eremiticatum temporis incepit, in qua viguere plures Anachoretae, & quales fuerunt. ibidem. n. 19.

Ponitur donatio facta a Constantino ecclesiae, quae iuribus, & doctoribus plurimis probatur. dist. 96. c. 14. n. 1. p. 857.

Authores qui inepte Constantini donationem oppugnavit, & eorum fundamenta. ibidem. n. 2.

Communis sententia approbatur, & argumentis satisfactis adduntur pro eadem multa rationes. ibidem. n. 3. p. 858.

Qui contradixerit Constantini donationem, non procul distat ab haeresi. dist. 96. c. 14. n. 10. p. 861.

Non solum donatio Constantini constat, sed etiam omni iure valuit. ibidem. n. 11.

Constitutio.

Constitutio, quid sit. distinct. 2. cap. 4. nu. 1. pag. 21.

Constitutio ecclesiastica dicitur aliquando canon. dist. 3. c. 1. n. 1. p. 24.

Constitutiones contra canones non valent. dist. 10. c. 4. n. 1. p. 53.
 Constitutiones in quas dispensatio non cadit. dist. 14. c. 2. n. 2. p. 74.
 Constitutio non ligat præterita. dist. 28. c. 7. n. 3. p. 203.
 Episcopus an possit facere constitutiones, quod nullus in Acolytum ordinetur, nisi castitatem promittat. dist. 32. c. 15. n. 3. p. 250.
 Tempus quod habent episcopi ad publicandas constitutiones factas in Synodo. dist. 18. c. 17. n. 2. p. 131.
 Constitutiones episcoporum debent potius observari, quam ius commune. distinct. 50. cap. 42. nu. 2. p. 405.
Consuetudo.
 Consuetudo eiusdem est pœnz, cuius lex. dist. 1. c. 1. n. 7. p. 10.
 Inter morem, consuetudinem, & usum, quæ differentia detur. dist. 1. c. 4. n. 3. p. 13.
 Consuetudinis definitio. dist. 1. c. 5. n. 1. p. 13.
 Consuetudo triplex, secundum legem, contra legem, præter legem. dist. 1. c. 5. n. 2. p. 13.
 An consuetudo legi humanæ contraria, illam abroget. ibidem. n. 3.
 Quot sint necessaria, ut consuetudo contra ius, sive legem, vires obtineat. ibidem.
 Quantum temporis requiratur, ut consuetudo præferat contra legem. ibidem.
 Quæ consuetudo irrationabilis iure censeatur. ibidem. p. 14.
 An consuetudo possit abolere legem, in qua est clausula derogatoria, non obstante quacumque consuetudine. dist. 1. c. 5. n. 4. p. 14.
 An lex improbens consuetudinem, censeatur solum præcedentem tantum, & non subsequentem improbare. dist. 1. c. 5. n. 5. p. 14.
 Quot actibus, & quanto tempore consuetudo præter legem introducta censeatur. ibidem. nu. 5.
 Cum consuetudo sit quid facti, nunquam præsumitur, & sic per allegantem probanda est. ibidem.
 Quibus modis probari possit. ibidem.
 An sint in iure aliqua personæ, quæ non possint consuetudinem inducere. ibidem. n. 7.
 Potest à matronis consuetudo induci earum rerum, quæ sunt muliebris officij. ibidem.
 Consuetudo an sit ius non scriptum. ibidem. nu. 8.
 Consuetudo excusat in delictis. dist. 4. c. 6. n. 11. p. 33.
 Scientia Principis an requiratur, ut consuetudo sit introducta. dist. 4. c. 3. n. 7. p. 30.
 Consuetudo an possit tollere ieiunium. dist. 4. c. 4. n. 6. p. 31.
 Secundum consuetudinem iudicandum est

etiam contrariam iuri scripto, si talis consuetudo sit rationabilis, & præscripta. dist. 4. c. 5. n. 10. p. 14.
 Consuetudo contra ius divinum ceremoniale, est valida. dist. 5. c. 2. n. 1. p. 35.
 Contra ius naturale nulla consuetudine agere licet. dist. 8. c. 2. n. 1. p. 42.
 Pernitiosa consuetudo est evellenda. dist. 8. c. 3. n. 1. p. 43.
 Veritas consuetudinem excludit. ibidem. c. 4. n. 1. & dist. 8. c. 5. n. 1. p. 43.
 Ex consuetudine competit ius excipiendi. ibidem. n. 2.
 Veritate revelata, consuetudo cedere debet. dist. 8. c. 6. n. 1. p. 44.
 Consuetudo veritati frustra opponitur. dist. 8. c. 7. n. 1. p. 45.
 Consuetudo quomodo introducatur. dist. 8. c. 7. n. 3. & 4. p. 45.
 An ut consuetudo inducatur, requiratur, ut actus fiat eo animo, ut illam inducat. dist. 8. c. 7. n. 4. p. 45.
 Consuetudo an requirat scientiam Principis. ibidem. n. 5.
 Consuetudo debet à maiori parte communitatis observari. ibidem. n. 6.
 Consuetudo inducitur per errorem. dist. 8. c. 8. n. 2. p. 46.
 Consuetudo fini æterno repugnans, non est rationabilis. ibidem. n. 3.
 Consuetudo excusat à pœna. ibidem. n. 4.
 Consuetudo Romana, an ubique sit servanda. dist. 11. c. 3. n. 4. p. 60.
 Consuetudo an vincat legem. dist. 11. cap. 4. n. 3. 4. & 5. p. 60.
 Consuetudo antiqua Apostolorum, an tradat aliquid de fide. dist. 11. c. 5. n. 2. p. 61.
 Consuetudo universalis ligat tanquam lex. ibidem.
 Non valet consuetudo, quod clerici in minoribus beneficiati non teneantur ad horas, seu divinum officium. dist. 11. c. 6. n. 1. p. 62.
 Consuetudo præter legem est valida. dist. 11. c. 7. n. 1. p. 62.
 Transgressor consuetudinis punitur, sicut transgressor legis. dist. 11. c. 7. n. 3. p. 62.
 Quælibet ecclesia regitur suis consuetudinibus. dist. 11. c. 8. n. 1. p. 63.
 Consuetudo Romanæ ecclesiæ, an debeat in alijs ecclesijs observari. dist. 11. c. 9. n. 2. p. 63.
 In consuetudine recurrendum est ad vicinos. dist. 12. c. 1. n. 3. p. 65.
 Consuetudo debet observari. dist. 12. c. 4. n. 2. p. 66. & c. 8. n. 1. p. 68.
 Contra consuetudinem facta revocantur. dist. 12. c. 7. n. 1. p. 68.
 Consuetudine non debent illicita perpetrari. dist. 12. c. 9. n. 1. p. 69.

Consuetudo an sit efficax ad reddēdos aliquos inhabiles ad matrimonium contrahendum. dist. 32. cap. 13. num. 3. & seqq. p. 248.

Ius consuetudinarium quando habuit exordium. dist. 6. cap. 3. n. 4. p. 39.

Consuetudo facit nō esse delictum, quod aliās efficit. dist. 63. c. 28. n. 2. p. 570.

Consuetudo immemorialis privilegium inducit. dist. 64. cap. 6. num. 2. pag. 578.

Consul.

Suffecti Consules qui dicantur. distinctione 21. cap. 6. num. 4. pag. 23.

Continentia.

Difficile est continere. distin. 50. cap. 16. num. 3. pag. 388.

Qui divinis inserviunt, continentes esse oportet. dist. 31. c. 3. n. 1. pag. 224.

Episcopis, & presbyteris imponitur lex continentiae. dist. 31. c. 10. n. 1. p. 229.

Clericis in minoribus non potest continentia iniungi. dist. 28. c. 5. n. 6. p. 202.

Longa continentia quæ dicatur. dist. 28. cap. 4. n. 4. pag. 201.

Quo iure sit annexa continentia ordini sacro. dist. 84. cap. 3. n. 2. pag. 715.

An idem dicendum de episcopatu. ibidem. num. 3.

Utrum in ecclesia sit potestas imponendæ eius obligationis ex voto. ibidem. n. 4.

A quo tempore inceperit obligatio continentie in sacris. ibidem. n. 6.

Quam continentie obligationem adeat coniugatus, si sacris initiatur. dist. 84. c. 4. num. 1. pag. 716.

Quomodo se habere debeat quoad separationem. ibidem. n. 2.

Quam culpam incurrat presbyter propriam cognoscens uxorem. ibidem. n. 3.

Quam pœnam quilibet in sacris incurrat. ibid. num. 4. pag. 717.

Vide, Castitas.

Contractus.

An in vitis teneatur servare contractus. distin. 45. cap. 5. num. 3. 4. 5. pag. 348.

Contrahere.

Contrahens cum vidua, est irregularis. distin. 50. cap. 8. num. 1. pag. 384.

Vide, Matrimonium.

Contrarietas.

Contrarietas canonum quomodo reducatur ad concordiam. distinct. 29. cap. 1. num. 1. pag. 211.

Utrum in iure detur aliqua contradictio. distinctione 1. num. 1. pag. 8.

Contritio.

Contritio est propter amorem Dei, non propter infamiam, aut honorem. distinctione 50. cap. 25. num. 3. pag. 392.

Contumacia.

Contumacia unde dicatur, & quid sit. dist. 96. c. 10. n. 5. p. 849.

Dividitur contumacia secundum varios, & multiplices respectus, & quanta sit differentia inter utrumq; membrum. ibidem. n. 6.

Conversatio.

Conversatio clericorum qualis esse debeat. dist. 23. cap. 3. n. 1. pag. 159.

Convincere.

An per ea, quæ quis in suis libris scribit, convincatur de eo, quod in eis reperitur. dist. 45. cap. 3. n. 14. 15. 16. pag. 346.

Convivium.

In ecclesia non debent fieri convivia. dist. 44. cap. 8. n. 1. pag. 335.

Quod in convivijs etiam præferentia observetur. ibidem. num. 2. & 3.

Clerici non debent in convivijs alios invitare ad bibendum. dist. 35. cap. 6. nu. 1. pag. 275.

Copula.

Coniugalis copula, quando illicita. dist. 31. nu. 13. c. 7. pag. 233.

Copula coniugalis an prohibeat communionem. dist. 6. cap. 1. n. 7. pag. 37.

Corona.

Corradus Imperator corona paleæ vulgo dicebatur redimitus in proam. n. 32. p. 6.

Coronæ in capitibus sacerdotum quid significant. dist. 23. c. 21. nu. 3. p. 173.

Sunt victoria signa. ibidem.

Corpus.

Anima debet præponi corpori. distin. 10. cap. 6. n. 2. pag. 55.

Corpus Christi appellatur benedictio penitenti-
-tia. dist. 50. c. 57. n. 2. pag. 411.

Corradus.

Imperator Corradus corona palæe vulgo dicebatur redimitus. in prox. n. 32. p. 6.

Correctio.

Quomodo se debeat habere prælatus circa correctionem subditorum. dist. 45. c. 1. nu. 1. & 2. p. 341.

Quod ut correctio sit recta quatuor requiruntur. dist. 45. c. 14. n. 1. pag. 355.

Bonus non indiget correctione. dist. 22. c. 4. n. 3. pag. 154.

Occulte peccantes occulte corriguntur. dist. 33. c. 11. n. 3. p. 246.

Homo lapsus fraterno affectu debet corripi. dist. 50. c. 14. n. 4. p. 388.

An soli prælati teneantur corrigere fraterne. dist. 83. cap. 2. num. 2. pag. 705.

Creare.

Deus an simul omnia creaverit. distinctio. 35. cap. 8. num. 7. pag. 277.

Credere.

Non est facile credendum, quando agitur de præiudicio tertij. distinctio. 50. cap. 27. nu. 1. pag. 394.

An sit credendum alleganti se criminofum. dist. 74. cap. 3. n. 3. p. 620.

Augustino magis credendum est in disputationibus, Hieronymo in historijs, & translationibus, Gregorio in moralibus. dist. 19. c. 6. n. 3. p. 49.

Etiam viro sancto non est de facili credendum. dist. 9. c. 5. n. 4. p. 49.

Magis est credendum honorabilibus personis. ibidem. 6.

Vbi agitur de periculo animæ, non est facile credendum. distinctio. 19. cap. 8. num. 5. pag. 137.

Non est facile credendum. dist. 86. c. 23. num. 1. pag. 744.

Nuntio non est credendum sine literis. dist. 97. cap. 3. n. 1. p. 865.

Nobilissimo viro credendum est in legatione, quanvis literas non ostendat. ibidem. n. 2.

Vtrum Cardinalis, seu Pontificis dicto sit flandum absque iuramento; & an etiam principis cuiuslibet. ibidem. num. 4.

Crimen.

Anima debet

In crimine læsæ maiestatis, etiam post mortem procedi, & cognosci potest, ut cōiuncto mortuo, memoria eius damnetur, & eius bona successoribus eripiantur. dist. 23. cap. 14. num. 7. pag. 168.

An hoc procedat etiam quando crimen committitur contra alios principes inferiores, civitates, seu republicas. ibidem.

In baptismo an crimina dimittantur. dist. 26. c. 1. n. 3. & seqq. p. 192.

Quæ crimina digna sint depositio. dist. 50. c. 9. n. 1. pag. 385.

Deprehensus in crimine an statim possit condemnari. distinctio. 50. cap. 29. num. 4. & 5. pag. 396.

An quando crimē est notorium, cogatur quis facere penitentiam. distinctio. 46. cap. 5. num. 3. pag. 364.

Crimina capitalia numerat Gratianus. dist. 25. cap. 3. n. 6. pag. 187.

Arsiduitas in criminibus magis punitur. dist. 25. cap. 3. num. 17. pag. 188.

Crimina an morte finiuntur. dist. 23. c. 14. nu. 3. & seqq. pag. 167.

In crimine notorio non requiritur ordo iuris. dist. 21. c. 9. n. 4. p. 151.

Crimen quando debeat augeri. dist. 19. c. 5. n. 4. pag. 135.

Quid dicatur crimen. distinctio. 81. cap. 1. num. 3. pag. 666.

Criminosus.

Criminosus non excipit contra electum. dist. 23. c. 5. n. 2. p. 161.

An sit credendum alleganti se criminofum. dist. 74. cap. 3. num. 3. pag. 620.

Crinitus.

Nihil martiæ virtutis homini crinito, ac cincto in esse potest. dist. 23. cap. 21. num. 4. & 5. pag. 173.

Ignominia est comas nutrire. ibidem.

Prohibitio Concilij Illiberitani circa pueros comatos, ac calamistratos. ibidem.

Vide, Coma.

Cruciferi.

Cruciferorum institutio est hospitalibus inservire, hospitalitatem colere. distinctio. 54. cap. 12. num. 5. pag. 442.

CRUZ.

Inventio sanctæ crucis quando instituta, & de eius festo. dist. 15. cap. 3. num. 29. & 30. pag. 89.

An se.

An festum sit de iure communi. ibidem. num. 31. pag. 90.

Signum crucis quomodo debeat fieri. dist. 11. c. 5. n. 6. p. 61.

Vide, Helena, & Constantinus.

Culpa.

An unus puniatur pro alio sine culpa. dist. 22. c. 6. n. 2. pag. 154.

Bonarum est mentium timere culpam, ubi culpa non est. dist. 5. c. 4. n. 2. p. 36.

Presumitur culpa in domino, si eius familiares sunt mali. dist. 18. c. 6. n. 4. p. 127.

Cum.

Dictio, Cum, coniungit per modum accessorii. dist. 34. c. 20. n. 2. p. 270.

Vnde si principalis dispositio est nulla, nullum est accessorium. ibidem.

Si quis condemnatur in penam mortis naturalis cum confiscatione bonorum, si pendente appellatione moriatur condemnatus, evanescit confiscatio. ibidem.

Cupiditas.

Cupiditas pro avaritia sumitur. dist. 47. c. 7. n. 2. pag. 372.

Cupidus deviat à veritate. distinctio 47. cap. 6. num. 2. pag. 372.

Curator.

Iurant curatores facere utilia pupillis. dist. 87. cap. 5. num. 1. p. 754.

Vide, Tutor.

Curialis.

Qui sint curiales. dist. 51. cap. 1. n. 8. p. 418. & c. 2. num. 3.

Causæ cur curiales non ordinantur. distinctio 51. cap. 2. num. 4. pag. 419.

D.

Damasus.

Damasus Pontifex quis fuerit. distinctio 17. cap. 3. num. 1. pag. 120.

Dalmatica.

Dalmatica dicta est à Dalmatia Græciæ provincia, in qua primum texta est. distinctio 23. cap. 10. num. 3. pag. 165.

De.

Propositio, De, regulariter causam materialē, & immediatam significat. dist. 62. c. 1. num. 2. pag. 549.

Si iungatur loco, denotat originem. ibidem.

Si statutum ponat certam penam accusato de homicidio, non habebit locum in eo, qui mandavit committi homicidium. ibidem.

Debere.

Discrimen inter verbum, potest, & verbum, debere. dist. 50. c. 48. n. 4. p. 407.

Dictio, debeat, quid significet. distinctio 81. cap. 26. num. 2. pag. 679.

Decalogum.

Pharisæi decalogum in membranis scribebant, & in fronte ligebant, ut religionis intimæ speciem præberent. distinctio 15. cap. 3. n. 111. pag. 103.

De cætero.

Quid importet dictio, De cætero. distinctio 48. cap. 1. num. 2. pag. 376.

Decretum.

Decretum quid sit apud Authores sacros in prox. n. 1. 2. 4. p. 1.

Apud athenos profanos quid significet. ibidem. n. 5. & 6. p. 2.

Decretum apud iuriscōsultos quid sit in prox. à num. 9. usque. 13. p. 3.

Decretum apud Pontifices quid significet ibidem. n. 14. 15. 17. p. 3.

Decreta ferrea cur dicantur. ibidem. num. 7. pag. 2.

Decreta ambitiosa quæ dicantur. ibidem. num. 12. pag. 3.

Quæ distinctio detur inter decretum, auctoritatem, & consensum. n. 16.

An liber iste Decreti reperiatur approbatus. in prox. à n. 18. usque. 29. p. 4.

Volumen Decreti quanvis receptum sit ab ecclesia, non tamen recipitur tamquam ius continens quoad omnia in ipso contenta. ibidem. n. 18.

Non omnia, quæ in Decreto Gratiani sunt, sunt canonizata. ibidem. n. 19.

Decreta Conciliorum Generalium, ac sumorum pontificum à Gratiano relata necessariam habent observantiam. ibidem. num. 20. pag. 4.

Vnicuique canoni, qui in Decreto est, eadem auctoritas danda est, quæ auctori eius datur. ibidem.

Leges imperiales in Decreto translatae, nō eo ipso censentur canonizatae, nisi sint per aliquem canonem approbatae. *ibidem*. n. 21.

Decreta quae sub nomine Palae referuntur, certae fidei non sunt, neque ut authentica allegari possunt. in *proxm.* num. 33. & 48. pag. 6.

Decreta principum an habeant vim legis. *dist.* 2. c. 4. n. 3. pag. 22.

Decreta Pontificum debent observari. *distin.* 20. cap. 2. num. 3. pag. 141.

Decretalis.

Decretales epistolae quam auctoritatem habeant, & quae dicebantur. *distinctione* 19. cap. 1. num. 1. pag. 132.

Decretorium.

Decretorium fidus, vel tempus nūcupatur id, ex quo de aliquarum rerum proventu futuro sumitur iudicium, sive coniectura. in *proxm.* n. 6. p. 2.

Decretorium aliquando est idem, atq; firmatum. *ibidem*.

Deformis.

Deformis facies animum deformem arguit. *dist.* 56. cap. 5. n. 3. p. 514.

Corporis deformitas animi pulchritudine superanda. *ibidem*. num. 4.

Degradatio.

Verbum, degradatur, quomodo intelligatur. *dist.* 46. cap. 3. n. 5. p. 362.

An possit episcopus restituere degradatū. *dist.* 46. c. 5. n. 4. & 5. p. 364.

Forma degradationis, *distinctione* 43. cap. 3. num. 4. pag. 325.

Deinceps.

De dictione, Deinceps. *distinctione* 34. cap. 19. num. 2. pag. 270.

Delectatio.

Delectatio morosa an sit peccatum. *dist.* 6. c. 2. num. 4. p. 38.

Quid si fuerit solum tacite, & implicite voluntaria, non explicite. *ibidem*. n. 5. p. 39.

Differentia inter consensum, & delectationem. *ibidem*. num. 7.

Delegare.

Causae meri imperij an possint delegari. *dist.* 23. cap. 10. num. 4. pag. 165.

Quamvis summus Pontifex possit omnes causas laicis delegare, nō ita praelati inferiores. *dist.* 96. cap. 1. n. 29. p. 842.

An Summus Pontifex possit delegare laicis iurisdictionem spirituales. *ibidem*. n. 30.

Delegatus.

Delegatus summi Pontificis honorandus est, tamquam gerens vicem Pontificis. *dist.* 94. c. 1. n. 2. p. 822.

Potest delegatus iurisdictionem suam exercere in eos, qui illam impedire voluerint, licet de eis nulla in rescripto mentio habeatur. *dist.* 94. c. 2. n. 2. & 3. p. 824.

Delegatus etiam de iure cōmuni potest impedientes coercere. *ibidem*. n. 4. p. 825.

Potest delegatus non solum privatos, sed etiam magistratus coercere. *ibidem*. n. 5.

Potest delegatus impedientes coercere, non tantum in foro ecclesiastico, verum etiam in saeculari. *ibidem*. n. 6.

Quamvis delegatus non sit summi Pontificis, potest huiusmodi iurisdictionem in impedientes exercere. *ibidem*. n. 7.

Collega delegati non poterit à suo contra delegato coerceri, licet impediatur iurisdictionem. *dist.* 94. c. 2. n. 8. p. 826.

An requiratur publicum impedimentum ad hoc, ut impediens coerceatur. *ibidem*. n. 9.

Particula, manifeste, quomodo intelligatur ad propositum. *ibidem*. n. 10.

Vtrum delegatus possit coercere impedientes maiori excommunicatione, an minori tantum. *ibidem*. n. 11.

Proponitur, & solvitur dubium contra resoluta. *ibidem*. n. 12. 13. & seqq.

Nulla est praescripta certa pena, qua possit delegatus impedientem coercere. *ibidem*. num. 14.

Delegatus potest per censuras impedientes coercere. *ibidem*. num. 15.

Potest delegatus ex vi suae commissionis per censuras impedientes coercere. *dist.* 94. cap. 2. n. 17. p. 828.

Mulctis, & penis pecuniarijs potest delegatus impedientes coercere. *ibidem*. n. 18. p. 829.

An possit delegatus per privationem beneficiorum, procedere contra inobedientes. *ibidem*. n. 19.

Si delegatus per censuras, & per alias penas non potuerit continere inobedientes, poterit auxilium brachij saecularis convocare. *ibidem*. n. 20.

Impediens legatum debet etiam affici iactura causae. *ibidem*. n. 21.

Vtrum non tantum agentes, verum etiam consentientes

sentientes cum impediens iurisdictionem
delegati, possint puniri, & quibus modis pos-
sit quis consentire. distinctione 94. cap. 2.
num. 22. pagin. 829.

Deliberare.

Etiam in illicitis datur tempus ad deliberan-
dum. dist. 38. cap. 7. n. 2. pag. 294.

Delictum.

Delictum iteratum gravius punitur. dist. 11. c.
10. n. 3. p. 63.

Non est committendum delictum, ne alij
graviora committant. dist. 14. c. 1. n. 1. p. 73.

Dignitas an augeat delictum. dist. 40. cap. 4. n.
2. pag. 302.

An ex sola deprehensione in delicto probetur
delictum. dist. 46. c. 3. n. 2. 3. & 4. p. 361.

Ex delicto occulto per se, non incurritur ir-
regularitas. dist. 50. c. 33. n. 2. pag. 398.

Delictum familiae quando obliget dominum.
dist. 63. c. 33. n. 4. p. 572.

Ratione delicti sortitur quis forum. dist. 81. c.
11. n. 3. p. 671.

Qui delictum negligenter arguit, aut acculat,
facit suum. dist. 83. c. 3. n. 3. pag. 707.

Depositio.

An crimen civiliter probatum inducat depo-
sitionem. dist. 48. cap. 1. n. 3. & 4. p. 376.

An qui deponitur, perpetuo deponatur. dist.
50. cap. 1. n. 3. pag. 382.

Que crimina digna sint depositione. distin. 50.
c. 9. n. 1. p. 385.

Sacerdos contumeliosus in suum episcopum,
an sit deponendus. distinctione 55. cap. 13. n.
15. pag. 507.

Quid si episcopum interficiat, aut religiosus
superiorem. ibidem. n. 16.

An possit Papa potestatem alicui dare, ut ip-
summet deponat. distin. 63. cap. 23. num. 6.
pag. 565.

Episcopus solus non potest deponere presby-
terum, nec Papa Cardinalem. dist. 67. c. 2. n.
1. pag. 586.

In depositione Diaconi, & subdiaconi requi-
runtur tres episcopi; & quid in deposito-
ne episcopi. ibidem. n. 2.

Iudicis arbitrio relinquitur pena depositionis
clero imponenda. distinctione 81. cap. 1. n.
4. pag. 666.

Propter negligentiam potest quis deponi. dist.
81. cap. 8. num. 1. pag. 670.

Deputatus.

Deputatus ecclesie, quomodo intelligatur
dist. 92. c. 9. num. 2. pag. 807.

Derogare.

Iuri non derogatur propter meritum perso-
ne. dist. 78. c. 1. n. 2. 653.

Limitatur primo ubi esset utilitas ecclesie.
ibidem.

Limitatur secundo quando persona esset mul-
tum utilis, & necessaria, velut si esset unica
in arte. ibidem.

Limitatur tertio quando quis esset benemeri-
tus de republica, vel de principe. ibidem.

Detrahere.

Detrahentes prelati dicuntur ponere os in
caelum. disp. 21. c. 9. n. 3. p. 151.

Vide, Murmuratio.

Deucalion.

Deucalion Delphis legem dedit. distinctione
1. cap. 3. num. 2. pag. 12.

Deus.

Quo sensu dicatur Deus homines nescire.
dist. 38. cap. 10. n. 3. p. 295.

Non bene conveniunt laus Dei, & Iovis. dist.
86. cap. 5. num. 3. pag. 728.

Diaconus.

Diaconus qualiter ordinetur. dist. 23. c. 11. n. 1.
pag. 166.

Diaconi ministerium, & Ethymologia. ibidem.
num. 2.

Diaconus an ministret sine stola. dist. 25. c. 3.
n. 1. p. 187.

Diaconi non debent ordinari, nisi castitatem
profiteantur. dist. 28. cap. 7. num. 2. p. 203.

Cum Diaconis an dispense episcopus, ut uxo-
res ducant. distinctione 28. cap. 8. a num. 2.
usque 6. pag. 204.

Diaconi an in primordiis ecclesie matrimo-
nium inirent. ibidem. n. 8.

Quale sit diaconorum officium. dist. 93. cap. 6.
n. 1. pag. 809.

Septem debent esse diaconi in qualibet civi-
tate. dist. 93. cap. 11. n. 1. p. 811.

Diaconus an possit ex vi sui officij baptizare,
& corpus Christi ministrare. dist. 93. c. 13.
n. 2. p. 811.

Diaconus absente presbytero, & necessitate
cogente, baptizare potest. ibidem. n. 3.

Diaconus nequit baptizare. dist. 93. cap. 14. n. 1.
pag. 811.

Vtrum

Vtrum fiat irregularis si in extrema necessitate baptiset solemniter. *ibidem*. nu. 2. p. 813.
 Quid si illud faciat cum licentia episcopi, vel parochi. *ibidem*. n. 3.
 Diaconus sedere non debet coram presbytero. *dist.* 93. c. 15. n. 1. p. 812.
 Diaconi ministrant episcopis, & sacerdotibus. *dist.* 93. c. 17. n. 1. p. 812.
 De licentia presbyteri potest diaconus eucharistiam populo ministrare. *dist.* 93. cap. 18. n. 1. p. 813.
 Sedeat diaconus iubente presbytero. *dist.* 93. c. 19. n. 1. p. 813.
 Debet tamen sedere in loco decenti. *ibidem*. num. 2.
 Diaconi presbyteris non se antepoant in choro. *dist.* 93. c. 20. n. 1. p. 813.
 Expenditur diaconi officium. *dist.* 93. c. 23. nu. 1. pag. 814.
 Vtrum ad diaconum ex officio pertineat verbi domini prædicatio. *ibidem*. n. 2.
 Quod sit proprium diaconi officium. *ibidem*. n. 3. pag. 815.
 Diaconus ascendit ad locum sublimem, ut evangelium de cantet. *ibidem*. n. 4.
 Cur diacono Euangelium lecturo detur benedictio. *ibidem*. n. 5.
 Diaconi subsunt presbyteris. *distinctione* 93. cap. 24. n. 1. p. 816.

Diaconatus.

Diaconatus an sit sacramentum. *distinctione* 23. cap. 11. num. 3. & 4. pag. 166.

Diæcesis.

Diæcesis exprimitur sub vocabulo sancti, & non loci. *dist.* 24. c. 3. n. 3. p. 181.
 Civitas, & diæcesis an sit idem. *distinctione* 61. c. 13. num. 2. pag. 545.

Dialectica.

Dialectica quid sit. *distinctione* 37. cap. 6. n. 2. pag. 283.
 Dialectica sophistica damnatur: vera tamen prodest scientijs comparandis. *ibidem*. n. 3.

Dictio.

Dictiones taxativæ. *distinctione* 24. cap. 6. numer. 4. pag. 184.

Dictum.

Dicta sanctorum an debeant observari. *distin.* 9. c. 3. n. 2. & 3. p. 48.
 Dicta sanctorum an habeantur pro lege. *dis-*

distinctione 20. cap. 1. num. 2. pagin. 140.
 Dicta antiquorum servanda sunt. *distinct.* 19. cap. 7. n. 5. p. 136.
 Quando standum sit dicto unius. *dist.* 86. cap. 24. num. 9. pag. 747.
 Vtrum Cardinalis, seu Pontificis dicto sit standum absque iuramento: & an etiam principis cuiuslibet. *distinct.* 97. cap. 3. n. 4. pag. 865.

Dies.

Dies dominica, dies est lætitiæ. *dist.* 75. c. 5. n. 2. pag. 625.
 Peccat qui diebus dominicis negotia exercet. *ibidem*. n. 3.
 Episcopi die dominico consecrantur. *ibidem*. num. 4.
 Dies inter Pascha, & Penthecostem dicuntur dies lætitiæ. *dist.* 76. cap. 5. n. 1. p. 628.
 Vtrum festum diei dominicæ sit de iure divino. *dist.* 86. c. 24. n. 2. p. 745.
 Quæ opera liceant, aut prohibeantur diebus festivis. *ibidem*. n. 3. & 4.

Difficile.

Dictio, Difficile, quid importet. *distinctione* 47. cap. 9. num. 2. pag. 374.

Difficultas.

Decem modi ad dissolvendas difficultates, quæ inter aliquas leges, & canones obveniunt. *dist.* 1. n. 3. p. 8.
 Variæ difficultates in opere faciendo possunt occurrere, & quæ earum augeat meritum. *dist.* 88. cap. 12. num. 3. pag. 774.

Dignitas.

Quæ sit dignitas episcopalis. *distin.* 40. num. 14. pag. 299.
 Quæ sit dignitas sacerdotalis. *ibidem*. num. 3. pag. 300.
 Dignitas an augeat delictum. *dist.* 40. c. 4. n. 2. pag. 302.
 Incidens in hæresim an perdat dignitatē. *dist.* 22. c. 5. n. 4. p. 154.
 Licet clericis servire ecclesiæ propter dignitates consequendas. *distinctione* 59. cap. 3. n. 1. pag. 532.
 Appellatione dignitatis, an comprehendatur episcopatus. *distinctione* 59. cap. 4. num. 2. pag. 532.
 Dignitates non sunt ambitiose suscipiendæ. *dist.* 61. cap. 5. n. 6. pag. 540.
 Electivæ dignitates non vocantur iu curia Romana: quod limitatur. *dist.* 63. c. 4. n. 2. p. 554.

Dignus.

Dignus.

Dignus semper presumitur, qui non noscitur indignus. distinctione 64. cap. 2. numer. 3. pag. 577.
 Maius dignum trahit ad se minus dignum. dist. 76. cap. 3. numer. 3. pag. 627.

Dionysius.

Dionysius Alexandrinus quis fuerit. distinct. 16. cap. 7. numer. 17. pag. 111.

Discorus.

Dioscorus episcopus Alexandrinus quis fuerit. distinct. 21. cap. 9. numer. 2. p. 151.

Discordia.

Ismaelis, & Isaac discordia, quid. dist. 56. cap. 9. n. 2. pag. 520.

Discordia an sit peccatum mortale. distinct. 90. numer. 2. pag. 785.

Vide, Concordia.

Dispensatio.

Nemo dispensat in lege naturali. dist. 5. n. 1. 2. 3. & 4. p. 33.

Nullus dispensat in his, que sunt de necessitate Sacramenti. distinctione 4. cap. 2. numer. 4. pag. 74.

Papa an dispense circa articulos fidei. dist. 15. c. 2. n. 7. p. 82.

Prelati inferiores non possunt dispensare in legibus superiorum. dist. 21. c. 4. n. 2. p. 148.

Episcopus an possit dispensare cum bigamo. dist. 34. c. 18. n. 2. & 3. p. 296.

Pontifex an dispense contra Apostolum ibidem numer. 4.

Episcopus in quibus casibus dispense. dist. 38. cap. 4. n. 2. p. 292.

Quis possit dispensare in defectibus corporis impediens ordinem susceptionem. dist. 49. c. 1. n. 3. pag. 380.

Episcopus an possit dispensare sine consensu sui capituli. dist. 50. cap. 55. n. 2. p. 410.

Episcopus in minoribus ordinibus dispensare potest cum bigamo. distinct. 50. cap. 56. numer. 3. pag. 410.

An episcopus possit dispensare cum bigamo, si non ordinetur. dist. 50. cap. 59. n. 1. p. 412.

An possit dispensare cum imperitis ad ordines, vel beneficiis. ibidem. n. 2.

Homicida voluntarius de facili non dispensatur. dist. 50. cap. 4. n. 1. p. 381.

Solus papa an dispense in irregularitate. dist. 50. c. 4. n. 3. p. 383.

An superior teneatur semper dispensare. dist. 50. c. 28. n. 1. p. 394.

Facilius dispensatur cum eo, qui semel deliquit. dist. 50. c. 50. n. 1. p. 408.

Dispensatio an solum fiat propter utilitatem publicam. distinct. 50. cap. 25. numer. 4. pag. 393.

Rigorius, & dispensatio differunt inter se. dist. 50. cap. 25. n. 6. p. 393.

Episcopi possunt tacite dispensare, ubi possunt expresse. distinct. 54. cap. 19. numer. 5. pag. 486.

Ex ratione futura non bene colligitur dispensatio presentis. ibidem. n. 7. pag. 487.

Ex taciturnitate, & patientia episcopi, non colligitur animus dispensandi in foro externo. ibidem. n. 8.

Potentiam non colligi pro foro conscientie. ibidem. n. 9.

Ex precepto episcopi de certa scientia, colligitur animus dispensandi. ibidem. n. 10.

Probatio huius scientie incumbit promoto. ibidem. n. 11.

An possit episcopus dispensare cum clauo, ut celebret cum pede ligneo. distinct. 55. cap. 10. n. 2. pag. 503.

An praelatus regularis possit dispensare cum suo subdito clauo, ut cum pede ligneo celebret. ibidem. n. 3.

Dispensatus ad episcopatum, an talis censeatur ad archiepiscopatum. dist. 56. cap. 13. numer. 2. pag. 523.

Clauula dispensationis pontificia, dummodo paterna incontinentia imitator non sit quid operetur. dist. 56. c. 14. n. 2. p. 525.

Papa solus dispensat in defectibus aetatis. dist. 60. cap. 1. n. 8. pag. 534.

Dispensationis causa cessante, cessat dispensatio. dist. 77. c. 9. n. 3. pag. 657.

Episcopus non potest dispensare super aetate. dist. 78. cap. 5. n. 1. p. 655.

Episcopus dispensat super aetate ad dignitates non curatas, dummodo dispensandus habeat 20. annum completum. ibidem. n. 2.

Dispensatio contra ius commune ad episcopatum facta non valet, si non precedit causa cognita. dist. 81. c. 4. n. 3. p. 668.

Utrum episcopus possit dispensare sine consensu capituli. ibidem. n. 4.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Vide, Illegitimus.

Disputare.

Quando liceat de fide disputare. dist. 43. cap. 2. num. usque. 5. pag. 323.

De panis disputantis de fide in casu prohibito. dist. 43. cap. 2. n. 6. pag. 325.

Nulli licet disputare de fide, animo dubitandi. distinct. 96. c. 2. n. 4. pag. 843.

Diu.

Dictio, Diu, quid significet. distinctio 50. cap. 52. num. 2. pag. 408.

Diversum.

Diversum an possit dici contrarium. distinct. 50. cap. 23. num. 1. pag. 392.

Dives.

Divites non debent cogi pauperum cibis vesci. dist. 41. cap. 3. num. 1. pag. 311.

Divisio.

Rerum divisio iure gentium introducta fuit. dist. 8. c. 1. n. 1. p. 41.

Aliqua rerum divisio iure civili introducta. ibidem. num. 3.

Divitia.

Habere divitias an sit peccatum. dist. 30. c. 16. n. 3. pag. 222.

Divitiarum non sunt appetendae. dist. 37. c. 3. nu. 2. pag. 280.

An peccaverit Salomon immensos pecuniarum cumulos coacervando. dist. 23. cap. 2. num. 2. pag. 159.

Docere.

Mulieres non debent docere. dist. 23. cap. 29. n. 1. pag. 178.

Qui male docet, & qui episcopo, vel sacerdoti nocet, Deum offendit. distinctio 93. cap. 10. num. 1. pag. 810.

Doctor.

Libere potest quis contradicere doctoribus. dist. 9. c. 10. n. 2. p. 51.

Doctores sacri an præferantur pontifici. dist. 20. cap. 1. n. 5. p. 141.

Doctor simul, & miles debet uti vestibus diversis. distinctio 23. cap. 9. numer. 4. pag. 165.

Privilegijs doctorum an gaudeant etiam non legentes. distinctio 37. cap. 12. numer. 2. pag. 286.

An maior pars doctorum sequenda sit in decisionibus causarum, an minor, qui melioribus rationibus fulciuntur. distinctio 40. cap. 12. num. 5. pag. 308.

Doctus.

Iuniores docti præferendi sunt senioribus indoctis. dist. 77. cap. 9. n. 4. p. 653.

Domesticus.

Domestici qui dicantur. dist. 47. cap. 8. num. 7. pag. 373.

Qui domesticorum negligentes sunt eorum peccata suis accumulanti. distinct. 86. cap. 13. num. 4. pag. 733.

Domicilium.

Domicilium proprium quod dicatur, & quæ sit propria diæcesis. dist. 63. cap. 34. num. 2. pag. 573.

Quale dicatur domicilium originis. dist. 71. n. 2. pag. 608.

Nati alicubi, sed ex itinere, & extra locum domicilij parentum, unde sint oriundi. ibidem. num. 3.

Oriundus civiliter, & non proprie, non potest ordinari ab episcopo talis loci. ibidem. num. 4. pag. 609.

Natus alicubi, ubi pater habebat domicilium, licet civiliter non habeatur pro oriundo, habetur tamen canonice quoad ordines. ibidem. num. 5.

Sacramenta confessionis, eucharistiæ, & matrimonij, a quo episcopo administrari debeant. ibidem. n. 6.

Enodantur sex quæstiones circa ordinem ab episcopo domicilij. ibidem. n. 7. & 8.

Episcopus loci, ubi est cappellania, non collati- & ubi sita est pensio ecclesiastica, non dicitur episcopus beneficij. ibidem. n. 9. p. 610.

Authores tractantes de domicilij definitione. ibidem. n. 10.

Non deperditur domicilium, deperdito animo perpetuo habitandi. ibidem. n. 11.

Domiciliū statim acquiritur, ubi figitur habitatio, cum animo perpetuo habitandi. ibidem. n. 12.

Filij officialium regis, reginæ, dominorum, & Conciliorum, vulgo, Camaras, quando ordinari possunt, ab episcopo loci, ubi patres habent officium. n. 13. pag. 611.

Domi-

Dominicus.

Prædicatorum congregatio instituta à sancto
Dominico, sub regula sancti Augustini, dist.
54. cap. 12. n. 38. p. 452.
Auctores qui agunt de hac familia. ibidem.

Dominium.

Dominij nomen ad tyrannidem spectat, dist.
94. cap. 3. num. 2. pag. 830.

Dominus.

Præsumitur culpa in domino, si eius familia-
res sunt mali, dist. 18. c. 6. n. 4. p. 127.
Res alienæ consecratæ, si inanimæ sint, non
redduntur dominis, distinctione 54. cap. 10.
n. 3. p. 437.
Dilectum familiæ quando obliget dominum,
dist. 63. cap. 33. num. 4. pag. 572.

Domus.

Domus quid dicatur, & quid veniat illius ap-
pellatione, dist. 61. c. 5. n. 2. p. 539.

Donatio.

Utrum donationes factæ meretricibus sint va-
lidæ, dist. 86. c. 8. n. 2. pag. 730.
Donationes quas ipsis faciunt coniugati, aut
religiosi, sunt nullæ, ibidem, n. 3. p. 731.
Donatio Constantini an fuerit valida, dist. 63.
cap. 30. n. 3. p. 571.
Proponitur donatio Constantini facta eccle-
siæ, quæ iuribus, & doctoribus plurimis
probatur, distinctione 96. cap. 14. num. 1.
pag. 857.
Vide, Constantinus.

Donec.

Donec, dictio, quid significet, distinctione 46.
cap. 7. num. 2. pag. 365.

Dormiens.

Obijciuntur dormientibus, quæ vigilantes co-
gitarunt, dist. 6. c. 7. n. 2. p. 39.
Quando sit peccatum nocturnis imaginibus
illudis, & pollui, ibidem, n. 1.
An dormiens possit amittere gratiam, ibid.

Dos.

Sponsa traducta ad domum viri, ipse dotem
lucrat, distinctione 23. cap. 33. numer. 1.
pag. 180.

Clericus potest filias dotare de bonis ecclesiæ,
dist. 31. c. 11. n. 3. p. 230.

Potest etiam sororibus dotem constituere, ibi-
dem, num. 4.

Statutum quod maritus lucretur dotem mortua
uxore, si non extant filij ex eius, non impe-
dit maritum lucrari, licet extant nepotes,
dist. 44. cap. 6. n. 3. pag. 334.

Dubitare.

Quoties dubitatur de significatione alicuius
verbi inserti in lege, vel privilegio, ad eius-
dem legis, & privilegij principium recur-
rendum est, dist. 77. cap. 7. n. 12. p. 652.

Cum de verbo inserto in privilegio dubita-
tur, considerari debet supplica oblata prin-
cipi, ibidem, num. 13.

Dubium.

In dubijs debet præsumi pro eo, quod minus
nocet, & quod actus magis valeat, quæ pe-
reat, dist. 41. c. 1. n. 3. p. 310.

Dubia in meliorem partem interpretantur,
dist. 46. cap. 2. n. 2. pag. 360.

Duellum.

Duellum non potest pro tutando honore ac-
ceptari, pag. 882. n. 1.

Utrum duellum pugnis committentes incidant
in bullæ pænas, ibidem, n. 3.

Utrum duellum baculis committentes incidant
in bullæ pænas, ibidem, num. 4.

Dum.

Dictio, Dum, quid significet, distinctione 50.
cap. 1. num. 2. pag. 381.

Dux.

Duces an habeant potestatem cõdendi leges,
distinctione 2. cap. 1. num. 9. pag. 20.

E.**Ebrietas.**

Ebrietas quomodo definiatur, dist. 25. c. 3. nu. 8.
pag. 187.

An sit peccatum lethale, ibidem, n. 9.

Qui in cibo, aut potu plus accipit, an peccet,
ibidem, n. 18. p. 188.

Vbi est ebrietas, ibi libido, & furor domina-
tur, dist. 35. cap. 5. n. 1. p. 274.

Omnium vitiorum nutritrix est ebrietas, dist. 35.
cap. 8. n. 2. pag. 276.

Ebrius.

- Ebrius furioso æquiparatur. dist. 35. c. 5. num. 2. pag. 275.
 Ebrius si hominem occidat, an fiat irregularis. dist. 35. c. 6. n. 2. & 3. p. 275.
 De pena clerici ebrioli. distinctione 35. cap. 9. num. 1. 2. & 3. pag. 277.

Ecclesia.

- Ecclesia Romana ab omnibus sequenda. dist. 12. c. 1. n. 2. p. 65.
 Quilibet ecclesia regitur suis consuetudinibus. dist. 11. c. 8. n. 1. p. 36.
 Ecclesie Romanæ consuetudo, an debeat in alijs ecclesijs observari. dist. 11. c. 9. n. 1. pag. 63.
 Non usurpantur concessa Romanæ ecclesie. dist. 17. c. 3. n. 2. p. 120.
 Pena delapidantium bona ecclesie. dist. 50. c. 22. n. 1. p. 391.
 Quidquid Romana ecclesia statuit, est observandum. dist. 19. c. 4. n. 2. p. 135.
 Romana ecclesia obtinet primatum à Christo. dist. 21. c. 3. n. 2. p. 147. & dist. 22. cap. 2. num. 2. pag. 153.
 Romana ecclesia cæteris est prælata. ibid. n. 3. pag. 148.
 Sedes Romana an possit esse in alio loco. ibidem. n. 4.
 Ecclesia Romana appellatur Apostolica. dist. 22. c. 2. n. 3. pag. 153.
 Ecclesia constantinopolitana, an præferatur omnibus. distinctione 22. cap. 3. numer. 1. pag. 153.
 Confessio prælati an noceat ecclesie. dist. 22. c. 4. n. 5. p. 154.
 Ecclesia an possit punire voluntatem. dist. 27. c. 4. n. 3. 4. & 5. p. 197.
 Non licet convivia facere in ecclesia, nec in ea dormire. distinctione 42. cap. 4. num. 2. pag. 318.
 Quod in casu necessitatis possint episcopi, ecclesiastici, & laici comedere in ecclesia, nõ verò extra casum necessitatis. ibidem. cap. 5. n. 1. p. 319.
 An hoc omnibus sit de præcepto. ibid. n. 2.
 Qui docent spernere ecclesias, excommunicantur. dist. 30. c. 10. n. 1. p. 218.
 Ecclesia qua ratione puniat voluntatem. dist. 55. c. 6. num. 8. p. 498.
 Ecclesia de facto nihil potest in actus mere internos, siue ut illos imperet, si ut prohibeat, & puniat. ibidem. n. 9.
 Ecclesia potest reservare peccata mere interna, & solo corde retenta. ibid. n. 10. p. 499.
 Ecclesia potest imperare, vel prohibere, & punire actus internos quatenus, illi neces-

- sarij sunt, vel ad esse physicum, vel ad esse morale actuum externorum. ibidem. n. 11.
 Ecclesia non potest imperare, vetare, vel punire actum internum, qui non est necessarius ad esse physicum, vel morale actus externi. ibidem. n. 12.
 Ecclesia non potest punire actum externum de se bonum, propter aliquem actum internum, qui illum vitiat. ibidem. n. 13.
 Ecclesia potest per censuras, & irregularitatem punire actum internum, ut manifestatur in aliquo externo mortali, quanvis talis manifestatio iudicialiter probari non possit. ibidem. n. 14.
 Ecclesia potest punire actum externum de se malum, cum dependetia ab aliquo actu interno, à quo habet novam malitiam, licet talis actus internus non satis declaretur per externum, nec ad illum in genere moris pertineat. dist. 55. c. 6. n. 15. p. 500.
 Ecclesia beneficia sua, vel indulgentias, vel quidquid pendet ex mera eius voluntate, conferre potest cum obligatione habendi aliquem actum internum, & non aliter. ibid. n. 16.
 Christus ecclesie sponfus. dist. 56. cap. 6. num. 1. pag. 514.
 Ecclesia Christi ex gentilibus collecta. ibid. num. 2.
 Ecclesia Christi separari ab ipsius charitate, & fide non potest. ibidem. n. 5. p. 515.
 Ecclesia vocatur congregatio fidelium: ecclesia malignantium quæ dicatur. dist. 63. c. 1. n. 3. pag. 551.
 Ecclesia sancti Ioannis Lateranensis, olim vocabatur sancti Salvatoris, fuit ecclesia Romana. dist. 63. c. 23. n. 2. p. 564.
 Ecclesia semel consecrata non debet iterum consecrari. dist. 68. c. 3. n. 1. p. 587.
 Ecclesia polluitur ex copula inter virum, & uxorem. ibidem. n. 2.
 Consecratio non est necessaria, quando pollutio est occulta. ibidem. n. 3.
 Ecclesia dicitur multis modis. dist. 68. c. 6. n. 2. pag. 588.
 Defensores ecclesie qui sint. dist. 77. c. 2. n. 21. pag. 636.
 Quid sit ecclesia, & eius nomine veniat. dist. 81. c. 34. n. 3. p. 687.
 Vtrum non baptizati, & catechumeni pertineant ad ecclesiam. ibidem. n. 4.
 Hæretici non sunt membra ecclesie. ibidem. n. 5.
 Schismatici utrum sint ecclesie membra. ibid. num. 6.
 Vtrum excommunicati sint ecclesie membra. ibidem. n. 7. p. 688.
 Vtrum detur communicatio bonorum operum inter fideles. ibidem. n. 8.
 Vtrum fideles satisfacere, & iuvare sese possint suffragijs. ibidem. n. 9.

Ecclesias ædificare est opus necessarium, & religiosum. dist. 86. cap. 18. n. 4. p. 739.

Ex quibus retribuitur teneantur parochi ecclesias reparare. ibidem. n. 5. p. 740.

Ecclesia fuit in ipsius Petri persona fundata. dist. 93. c. 3. n. 1. p. 808.

Ecclesia numquam claudit gremium suum ad se redeuntibus. dist. 87. c. 1. n. 1. p. 750.

Qui emit rem ecclesie ab Oeconomo, qualiter rem, & pretium amittat. dist. 89. c. 4. n. 2. p. 779.

An possit habere regressum contra ecclesiam posito quod Oeconomus non sit solvendo. ibidem. num. 3.

Quæ sit pena Oeconomi alienantis res ecclesie. 89. c. 5. n. 2. p. 780.

Ecclesia militans debet ordinari ad exemplar celestis. dist. 89. c. 7. n. 11. pag. 784.

Quid sit ecclesia, & quibus modis dicatur. dist. 95. c. 12. n. 3. p. 836.

Res ecclesie alienari non possunt, & quando liceat. dist. 96. cap. 1. n. 20. p. 841.

Ecclesiasticus.

Ecclesiasticus dicitur divinus. distinctione 50. cap. 30. num. 2. pag. 396.

Educatio.

Educatio liberorum est de iure naturali. dist. 1. c. 7. n. 5. p. 15.

Filius qui accepta portione, remisit patri necessitatem alendi, egestate pressus adhuc potest petere alimenta, etiam si iurasset se non petiturum. ibidem.

An hoc procedat, si filius dolo, vel lata culpa bona dissipasset. ibidem.

Electio.

Persona in eligibilis potest consuetudine fieri eligibilis. dist. 12. c. 8. n. 4. p. 68.

Electio ubi debeat fieri. dist. 23. cap. 8. num. 4. pag. 68.

Tractatus præcedit electionem. ibid. n. 12. p. 156.

Electio episcoporum pertinebat ad clerum. dist. 23. c. 2. n. 3. p. 157.

Fiebat consensu pontificis. ibidem. n. 4.

Populus eligebat simul cum clero. ibidem. n. 5. pag. 158.

Canonici soli episcopum eligebant. ibid. n. 6.

Imperatores, & Reges nunc episcopos elegerunt. ibidem. n. 7.

Rex Lusitanie habet ius presentandi ad episcopatum. ibidem. n. 8.

An qui potestatem habent eligendi episcopum, si eligant non habentem qualitates à iure præscriptas, electio sit nulla. dist. 40. cap. 3. n. 1. pag. 301.

An Teneantur eligere dignos tantum, an digniores, & quas penas incurrant, si contra faciant. dist. 40. c. 3. n. 2. p. 301.

Electus an habeat ius ante confirmationem. dist. 28. c. 13. n. 6. pag. 208.

Contra electum in episcopum potest opponi. dist. 23. c. 5. n. 3. p. 161.

Ex duobus malis minus est eligendum. dist. 13. cap. 1. n. 1. p. 72.

Talis electio non est contra conscientiam tam in malis penis, quam in malis culpa. ibidem. num. 2. & 3.

Si duæ difficultates concurrant, minor eligitur. dist. 13. c. 2. n. 1. p. 73.

Incidens in hæresim non potest amplius eligi. dist. 12. cap. 8. n. 2. p. 68.

Eligere aliquando est consecrare. dist. 23. c. 5. n. 4. p. 161.

Eligendus non solum debet habere scientiam, sed experientiam. dist. 39. c. 1. n. 1. p. 299.

An existens in peccato mortali possit eligi. dist. 46. c. 7. n. 3. p. 363.

An ad dignitatem sit potius eligendus, qui fuit criminofus, & penituit, quam qui semper fuit bonus. dist. 50. c. 54. n. 1. p. 409.

Eligentis consideratio est, eligere secundum Deum & non secundum carnem. dist. 61. c. 5. n. 4. p. 539.

Electus præsumitur alijs melior. ibidem. nu. 8. pag. 540.

Electio quando fit à papa, potest esse sub conditione, non vero quando fit ab inferioribus. dist. 61. c. 15. n. 1. p. 546.

Ambitiosus non potest eligi episcopus, nec schismaticus. dist. 61. c. 17. n. 2. p. 547.

Neque excommunicatus, aut suspensus. ibid. n. 3.

Laici electioni cum canonicis interesse prohibentur, etiam si sint Reges. dist. 63. c. 1. n. 1. pag. 551.

Antiqua electio summorum pontificum. dist. 63. cap. 2. n. 2. p. 551.

Laicus potest ad electionem invitari. ibid. n. 4. pag. 552.

Principibus, & laicis quare prohibetur, ne huiusmodi electionibus se immisceant, & an eorum legibus teneantur clerici. dist. 63. cap. 3. n. 2. p. 552.

Eligens indignum quomodo puniatur. ibid. n. 5. p. 553.

Electivæ dignitates non vacant in curia Romana: quod limitatur. dist. 63. c. 4. n. 2. p. 554.

Celestinus tertius reprobavit consuetudinem, quod electio de voluntate secularis fiat. dist. 63. c. 5. n. 3. p. 554.

Episcopus est eligendus auctoritate Apostolica, non regio favore. dist. 63. cap. 4. num. 1. pag. 553.

Populus non debet eligere episcopum. dist. 63. cap. 6. n. 1. p. 555.

Non eligantur à populo, qui sunt promovendi ad clerum. dist. 63. c. 8. n. 1. p. 555.
 Laici ratione privilegij possunt, & debent interesse, non ad eligendum, sed ad consentiendum. dist. 63. c. 9. n. 1. p. 555.
 Laici si ex causa vocantur ad electionem, cessante causa, non debent vocari. ibidem. n. 1. pag. 556.
 Electio secunda non valet, prima non cassata. dist. 63. c. 10. n. 3. p. 556.
 Electus an habeat ius in re. ibidem. n. 4.
 Consecrari non potest illegitime electus. dist. 63. c. 13. n. 1. p. 558.
 Dignus pastor debet eligi. dist. 63. c. 20. n. 2. pag. 561.
 Electio est sedativa rixarum. dist. 63. cap. 27. n. 1. pag. 569.
 Electio, & consecratio Romani Pontificis quomodo fiat. dist. 63. cap. 31. n. 1. pag. 572.
 Pontifex an sit à solis Cardinalibus elegendus. dist. 63. c. 34. n. 3. 4. & 5. p. 573.
 Ad quos canonicos spectet electio episcopi. dist. 63. c. 35. n. 2. p. 574.
 An electio episcopi absque consensu religionum sit valida. ibidem. n. 3.
 Mortifere peccant, qui omnis dignioribus, dignos eligunt. dist. 63. cap. 36. n. 4. p. 575.
 Quod tamen non procedit in beneficijs simplicibus. ibidem. n. 5.
 Non tenetur quis ad restitutionem, si omisso digniori, dignum eligat. ibidem. n. 6.
 An hoc procedat, quando provisio beneficii fit per concursum, & oppositionem. ibidem. num. 7. & 8. p. 576.
 In electione requiritur ius. dist. 72. c. 3. num. 2. pag. 617.
 Electio quæ per vim est restricta ad certum hominem, non valet. dist. 88. c. 8. n. 1. p. 769.
 Pro electione particularis personæ, etiam dignissimæ, non est licitum pecuniam offerre. ibidem. n. 3.
 Licitum est offerre pecuniam, ne eligatur ineptus. ibidem. n. 4.
 Pro electione personæ idoneæ in genere, licitum est offerre pretium. ibidem. n. 5.
 Non expedit se obligare, ut aliquis eligatur. ibidem. n. 7. p. 770.
 Exceptio nulla admittitur contra electum in papam. dist. 79. c. 1. n. 1. p. 655.
 Papæ electioni contradicens est excommunicatus. dist. 79. c. 6. n. 1. p. 658.
 Electio episcopi, & Papæ non fit de sede plena. dist. 79. cap. 7. n. 1. p. 658.
 Quid sit faciendum, si duo fuerint electi. dist. 79. cap. 8. n. 1. p. 659.
 De eo qui canonica electione ordinatur. dist. 79. cap. 9. n. 1. pag. 659.
 Laicus an possit eligi in Romanum Pontificem. ibidem. n. 4.

Eleemosyna.

Pauper an possit compellere iudicem, ut faciat sibi eleemosynam. dist. 42. cap. 2. num. 2. pag. 316.
 An qui simulat sanctitatem, vel paupertatem, & ea ratione eleemosynam recipit, teneatur restituere. dist. 41. c. 6. n. 1. p. 313.
 An sine distinctione debeat dari eleemosyna omnibus pauperibus, & quomodo se debeat unusquisque habere eam distribuendo. ibidem. n. 3. & 4.
 Quot sunt genera eleemosynarum. dist. 45. c. 12. n. 2. & 3. p. 354.
 Quod eleemosyna non data bono zelo, non prodest. dist. 45. c. 13. n. 1. p. 354.
 Quod eleemosyna spiritualis excedit temporalem. ibidem. n. 2. pag. 355.
 An qui in extrema necessitate est, possit recipere eleemosynam ab excommunicato. dist. 45. c. 13. n. 3. p. 355.
 Qui delictum accusat eleemosynam dicitur tacere. dist. 45. c. 11. n. 6. p. 357.
 An dare eleemosynam de superfluo, sit de necessitate præcepti. distinct. 47. c. 8. n. 2. & 3. pag. 373.
 An eleemosyna possit per actionem peti. dist. 47. c. 8. n. 10. pag. 374.
 An pater possit petere eleemosynam iure actionis. dist. 50. cap. 28. n. 3. p. 394.
 An eleemosynæ largitio fieri debeat per liberalem omnino donationem. dist. 82. cap. 1. n. 4. p. 691.
 Vtrum sit obligatio inquirendi pauperes, ut fiat eleemosyna. distinctio 86. cap. 17. n. 1. pag. 737.
 Vtrum ecclesia possit divites cogere ad eleemosynam pauperibus erogandam. ibidem. n. 2.
 Non ad ditandos, sed sustentandos consanguineos danda eleemosyna. ibidem. num. 4. pag. 738.
 An præferendi senes iunioribus in eleemosynis. dist. 86. c. 17. n. 2. p. 738.
 Vtrum satius sit, elargiri uni, vel pluribus pauperibus. distinctio 86. cap. 18. num. 1. pag. 739.
 Vtrum vitium sit eleemosynam facere publice. ibidem. n. 2.
 De quibus bonis facienda eleemosyna. ibidem. n. 7. & 8. pag. 740.
 Vtrum publicanorum eleemosyna sit accipienda. dist. 86. c. 19. n. 3. p. 741.
 Vtrum filij autoritate propria possint elargiri eleemosynas. ibidem. n. 4.
 Vtrum pauperes teneantur eleemosynas facere. ibidem. num. 5.
 Vide, Pauper.

Emphi-

Emphyteuta.

Emphyteuta non est irregularis. dist. 54. c. 7. n. 5. p. 434.

Energumeni.

Energumeni, qui dicantur. dist. 23. c. 17. n. 5. pag. 170.

Episcopus.

Episcopi habent potestatem condendi leges. dist. 2. c. 1. n. 3. p. 19.

An illam accipiant à Summo Pontifice, an immediatè à Christo. ibidem.

Episcopi præfunt principibus temporalibus. dist. 10. c. 3. n. 3. p. 53.

Episcopi an possint reges excōmunicare. ibidem. n. 5.

Episcopus prohibet, quæ sunt contra bonos mores. dist. 10. c. 4. n. 2. p. 54.

Potest prohibere ludos noxios sub pœna excommunicationis. ibidem.

Causa episcopi debet referri ad Sedem Apostolicam. dist. 12. c. 2. n. 3. p. 65.

Episcopus solum à Papa condemnatur. ibidem. n. 7. p. 66.

Episcopus in diœcesibus nova festa potest inducere. dist. 12. c. 10. n. 2. p. 69.

Ad deponendum episcopum omnes episcopi concordés esse debent. dist. 17. c. 5. nu. 4. pag. 121.

Episcopi qualem ordinem seruent in Concilijs. dist. 17. c. 7. n. 1. p. 122.

Qui prius dignitatem recepit, præferendus est alijs. ibidem. n. 2. p. 123.

Episcopus contra ius commune nihil potest, nec per se, nec in Synodali Concilio statuere. dist. 18. n. 4. p. 123.

Nec potest aliquid statuere circa maiores, & graviores causas. ibidem. n. 5.

Episcopus, & Concilium diœcesanum poterunt statuere circa causas, quæ non fuerint graviores, nec iuri communi adversentur. ibidem. n. 6. p. 124.

Episcopus potest adiungere pœnam prohibitioni iuris canonici. dist. 18. c. 2. n. 5. p. 125.

Episcopus non consecratus, an possit Synodū congregare. dist. 18. c. 4. n. 4. p. 126.

Episcopi vocati debent ad Synodum venire. dist. 18. c. 5. n. 1. p. 126.

Quid faciat ad se excusandum. ibidem. n. 2.

Pœna non venientium ad concilia. ibidem. nu. 3.

Episcopus si non venerit, poterit excommunicari. ibidem. n. 4.

Episcopi non venientes ad Concilium possunt corrigi. dist. 18. c. 6. n. 2. p. 127.

Sede Metropolitana vacante, possunt episcopi provincie congregari ad Concilium cele-

brandum. dist. 18. c. 7. n. 2. p. 127.

Episcopus qui non potest venire ad Concilium, tenetur mittere nuntium. dist. 18. c. 9. n. 2. p. 128.

Episcopus, quando solus cum clericis suis potest procedere. dist. 18. c. 12. n. 2. p. 130.

Episcopus non potest decedere à Synodo. ibidem. n. 3.

Rex potest vocare episcopos ad negotia. dist. 18. c. 13. n. 2. p. 130.

Episcopus si vocetur à Rege, & Metropolitano, ad regem debet accedere. ibidem. n. 4.

Tempus quod habent episcopi ad publicandas constitutiones factas in Synodo. dist. 18. c. 17. n. 2. p. 131.

Episcopus unde dicatur. dist. 21. cap. 1. nu. 7. pag. 145.

Episcopus an possit interdicere, ne fiant exorcismi. dist. 21. c. 1. n. 2. p. 146.

Episcopus an possit iudicare clericos sine capitulo. dist. 21. c. 8. n. 4. p. 151.

Episcopus an possit creare novam dignitatem. dist. 22. c. 1. n. 6. p. 152.

Episcopi appellantur Reverendissimi. dist. 23. c. 1. n. 13. p. 156.

Episcopi quomodo sunt eligendi. dist. 23. c. 2. n. 1. p. 157.

Imperatores, & Reges nunc episcopos eligunt. ibidem. n. 7. p. 158.

Mortuo episcopo denuntianda est mors Regi. dist. 23. c. 2. n. 9. p. 158.

Inventarium bonorum episcopi coram quo iudice debeat fieri. ibidem. n. 10.

Contra electum in episcopum, potest opponi. dist. 23. c. 5. n. 3. p. 161.

Personæ quæ admittuntur ad excipiendum contra episcopum. dist. 23. c. 5. n. 5. p. 161.

Episcopi dicebantur inspectores, speculatores, & Visitantes. dist. 23. c. 7. n. 2. p. 162.

Quale sit episcoporum officium, & an episcopatus sit Sacramentum. ibidem. nu. 3. pag. 163.

Episcopus quomodo ordinetur, & consecratur. dist. 23. c. 7. n. 4. p. 163.

Presbyteri an possint consecrare episcopum. ibidem. n. 5.

Episcopus lethaliter delinquit, si conscius peccati consecratur. ibidem. n. 6.

Episcopi capitis abradi erant. ibidem. n. 7.

An episcopus solus consecret electum. ibidem. n. 8.

Ad consecrationem episcopi, an sit necesse ponere librum super caput eius. ibidem. nu. 9.

Episcopi quomodo approbentur. dist. 24. c. 4. n. 2. p. 182.

An comprehendantur sub ecclesiastica dignitate. ibidem. n. 3.

Episcopus an possit ordinare clericos sine consensu

- consensu capituli. dist. 23. c. 6. n. 2. p. 183.
 An sit minister Sacramenti Ordinum. ibidem. n. 3. p. 184.
 Episcopus an possit punire clericos sine consensu capituli. ibidem. n. 5.
 Episcopus debet esse sine crimine. dist. 25. c. 6. n. 1. p. 192.
 Non debent in episcopos eligi, qui continentes non sint. dist. 28. c. 4. n. 2. p. 201.
 Differtur ordinatio episcopi, qui uxorem habet. dist. 28. c. 13. n. 2. p. 208.
 Episcopus qualis esse debet. ibidem. n. 3.
 Potest providere consanguineis, si indigeant. ibidem. n. 4.
 Episcopi apud Græcos continentiam cū uxoribus observabant. dist. 31. c. 13. n. 6. p. 233.
 Episcopi tenentur facere observari canones. dist. 32. c. 9. n. 2. p. 244.
 Episcopus an possit facere constitutionem, quod nullus in acolytum ordinetur, nisi castitatem promittat. dist. 32. c. 15. n. 3. p. 250.
 Episcopi debent modicam familiaritatem cum mulieribus habere. dist. 34. c. 1. n. 1. p. 259.
 Episcopi Principes ecclesiæ, & Summi sacerdotes appellantur. dist. 35. c. 4. n. 4. p. 274.
 Non debet fieri episcopus, qui divinis disciplinis non sit eruditus. dist. 36. c. 2. n. 3. p. 279.
 Episcopus alios debet docere, & ad omnes quæstiones respondere. dist. 36. c. 2. nu. 5. & 6. p. 279.
 Episcopi quando possint interesse bellis. dist. 36. c. 3. n. 2. p. 279.
 Episcopi sunt cæci circa nepotes. dist. 37. c. 5. n. 1. p. 282.
 Sapientia rerum sæcularium requiritur in episcopo. dist. 37. c. 7. n. 3. p. 283.
 Episcopi debent scire sacras scripturas, & canones. dist. 38. c. 1. n. 2. p. 290.
 Appellatione sacerdotum, an veniant episcopi. dist. 38. c. 4. n. 3. p. 292.
 Episcopus in quibus casibus dispense. ibidem. nu. 2.
 Episcopus debet habere scientiam iurium, & novi, & veteris testamenti. dist. 38. c. 6. n. 2. pag. 293.
 Episcopus debet esse in sacro ordine, vel doctor, vel licenciatus. ibidem. n. 3.
 Episcopus litteris expeditis habita possessione, acquirit iurisdictionem ordinariam, sed non potestatem ordinis, nisi per consecrationem. dist. 38. c. 6. n. 4. p. 293.
 Episcopus ignarus, an debeat se ab episcopatu abdicare. dist. 38. c. 6. n. 5. p. 294.
 Episcopus etiam senex debet addiscere à iunioribus. dist. 38. c. 16. n. 1. p. 298.
 Episcopus debet inquirere, & corrigere excessus subditorum, tanquam legatus Apostolicus. dist. 38. c. 16. n. 2. p. 298.
 Quibus virtutibus debent esse ornati episcopi, dist. 40. nu. 2. pag. 300.
 Quæ sit dignitas episcopalis. distinct. 40. n. 1. pag. 299.
 An possit episcopus consanguineis suis hereditatem relinquere, seu an pertineat successoribus in dignitate. dist. 40. c. 1. nu. 2. pag. 300.
 Episcopi debent habere modicam suppellectilem. dist. 41. c. 7. n. 1. p. 313.
 Vbi debent episcopi habere habitationem in suis ecclesijs. dist. 41. c. 7. n. 2. p. 313.
 An episcopi possint hodie habere magnas possessiones. dist. 41. c. 7. n. 3. & 4. p. 313.
 Episcopus, & Doctor debent publicè veritatem docere, & nequitiam increpare. dist. 43. c. 4. n. 3. p. 326.
 Quando episcopus habet impedimentum ad regimen ecclesiæ, debet ei dari coadiutor. dist. 43. c. 4. n. 2. p. 326.
 Quod episcopi possint interesse convivij, quando sunt intentione charitatis impendenda. dist. 44. c. 6. n. 1. p. 334.
 Qualem pœnam incurrat episcopus percutiens presbyterum, seu diaconum, quando eos corrigit. dist. 45. c. 7. n. 1. p. 356.
 Episcopi debent honorare clericos. dist. 45. c. 8. n. 5. p. 352.
 Quid significet, quod episcopus assumat mitram, & baculum, quando prædicat, & eam deponat, cum offert in altari. dist. 45. c. 9. n. 12. p. 355.
 Episcopus an possit mutare pœnitentiam à Papa impositam. dist. 50. c. 10. n. 1. p. 385.
 Episcopus olim Papa dicebatur. dist. 50. c. 26. n. 1. p. 393.
 Ex ordine subdiaconorum non poterat eligi episcopus, sed tantum ex ordine diaconorum. dist. 24. c. 1. n. 2. p. 181.
 Canonici inter tres menses episcopum eligere debent. dist. 50. c. 11. n. p. 386.
 Episcopus ordinans curiales, & contentos, cap. Aliquantos, non habet pœnam ipso facto. dist. 51. c. 1. n. 11. p. 418.
 An factus de laico episcopus antequam sacerdos, vere episcopus sit. distinct. 52. c. 1. n. 4. pag. 424.
 Vtrum qui non est sacerdos, possit esse episcopus. ibidem. n. 16. p. 425.
 Episcopus servum à se ordinatum scienter, reddit in duplo. dist. 54. c. 19. n. 1. p. 485.
 Episcopi possunt tacite dispensare, ubi possunt expressè. ibidem. n. 5. p. 486.
 Episcopi non possunt tacite absolvere à censura, ubi possunt expressè. ibidem. n. 6.
 Episcopalis ordo liberat à forma servili, & à patria potestate. dist. 54. c. 20. à n. 8. usq. 13. dag. 489.
 Episcopus non debet pompam querere. dist. 59. c. 2. n. 1. p. 531.

- Episcopus olim conferebat Archidiaconatum, & beneficia quocumque tempore vacantia: quod hodie limitatur. distinct. 60. cap. 1. n. 1. p. 533.
- Episcopus acceptans alternativam, si resideat, confert beneficia vacantia in mense Februarij, Aprilis, Junij, Augusti, Octobris, Decembris: & quando incipiat gaudere alternativa. ibidem. n. 2.
- Episcopus debet esse 30. annorum. ibidem. n. 7. p. 534.
- Episcopus non potest eligi, nisi sit in sacris. dist. 60. c. 4. n. 1. p. 535.
- Laicus non potest eligi episcopus quantumcumque sit perfectus. dist. 61. c. 1. n. 1. p. 536.
- Potest propter scandalum impediti, ne electus confirmetur. ibidem. n. 2.
- In electione episcoporum est maior cura adhibenda. dist. 61. c. 2. n. 3. p. 537.
- Episcopus non debet eligi, qui sit solemniter poenitens. dist. 61. c. 3. n. 3. p. 538.
- Procurans episcopatum, an peccet. dist. 61. c. 5. n. 7. p. 540.
- Episcopus non consecratus à tribus episcopis, an dicatur consecratus. dist. 61. c. 6. nu. 2. pag. 541.
- Episcopus ignarus quare eligi non potest. dist. 61. c. 8. n. 1. p. 541.
- Laicus an possit fieri episcopus. ibidem. n. 4. pag. 542.
- Electio episcopi quando competebat capitulo, petebatur confirmatio à superiori. dist. 61. c. 11. n. 1. p. 544.
- Episcopus eligitur cum in consistorio preconizatur. ibidem. n. 2.
- Episcopus confirmatur, quando facto processu de vita, & moribus expeditur cedula in consistorio. ibidem. n. 3.
- Papa episcopos consecratos vocat fratres. dist. 61. c. 18. n. 1. p. 548.
- Consecratio episcopi facta sine consensu populi, an cassetur. dist. 62. c. 1. n. 1. p. 549.
- Pontifex an debeat instituere episcopos sine consensu regum. ibidem. n. 3.
- Episcopus qui non est legitime electus, an possit consecrari. dist. 62. c. 3. n. 1. p. 550.
- Episcopus est eligendus auctoritate Apostolica, non regio favore. distinct. 63. c. 4. nu. 1. pag. 553.
- Episcopus non cogitur dare postulatum, quando habet iustam causam. dist. 63. c. 14. n. 1. pag. 558.
- Episcopus debet ordines celebrare in sabbatis quatuor temporum. ibidem. n. 2.
- Princeps ex privilegio presentat episcopos in hoc regno. dist. 63. c. 16. n. 1. p. 560.
- Episcopus saltem à tribus episcopis est consecrandus. dist. 64. c. 1. n. 1. p. 576.
- Episcopi provinciales sunt convocandi in consecratione alterius episcopi. dist. 64. c. 2. n. 1. p. 577.
- Episcopus an possit à duobus episcopis consecrari. dist. 64. c. 3. n. 2. p. 577.
- Episcopus consecratus absente Metropolitanò, debet eum infra duos menses visitare: quod ampliatur. dist. 65. c. 8. n. 1. p. 583.
- Pœna non visitantium limina, & ubi dicantur limina. ibidem. n. 2.
- Infirmus, nec iusto impedimento detentus, non tenetur visitare Metropolitanum, & quæ impedimenta excusent. ibidem. n. 3.
- Episcopi dicuntur filij ecclesiæ per baptismum, & alia sacramenta. distinct. 68. cap. 6. n. 1. pag. 588.
- Episcopus qui ordinaverit subditum in vitium, an teneatur ad damna. dist. 74. cap. 8. nu. 1. pag. 622.
- Consecratio episcopi, an debeat fieri in die dominica. dist. 75. c. 1. n. 2. p. 623.
- Episcopus intra tres menses debet consecrari. dist. 75. c. 2. n. 1. p. 623.
- Consecrari in episcopum non nisi sacerdos, eligi non nisi constitutus in sacris potest. dist. 77. c. 1. n. 8. p. 633.
- Quid si tempore electionis fuerit in minoribus, in tempore verò confirmationis in sacris. ibidem. n. 9.
- Postulari potest in episcopum, qui non sit constitutus in sacris. ibidem. n. 10.
- Ætas pro episcopatu necessaria. dist. 77. c. 6. n. 17. p. 645.
- Episcopus consecratus ante completos 30. annos, non incurrit suspensionem Pij II. ibidem. n. 18.
- In una civitate, an possint esse duo episcopi. dist. 80. c. 2. n. 4. p. 662.
- Prohibitio episcoporum in eadem ecclesia, quando fuit introducta. ibidem. n. 5. p. 663.
- Civitas an possit esse sine episcopo. dist. 80. c. 3. n. 1. 2. & 3. p. 663.
- Episcopi non debent poni in villis, & castellis. ibidem. n. 4. p. 664.
- Vicarius non potest episcopum consecrare. ibidem. n. 5.
- Sedes episcopales non debent inter se multum distare. dist. 80. c. 6. n. 1. p. 665.
- Qui ordinantur episcopi, debent esse sine crimine, non tamen sine peccato. dist. 81. c. 1. n. 1. p. 666.
- Cur Papa vocet in textu episcopum fratrem, & coepiscopum. dist. 84. c. 1. n. 1. p. 711.
- Episcoporum est causas oppressorum, viduarum, & pauperum defendere. ibidem. n. 2. pag. 712.
- Episcopi bona ecclesiæ alienare possunt in subsidium pauperum. ibidem. n. 3.
- Episcopi olim consiliarios, & assessores habebant. ibidem. n. 6. p. 712.

Causa episcoporum deferuntur Papæ. *ibidem.* n. 8. p. 713.
 Episcopi debent iura ecclesiarum intacta ser-
 vare. *dist. 84. c. 2. n. 2. p. 713.*
 Quid de iure antiquo, & noviori teneantur
 episcopi circa monasteria. *ibidem.* num. 3.
 pag. 714.
 Episcopi hospitalitatis amici esse debent. *dist.*
85. c. 1. n. 3. p. 721.
 Episcopus tenebatur scire memoriter psalmo-
 diam. *ibidem.* n. 4.
 Quare maximè requiratur scientia in episco-
 do. *dist. 86. n. 1. p. 724.*
 Qui gradus scientiæ: quid de iure noviori. *ibi-*
dem. n. 2. & 3.
 Quæ qualitas scientiæ. *ibidem.* n. 4.
 Cur episcopi vocentur fratres Papæ, & Reges
 filij. *dist. 86. c. 6. n. 1. p. 728.*
 Propter unum episcopum, vocat Cardinales
 fratres, si sint diaconi. *ibidem.* n. 2.
 Episcopi adeundi ecclesiam obligatione te-
 nentur. *dist. 86. c. 13. n. 2. p. 733.*
 Vtrum episcopum deceat verberare clericum
 proprijs manibus. *dist. 86. c. 25. n. 1. p. 747.*
 Vtrum id possit per laicos. *ibidem.* n. 2.
 Episcopi tutores, & curatores esse non pos-
 sunt ullo genere tutelæ, nisi miserabilium
 personarum. *dist. 86. c. 26. n. 6. p. 748.*
 Episcopus in causis criminalibus merè crimi-
 naliter actis, non potest subditos ad pacem
 trahere, & idem dicendum in publicis de-
 lictis. *dist. 90. c. 7. n. 2. p. 791.*
 Episcopi tenentur sibi invicem consilium, &
 auxilium præbere ad pacem tuendam. *dist.*
90. c. 11. n. 2. p. 796.
 Episcopus debet pœnam imponere clericis
 non recitantibus. *dist. 91. c. 5. n. 1. p. 800.*
 Episcopi debent ex officio prædicare in sua
 diœcesi, non verò in aliena, idemq; de pa-
 rochis sentiendum. *dist. 92. c. 3. n. 2. p. 803.*
 Episcopus non receptus ab ecclesia ad quam
 fuerit electus, non potest exercere officium
 Pontificale in ea diœcesi, ubi existit, quan-
 vis possit sacerdotale munus exercere. *dist.*
92. c. 4. n. 1. p. 803.
 Episcopi titulares non possunt in aliena eccle-
 sia ordines celebrare, neq; alia Pontificalia
 exercere, absq; licentia episcopi loci, sub
 pœna suspensionis ab officio per annum.
ibidem. n. 2.
 Episcopus licet non fiti ularis, non potest in
 aliena ecclesia Pontificalia exercere, neq;
 ordines conferre illis, qui non sint subditi
 episcopo loci illius, in quo ipse est, absq; li-
 centia proprii episcopi. *ibidem.* n. 3. p. 804.
 Episcopus conferens ordines in aliena diœce-
 si, suspenditur. *ibidem.* n. 4.
 Non potest episcopus in loco exempto Ponti-
 ficalia exercere absq; licentia superioris loci,

& ordinarij, intra cuius diœcesis fines sit
 locus ille exemptus. *ibidem.* n. 5.
 Episcopus non exceptus à populo, ad quem
 fuit electus, non potest ius alterius episco-
 patus assumere. *dist. 92. c. 5. n. 1. p. 804.*
 Potest redire ad primum episcopatum trans-
 latus ad alium, & in illo non receptus. *ibi-*
dem. n. 2. p. 805.
 Deponitur episcopus, qui voluerit vim infer-
 re præsulibus aliarum parochiarum. *dist. 92.*
c. 6. n. 1. p. 805.
 Non vacat beneficium episcopi promoti ad
 episcopatum, à quo non fuit receptus. *ibi-*
dem. n. 2.
 Non potest deponi nisi per Papam episcopus,
 qui episcopatum renuntiavit. *ibidem.* n. 3.
 Quomodo fiat hæc depositio, tam iure anti-
 quo, quam noviori inspectato. *ibidem.* n. 4.
 Cogetur episcopus ire ad episcopatum, quem
 acceptavit. *dist. 92. c. 7. n. 1. p. 806.*
 Episcopus subreptitè intrusus in aliena eccle-
 sia, debet reijci ab ea. *dist. 92. c. 8. n. 1. p. 807.*
 Vtrum ecclesia, in qua episcopus sic fuit in-
 trusus, teneatur eidem restituere, quidquid
 ipsi ecclesie donavit. *ibidem.* n. 2.
 Tenetur episcopus per se, vel per suos procu-
 ratores limina Apostolorum visitare. *dist.*
93. c. 4. n. 1. p. 808.
 Episcopi immediati subiecti Sedi Apostolicæ,
 tenentur limina Apostolorum singulis an-
 nis visitare. *ibidem.* n. 2.
 Vtrum sit aliquod discrimen inter episcopum,
 & sacerdotem. *dist. 93. c. 24. n. 3. p. 816.*
 Approbatur verior opinio. *ibidem.* n. 4. p. 817.
 Quare Summus Pontifex se ipsum, & episco-
 pos fratres appellet. *ibidem.* n. 5.
 Componitur Theologorum, & Canonistarum
 sententia, quoad iurisdictionem inter sacer-
 dotem, & episcopum. *ibidem.* n. 6. p. 818.
 Respondetur hæreticorum argumentis, & ex-
 plicatur textus. *ibidem.* n. 7.
 Episcopus licet quoad ecclesiasticam hierar-
 chiam ordinem diversum constituat, non
 tamen est novum Sacramentum. *dist. 93. c.*
24. n. 8. p. 819.
 Statuitur ordinem sacerdotalem per episcopa-
 tum solvi ad alia ministeria exercenda. *ibi-*
dem. n. 9. p. 819.
 Oportet, ut episcopi clericos suos, non ut ser-
 vos tractent. *dist. 95. c. 7. n. 2. p. 835.*
 Clerici non præeant episcopis in ingressu ad
 chorum. *dist. 95. c. 8. n. 1. p. 835.*
 Ante episcopum sedentem non stet presbyter.
dist. 95. c. 9. n. 1. p. 835.
 Episcopus in sua cathedrali debet sedere in lo-
 co sublimiori. *dist. 95. c. 10. n. 1. p. 835.*
 Episcopus potest se intromittere de executori-
 bus testamentorum. *distinct. 87. c. 2. n. 3.*
 pag. 751.

Episcopus domesticarum, & temporalium rerum curis non distrahatur. dist. 88. c. 6. n. 1. pag. 767.

Orationi, & lectioni debet esse intentus. ibidem. n. 2.

Episcopo ex officio convenit potestas prædicandi in propria diœcesi. ibidem. n. 3. p. 768.

Non solum potest, sed tenetur fidem prædicare. ibidem. n. 4.

Excusatur ab obligatione prædicandi per se ob legitima impedimenta. ibidem. n. 5.

An possit episcopus prædicare extra propriam diœcesim. ibidem. n. 6.

Quarum personarum gubernationem non debeat episcopus per se, sed per alium exercere. dist. 88. c. 7. n. 1. p. 768.

Peregrini sunt sub tutela, & cura episcopi. ibidem. n. 2.

Episcopi prohibentur committere ecclesiastica officia propinquis, vel favore sibi coniunctis. dist. 89. c. 6. n. 1. p. 781.

Possunt episcopi conferre beneficia consanguineis, si sint idonei. ibidem. n. 3.

Possunt etiam illa conferre suis familiaribus idoneis, dummodo pactum non intercedat. ibidem. n. 4.

Vide, Concilium, Electio, Domicilium, ordo.

Episcopatus.

Papa non debet episcopatum dividere. dist. 10. c. 1. n. 5. p. 52.

Episcopatus an sit de iure divino. dist. 21. c. 2. n. 8. p. 147.

Rex Lusitanæ habet ius præsentandi ad episcopatum. dist. 23. c. 2. n. 8. p. 158.

Episcopatus an sit ordo. dist. 32. cap. 1. nu. 2. pag. 236.

An possit aliquis cogi ad episcopatum. dist. 40. c. 7. n. 4. p. 306.

An episcopatus sit Sacramentum. dist. 23. c. 7. n. 3. pag. 163.

Episcopatus est dignitatis culmen, & propriè dignitas. dist. 61. c. 6. n. 1. pag. 540.

An iuramentum non ascendendi ad episcopatum liceat, & obliget. dist. 85. cap. 1. n. 8. 9. & 10. pag. 721.

Utrum regularis possit cogi à suo prælato ad acceptandum episcopatum. ibidem. nu. 11. pag. 1722.

Utrum sic iurans teneatur obedire Pontifici extra ecclesiæ necessitatem. ibidem. n. 12.

Episcopatus licet quoad ecclesiasticam hierarchiam ordinem diversum constituat, nõ tamen est novum Sacramentum. dist. 93. cap. 24. nu. 8. pag. 819.

Epistola.

Epistola Samuelis contra Ibam. dist. 15. cap. 4. n. 6. pag. 82.

Epistola Iesu ad Agabarum apocrypha. dist. 15. c. 3. n. 104. pag. 102.

Epistola Agabari ad Iesum: & rescripta Iesu ad Agabarum, quam fidem habeant. ibidem. n. 105. 106. 107.

Epistolæ decretales, quam auctoritatem habeant, & quæ dicebantur. dist. 19. c. 1. n. 1. & 2. pag. 132.

Epistola Nicolai ad Rodolphum. dist. 23. c. 12. n. 2. pag. 166.

Epistolam canens in peccato mortali, an peccet mortaliter. dist. 60. c. 4. n. 3. pag. 536.

Eques.

Si duo equites in simul tangant pallium, omnes equites currere debent. dist. 79. c. 8. n. 2. pag. 659.

De Ordinibus militaribus equestribus, vide, Ordo, & Congregatio.

Eremita.

Congregatio Eremitarum sancti Augustini, quando instituta, & quam late propagata. dist. 54. c. 12. n. 7. pag. 443.

Qui Authores agunt de familia Eremitica D. Augustini. ibidem.

Error.

Semper debet error salvari in aliqua Scriptura. dist. 9. c. 5. n. 3. pag. 49.

Error quid, & quotuplex. dist. 38. c. 11. nu. 3. pag. 296.

Et.

Dictio, Et, quid importet. dist. 81. c. 21. n. 2. & 3. pag. 676.

Etiam.

Dictio, etiam, quid significet. dist. 34. c. 14. n. 2. pag. 266.

Evangelium.

Lucianus falsavit evangelia, item Hircius. dist. 15. cap. 3. n. 60. 61. pag. 95.

Eucharistia.

Laici an debeant abstinere ab uxoribus die, qua sumenda est Eucharistia. dist. 31. cap. 7. n. 1. 2. & 3. pag. 227.

Eucharistia an sit deneganda ijs, qui in p. tulo suspenduntur. dist. 50. c. 63. n. 2. p. 413.

Sacerdos distribuens Eucharistiam in mortali, peccat mortaliter. dist. 77. c. 1. n. 5. p. 632.

Laius

Laicus, qui in casu extremae necessitatis confert Eucharistiam in mortali, non peccat mortaliter, ibidem, n. 6.
 Quid de sacerdote mutante, vel deferente in supplicatione Eucharistiam in mortali, ibidem, n. 7, pag. 633.
 An laicorum coniugatorum communicatio corporis, interdicitur die communionis, dist. 82, c. 2, n. 4, pag. 693.
 Sacrae Eucharistiae usus corda emollit, dist. 82, c. 5, n. 4, pag. 700.
 Quis fuerit olim usus illius, ibidem, n. 5.
 Vtrum liceat quotidie communicare, ibidem, n. 6.
 Vtrum privatio communionis possit inferri in poenam satisfactoriam, ibidem, n. 10, p. 701.
 Nomen, Communionis, in textu, venit solum communio Corporis, & sanguinis Christi, dist. 92, c. 7, n. 2, pag. 806.
 Tempore primitivae ecclesiae nomine communionis, sola communio Corporis, & sanguinis Christi intelligebatur, ibidem, n. 3.
 Quotidie in primitiva ecclesia fideles communicabant, ibidem, n. 4.
 Diaconus an possit ex vi sui officij Corpus Christi ministrare, distinct. 93, cap. 13, nu. 2, pag. 811.
 Solis sacerdotibus, ex officio competit ministrare Corpus Christi, dist. 93, cap. 16, nu. 2, pag. 812.
 De licentia presbyteri potest diaconus Eucharistiam ministrare, dist. 93, c. 18, n. 1, p. 812.
 Eucharistiae nomen, quid significet, ibidem, n. 2.
 Solum presbyteri Eucharistiam conficiunt, dist. 96, c. 1, n. 3, pag. 831.

Eugenius.

Eugenius primus, quis fuerit, dist. 81, c. 7, n. 1, pag. 669.
 Eugenius secundus, quis fuerit, dist. 81, c. 22, n. 1, pag. 677.

Eulogia.

Eulogia quid sint, dist. 18, c. 8, n. 4, p. 128.

Eunuchus.

Eunuchi sunt ad libidinem proniores, dist. 55, c. 5, n. 2, pag. 496.
 Non possunt contrahere matrimonium, ibidem, n. 3.
 Rediculum est Eunuchos sacerdotes ferre suspensam e collo partem abscisam, dist. 55, cap. 8, nu. 4, pag. 502.

Eusebius.

Eusebius Caesariensis, quis fuerit, dist. 15, c. 3, n. 39, pag. 91.

Euthyches.

Euthyches damnatus, dist. 15, c. 1, nu. 31, & 32, pag. 81.

Ex.

Dictio, Ex, quid significet, dist. 50, c. 20, n. 2, pag. 390.

Ex de sua significatione denotat causam proximam, & immediatam, est q. relativa precedentium, distinct. 44, cap. 6, nu. 2, & 3, pag. 334.

Aliquando denotat etiam causam remotam, ibidem.

Examen.

Ante examinationem clericus non ordinatur, dist. 24, c. 2, n. 1, p. 181.

Quid si pro se habeat bonam famam, ibidem, nu. 2.

Notorie litteratus non debet examinari, ibidem, n. 3.

Clerici ordinandi, quomodo debeant examinari, dist. 24, c. 5, n. 2, p. 182.

Etiam si sint religiosi, ibidem, n. 3.

Pro examine non potest aliquid accipi, dist. 24, c. 5, n. 10, p. 183.

Quid sit statuendum de clericis sine examinatione ordinatis, dist. 24, c. 7, n. 2, p. 184.

Creati sine examine, an sint deponendi, ibidem, n. 5.

Ordines minores, an conferantur cum examine, ibidem, n. 6.

An doctor, seu licentiatum in receptione beneficij, seu ordinum, & ad audiendas confessiones, sit examinandus, dist. 47, c. 4, n. 6, pag. 371.

Religiosi an debeant examinari ab episcopis ad sacros ordines suscipiendos, dist. 77, c. 8, n. 6, usq. 14, pag. 651.

Licet regularibus, satis sint suorum superiorum litterarum commendatarum, non tamen satis erunt, quae de scientia aliquando eorum approbationes secum asserre solent, quisquis ille sit, qui deserit, vel qui contulit, sed episcopus debet eos examinare, dist. 77, c. 8, n. 2, pag. 650.

Præcipitur, ut accuratam in illis examinandis diligentiam Ordinarij adhibeant, ibidem, nu. 3.

Ratio optima cur debeant ante ordines examinari, ibidem, n. 5.

Nulli magis scientia egent, quam regulares, ibidem.

Societatis Iesu privilegium circa examen suorum subditorum ordinandorum, ibidem, n. 6, pag. 651.

Vtrum

Virum hoc privilegium eximat religioſos ſocietatis, & qui eorum participant privilegij ab examine episcoporum in ordinibus ſuſcipiendis, ibidem. n.7. & ſeqq. p.651.
 Patres Societatis ſe ſubdunt examini, ibidem. n.14. pag.652.

Exceptio.

Petenti reſtitutionem poteſt opponi exceptio de hæreſi. diſt.8. c.1. n.5. pag.41.
 Perſonæ quæ admittuntur ad excipiendum cōtra episcopum. diſt.23. c.5. n.5. pag.165.
 Criminofus non excipit contra electum, ibidē. n.2.

Excommunicatio.

Excommunicatio minor, quæ privat aliquando paſſiva perceptione Sacramentorū. diſt. 18. c.10. n.5. pag.129.
 Una tantum eſt ſpecies excommunicationis minoris. ibidem.
 Excommunicatio an poſſit proferri ad certū, & determinatum tempus. diſt.18. cap.17. n.3. pag.131.
 Percutiens pſalmiſtam, an incurrat excommunicationem. diſt.21. c.1. n.14. pag.146.
 Nemo ſe ipſum excommunicat. diſt.21. c.7. n.8. pag.150.
 Excommunicatus non poteſt petere reſtitutionem. diſt.23. c.1. n.15. pag.157.
 Excommunicatio ſumitur pro ſuſpentione. diſt. 23. c.9. n.3. pag.165.
 Excommunicationis umbra fuerit ne in ſtatu legis naturæ, legis ſcriptæ. diſt.30. c.5. n.2. 3.4. & 5. pag.215.
 Poteſt quis excommunicari, ſi mutet veſtimēta. diſt.30. c.6. n.1. pag.215.
 Excommunicatio an poſſit proferri propter peccatum internum. diſt.30. c.8. n.5. & 6. p.217.
 Excommunicatus poteſt cum alijs communicare, & tollerantur propter contractum celebratum ante excommunicationem. diſt. 41. c.1. n.2. pag.310.
 An mortui doſſint excommunicari. diſt.88. c.14. n.3. p.776.
 An qui ſemel fuit excommunicatus, admittatur poſtea ad actus legitimos. diſt.46. c.4. n.5. & 6. pag.363.
 Excommunicatio quomodo cognoſcatur, an ſit lata ſententiæ, vel ferendæ. diſt.63. c.24. n.3. pag.566.
 Appellari poteſt à ſententiæ excommunicationis conditionali. ibidem. n.5.
 Appellare non poteſt excommunicandus, ut ſolvat penſionem, ſi penſioni conſentit. ibid. n.6.
 Excommunicatus ſub conditione, ſi iudex ea pendente decedat, an maneat excommunicatus. ibidem. n.7.

Excommunicatus ſub conditione, an mutato domicilio maneat ligatus. ibidem. num.8. pag.567.
 Excommunicatio lata ſententiæ, de qua non meminerit Authores. diſt.71. c.4. n.2. & 3. pag.614.
 Excommunicatio lata ad certum tempus, vel ſub conditione, eget abſolutione. ibid. n.3.
 Quis abſolvat episcopum ab excommunicatione non ſervata conditione. ibidem. n.4. & 5. pag.614.
 Verberans pſalmiſtam, an maneat excommunicatus. diſt.21. c.1. n.2. pag.146.
 An excommunicatio cauſet metum gravem. diſt.74. c.1. n.1. 2. 3. & 4. pag.618.
 Debet præcedere trina monitio, ut clericus excommunicetur. diſt.81. c.29. n.4. p.681.
 Vtrum Papa excommunicetur bñdicendo. diſt.63. c.1. n.4. p.848.
 An poteſtas excommunicandi laicis poſſit deſolutario. diſt.96. c.1. n.22. pag.841.
 Vtrum ad validitatem excommunicationis neceſſaria ſit aliqua citatio. diſt.96. c.10. n.3. pag.848.

Quæ iura, & Ductores agant de neceſſitate citationis ad excommunicationem, & alias ſententiarum. diſt.96. c.10. n.4. pag.848.

Excusare.

Propter infirmitatem, aut timorem quis excuſatur. diſt.23. c.10. n.5. pag.165.

Exemplar.

Quæ exemplaria emendatiora, latina, aut græca. diſt.106. c.6. n.2. pag.499.

Exemplum.

Exempla non ſunt ſequenda, ſi ratio contradicit. diſt.9. c.11. n.1. pag.51.
 Ab exemplis gentilium poteſt argumentari. diſt.21. c.8. n.5. pag.151.
 Exempla poſſunt allegari. diſt.23. c.12. n.5. pag.167.
 Exempla non reſtringunt regulam. diſt.47. cap.7. nu.1. pag.572.

Exequia.

Celebrare exequias mortuorum bibendo, & comedendo inhoneste, prohibetur. diſt.44. c.7. n.1. p.335.

Exilium.

Quot modis ſumatur exilium. diſt.45. cap.8. nu.2. pag.351.

Exorcista.

Exorcista qualiter ordinetur. dist. 23. c. 17. n. 1.

Partes antiqui de exorcistis agunt. ibidem. n. 2.

Officium exorcistæ quale sit. ibidem. n. 3.

Exorcismus.

Primus qui docuit exorcismos. dist. 23. c. 17.

n. 4. pag. 170.

Episcopus an possit interdiceret, ne fiant exor-

cismi. dist. 21. c. 1. n. 12. pag. 146.

Exorcismus quid sit, & ad quem finem insti-

tutus. dist. 69. c. 2. n. 1. pag. 589.

Sententia illorum, qui affirmant exorcismis

inesse virtutem naturalem ad fugandos dæ-

mones. ibidem. n. 2. pag. 590.

Falis virtus non est naturalis, sed supernatu-

ralis. ibidem. n. 3.

Ad quas personas spectet facere exorcismos,

& utrum hæreticis, vel infidelibus con-

cedatur dæmonia eijcere. ibidem. num. 4.

pag. 591.

Utrum ad exorcismos requiratur puritas conf-

scientiæ. ibidem. n. 5.

Utrum liceat exorcistis aliqua à dæmone in-

terrogare. ibidem. n. 6. 7. & 8. pag. 592.

Expensa.

Victus an semper condemnetur in expensis.

dist. 74. c. 8. n. 3. pag. 622.

Experientia.

Eligendus non solum debet habere scientiam,

sed experientiam. dist. 39. c. 1. n. 1. p. 299.

Expositus.

Expositi an inter illegitimos numerentur. dist.

n. 56. n. 2. pag. 598.

Filij expositi censentur illegitimi. dist. 87. c. 9.

n. 1. pag. 759.

An sint capaces sanctæ Inquisitionis. ibidem.

n. 2.

Inter miserabiles personas computantur. ibi-

dem. n. 3.

Quorum expensis debent lactari. ibidem. n. 4.

Expositis nutriendis locum ædificavit Traia-

nus. ibidem. n. 5. pag. 760.

Infans expositus, & servus ægrotus habitus pro-

derelicto, libertatem consequuntur. dist. 87.

c. 9. n. 6. pag. 760.

Expositus occidens patrem, non tenetur cri-

mine parricidij. ibidem. n. 11.

Limitatur. ibidem. n. 12. pag. 761.

Parentes expositorum, an teneantur ad sump-

tus nutritionis. ibidem. n. 13.

Extm.

Dictio, extra, quid significet. distinct. 64. cap.

5. nu. 2. pag. 578.

F.

F.

Fabianus.

Fabianus Papa quis fuerit. dist. 90. c. 10. nu. 1.

pag. 795.

Facies.

Deformis facies animum deformem arguit.

dist. 56. cap. 5. n. 3. pag. 584.

Factum.

Ex facto alieno, quod quis indagare tenetur,

colligitur scientia illius. dist. 54. c. 19. n. 12.

pag. 487.

Non potest quis venire contra factum suum.

dist. 55. c. 13. n. 2. pag. 495.

Vix factum attamen factum censetur. distinct.

93. cap. 2. nu. 1. pag. 808.

Falsare.

Pœna clerici, qui litteras falsaverit. dist. 50. c.

7. n. 1. pag. 384.

Impetrans rescriptum, in quo per malitiam

verum aliquid suppressit, aut falsum expres-

sit, est invalidum. distinct. 19. cap. 3. n. 7.

pag. 134.

Per abrasionem, & cancellationem reddun-

tur scripturæ, & litteræ falsa. ibidem. n. 8.

Dicuntur etiam litteræ falsa, si alieno sigillo

signantur. ibidem. n. 9.

Falsa latinitas in litteris Apostolicis arguit fal-

sitatem, & vitiat rescriptum in totum. ibi-

dem. n. 10.

Habet locum in omnibus litteris, tam gratiæ,

quam iustitiæ. ibidem.

Præsumptio falsitatis, quæ ex diversitate attra-

menti colligitur, quando dicatur levis, qua-

do probabilis. ibidem. n. 11.

Falsidicans litteras Papæ excommunicationem

incurrit, & omnibus beneficijs ipso iure pri-

vatur, & degradatus traditur curiæ sæcula-

ri. dist. 19. c. 3. n. 12. pag. 134.

Fames.

Miseriarum omnium extrema est fames. dist.

86. c. 20. n. 2. pag. 742.

Familia.

Familia.

Familia clericorum, an sit convenienda in foro ecclesiastico. dist. 32. c. 10. n. 8. 9. & 10. pag. 246.

Familiares.

Familiares, qui dicantur. dist. 89. c. 6. n. 6. & 7. pag. 781.

Famulus.

Famuli dominos comitantes ad meretrices, an peccent. dist. 9. c. 1. n. 5. pag. 47.

Famuli episcoporum, an iudicentur à iudice seculari. dist. 32. c. 10. n. 11. pag. 246.

Vide, servus.

Fas.

Fas, an sit idem, quod iustitia. dist. 1. c. 1. n. 9. pag. 10.

Faustinus.

Faustinus Rhegiensis, quis fuerit. dist. 15. c. 3. n. 102. pag. 101.

Felicitas.

Felicitas principum augetur ex iustitia. dist. 10. cap. 3. nu. 4. pag. 53.

Felix.

Felix Pontifex, quis fuerit. dist. 10. c. 3. nu. 1. pag. 53.

Fœmina.

Fœmina non potest accedere ad altare. dist. 23. c. 31. n. 3. pag. 179.

Fœmina subintroducta, quæ dicatur. dist. 32. c. 16. n. 2. pag. 251.

Fœminæ zeli furore se ipsas occidunt. dist. 50. c. 43. n. 2. pag. 405.

Vide, Mulier.

Fœnus.

An fœnus sit idem, quod usura. dist. 46. cap. 9. n. 2. pag. 367.

Fœtus.

Fœtus fœmineus, & masculinus, quando annumeretur. dist. 5. n. 6. & 7. pag. 34.

Ferrum.

Ferrum non debet parvi pendii. dist. 50. c. 18. n. 1. pag. 389.

Festivitas.

Festivitas est idem, quod ritus. dist. 45. cap. 3. n. 6. pag. 344.

Quæ sint festivitates, & ritus Iudæorum. ibidem. à nu. 6. usq. 13.

Festum.

Nova festa potest episcopus in diocesisibus inducere. dist. 12. c. 10. n. 2. pag. 69.

Feudatarius.

Feudatarij non possunt ordinari. dist. 54. c. 7. n. 4. pag. 434.

Feudum.

Feudum de novo vacans, potest alienari. dist. 12. cap. 2. nu. 5. pag. 69.

Fides.

Summus Pontifex definiens ea, quæ ad fidem pertinent, nullo modo errare potest. dist. 40. c. 6. n. 6. pag. 304.

Contentiens eadem sanctorum omnium sententia, aut scripturæ interpretatio, in docendo aliquid ad rectam fidem spectare, pro catholica veritate accipiendâ est. in proemio n. 29. pag. 5.

Papa an dispenset circa articulos fidei. dist. 15. c. 2. n. 7. pag. 82.

Errans in fide, debet errorem confiteri. dist. 21. c. 7. n. 3. pag. 150.

An possit aliquis cogi ad fidem. dist. 25. c. 1. n. 3. pag. 341.

Blanditijs allicere ad fidem licitum est. dist. 45. c. 5. n. 2. pag. 348.

Nulli licet disputare de fide animo dubitandi. dist. 96. cap. 2. n. 4. pag. 843.

Fiducia.

Fiducia sanctorum, quam in Deo constituunt, non ex fide sola, sed etiam ex bonis meritis nascitur. dist. 88. c. 12. n. 4. p. 775.

In bonis meritis, quæ verè talia esse comperitum sit, fiducia aliqua collocari potest, modo superbia caveatur. ibidem.

Propter incertitudinem propriæ iustitiæ & periculum inanis gloriæ, tutissimû est fiduciam totam in sola Dei misericordia, & benignitate reponere. ibidem.

Filia.

Exponens filiam, tenetur illam dotare. dist. 87. c. 9. n. 10. pag. 760.

Filia quæ peccavit in corpus suum, an si penituerit, possit exheredari. dist. 50. cap. 18. n. 3. pag. 389.

Filius

Filius

Filius.
 Filius qui accepta portione, remisit patri necessitatem alendi, egestate pressus adhuc potest petere alimenta, etiam si iurasset se non petiturum. dist. 1. c. 7. n. 5. pag. 15.
 Filius religiosus, an possit exire à monasterio pro alendo patre. dist. 30. c. 1. n. 2. p. 213.
 An filius peccet, qui monasterium ingreditur, cum pater eius ope, & alimonia indiget. ibidem.
 Filij tenentur honorare parentes. ibidem. n. 3.
 Parentibus infidelibus, an debeant filij subvenire. ibidem. n. 4.
 An filiorum nomine in odiosis, veniant nepotes. dist. 56. c. 1. n. 6. pag. 510.
 Filij presbyterum sunt irregulares. ibidem. n. 1. pag. 509.
 Filius spurcius, an possit esse Summus Pontifex. dist. 56. c. 2. n. 1. pag. 511.
 In malorum filijs imitatio timetur. ibidem. n. 2.
 Semen humanum in se bonum est. ibidem. n. 3. pag. 512.
 Ex illo parentum inclinationes filijs communicantur. ibidem. n. 4.
 Vitia parentum filijs imputantur. dist. 56. c. 3. n. 1. pag. 512.
 Inanis laus, quæ à parentum nobilitate descendit. dist. 56. c. 4. n. 2. pag. 513.
 A malis bonum esse, gloriosum. ibidem. n. 3.
 Filij puniri possunt propter delicta parentum. dist. 56. c. 7. n. 1. pag. 516.
 Ecclesia punit filios propter parentum delicta. ibidem. n. 2.
 Filius non amittit dignitatem ecclesiasticam, quam habet, propter delictum patris. ibidem. n. 3.
 Filij reorum læsæ maiestatis, non amittunt beneficia, quæ possident, nec imposterum possidenda. ibidem. n. 5. pag. 517.
 Ancillarum, & secundarum uxorum filij, quomodo dicebantur. dist. 56. c. 9. n. 3. p. 520.
 Filij illegitimi, an sint infames. dist. 59. c. 10. n. 3. pag. 521.
 Filius, illegitimus tollit malam præsumptionem, monasterium ingrediens. dist. 56. c. 11. n. 1. pag. 521.
 Filij presbyterorum ex ante habito legitimo matrimonio, non sunt irregulares. dist. 56. c. 13. n. 3. pag. 523.
 Filij presbyterorum ecclesie Græcæ, quando non sunt irregulares. ibidem. n. 4.
 Filij legitimi presbyterorum non possunt immediate patribus succedere in ecclesijs. ibidem. n. 5.
 Possunt succedere parentibus intermedia persona. ibidem. n. 6. pag. 524.
 Filij clericorum in minoribus non possunt succedere immediate parentibus. ibid. n. 7.

Filij patres immediate possunt succedere in beneficijs, licet verè non sint legitimi. ibidem. n. 9.
 Filius genitus post votum continentie à parentibus emissum, illegitimus est. dist. 81. c. 19. n. 3. pag. 676.
 Qui filij, & quo iure teneantur succurrere parentibus hæreticis. distinct. 86. cap. 16. nu. 38. pag. 737.
 Vide, Educatio, & Illegitimus.

Flamines.

Flamines, qui dicantur. dist. 80. c. 2. n. 2. p. 662.

Fletus.

Fletus est prima vox, quam emittit homo, litibus, & querelis manet expositus. dist. 63. cap. 11. nu. 11. pag. 557.

Forensis.

Forenses quomodo teneantur servare ieiunia loci, per quem transeunt. dist. 12. c. 11. n. 1. pag. 69.
 Qui appellentur forenses. dist. 51. cap. 1. nu. 4. pag. 417.

Fornicatio.

Sacerdotes an deponantur propter simplicem fornicationem. dist. 50. c. 33. n. 2. pag. 400.
 Differentia inter fornicationem, & machiam. dist. 81. c. 13. n. 1. pag. 673.

Forte.

Dictio, forte, quid significet. dist. 75. cap. 2. nu. 2. & 3. pag. 623.

Fortitudo.

Vitia opponuntur fortitudini. dist. 61. c. 14. n. 3. pag. 546.

Forum.

Locus iudicij unde dictus forus. dist. 1. c. 3. n. 2. pag. 12.
 Vxor clerici an sortiatur ecclesie forum. dist. 32. c. 10. n. 4. & 5. pag. 245.
 Concubina clericorum an possint iudicari in foro seculari. dist. 32. c. 10. n. 6. & 7. p. 245.
 Familia clericorum, an sit convenienda in foro ecclesiastico. dist. 32. c. 10. n. 8. 9. & 10. pag. 246.

Franciscus.

Congregatio Minorum instituta à D. Franciscus. dist. 54. c. 12. n. 39. pag. 452.

Quod habet hæc familia provincias, conventus, & religiosos. ibidem.

Authores qui agunt de hac familia. ibidem.

Congregatio Minorum S. Francisci de Paula. dist. 54. c. 12. n. 69. pag. 459.

Frater.

Frater an possit instituere extraneum, omittis fratribus. dist. 30. c. 14. n. 3. pag. 220.

Frequentare.

Actum frequentat, qui bis illum exercet. dist. 26. c. 4. n. 2. pag. 294.]

Fructus.

An clericus non recitans horas canonicas, teneatur restituere fructus, & quomodo. dist. 44. n. 3. pag. 328.

An Commendatarij teneantur ad restitutionem fructuum, si illis malè utatur. ibidem, n. 4. & 5. pag. 329.

Frumentius.

Frumentius quis fuerit. dist. 15. cap. 3. n. 103. pag. 102.

Fugere.

An in bello captus, peccet fugiendo. distinct. 1. c. 9. n. 7. pag. 17.

Vide, Carcer.

Fundator.

Fundatores ecclesie omnes efficiuntur patroni. dist. 63. n. 1. pag. 550.

Furiosus.

Furiosi non debent ordinari. dist. 33. c. 2. n. 11. pag. 255.

Furnus.

Qui longo tempore usus est furno, non potest prohibere volentem, novum furnum facere. dist. 8. c. 1. n. 2. pag. 41.

Furtum.

Saccum in quo erat pecunia surriprens, tenetur furto, tam pecunie, quam succi. distinct. 50. cap. 45. n. 1. pag. 406.

Futurum.

Futuris casibus est prudenter occurrendum. dist. 23. c. 1. n. 11. pag. 156.

Futurum pro praterito saepe ponitur. dist. 69. cap. 12. nu. 2. pag. 558.

G.

Gabella.

Transseuntes sine solutione gabellæ, an debeant puniri. dist. 8. c. 2. n. 4. p. 42.

Gazophilacium.

Quid sit Gazophilacium. dist. 90. c. 2. n. 9. pag. 788.

Gelasius.

Gelasius primus quis fuerit. dist. 10. cap. 12. n. 1. pag. 58.

Gelasius secundus quis fuerit. dist. 24. cap. 3. n. 1. pag. 181.

Gennadius.

Gennadius quis fuerit. dist. 16. cap. 7. nu. 26. pag. 112.

Generaliter.

Dictio, Generaliter, quid significet. dist. 64. c. 8. n. 1. p. 579.

Geniculari.

An liceat geniculari ad verba, & homo factus est, tempore resurrectionis. dist. 76. c. 8. n. 2. pag. 629.

Geometria.

Geometria quomodo definiatur. dist. 37. c. 10. n. 2. p. 285.

Gloriari.

Utrum de proprijs operibus possit quis gloriari. dist. 88. c. 12. n. 4. pag. 775.

Grammatica.

Magistri Grammaticæ, quæ statuta possint facere. dist. 10. c. 11. n. 2. pag. 58.

Illiteratus est, qui ignorat Grammaticam. dist. 37. c. 10. n. 1. & 5. pag. 285.

Utrum liceat episcopis Grammaticam docere. dist. 86. c. 5. n. 2. pag. 728.

Gratia.

Ad opera bona supernaturalia Dei gratia requiritur. dist. 23. c. 2. n. 11. pag. 158.

Utrum iusti in hac vita ad eam iustitiæ perfectionem possint pervenire, qua certi reddantur, citra specialem revelationem, se esse in Dei gratia. dist. 30. c. 8. n. 2. p. 217.
An id saltem certitudine morali cognoscere possit aliquis iustus. ibidem. n. 3.
Utrum omnes ordines conferant gratiam. dist. 40. c. 4. n. 3. p. 302.
De fide est Sacramenta novæ legis causas esse gratiæ. dist. 23. c. 2. n. 13. p. 159.
Gratia de beneficio, cum claufula, si vacat, non reddit gratiam conditionalem. distinct. 61. cap. 15. n. 2. pag. 546.

Gratianus.

Non omnia, quæ in volumine suo Gratianus retulit, sunt canonizata. in procem. nu. 19. pag. 4.
Dicta eiusdem Gratiani non inducunt necessitatem, quin potius plura ex illis infirmantur. ibidem.
Gratiano referenti auctoritatem Concilij, Papæ, seu sancti, credendum est. in procem. n. 48. pag. 7.
Gratianus non dubitavit ordines fuisse à Christo institutos. dist. 21. n. 3. p. 143.
Sepulchrum Gratiani. distinct. 101. c. 1. nu. 3. pag. 878.

Græci.

Græci an teneantur ad observationem Canonum. dist. 20. cap. 1. n. 6. pag. 141.

Gregorius.

Gregorius I. Pontifex quis fuerit. dist. 22. c. 4. n. 1. pag. 154.
Gregorius Pontifex II. quando creatus. dist. 22. c. 23. n. 1. pag. 175.
Gregorius IV. quis fuerit. dist. 12. cap. 2. nu. 1. pag. 65.
Gregorius VII. quis fuerit. dist. 81. cap. 15. n. 1. pag. 673.

Gula.

Quid sit gula, & an sit peccatum mortale. dist. 44. n. 1. p. 328.

H

Habitus.

Mulieres peccant utendo habitu virili. dist. 30. c. 6. n. 2. pag. 215.
Limitatur si adsit necessitas. ibidem. nu. 3. p. 216.

Virgines sanctimonia illustres habitum virilem induta. ibidem. n. 4.
Prohibum viris, ne ornatu muliebri utantur. ibidem. n. 5.
Potest quis excommunicari, si mutet vestimenta. dist. 30. c. 6. n. 1. pag. 215.
An sit necessarius habitus, & tonsura, ut quis gaudeat privilegio fori. dist. 40. c. 2. nu. 1. pag. 301.
Quas pœnas incurrunt non portantes habitum, & tonsuram. dist. 40. c. 2. n. 2. p. 301.

Habilitatus.

Habilitatus ad ordinem sacrum, & quascumque ecclesiasticas dignitates, an talis censeatur ad episcopatum. dist. 56. c. 13. n. 1. p. 523.

Hæresis.

Hæresis Monothelitarum reprobata. dist. 16. c. 6. n. 5. p. 108.
Hæresis ponentium in Christo unam tantum voluntatem dānata. dist. 16. c. 8. n. 6. p. 113.
Hæresis Eutyche ubi damnata. dist. 15. c. 1. n. 30. pag. 81.
In crimine hæresis etiam post mortem potest quis accusari, & puniri. dist. 23. c. 14. nu. 5. pag. 168.
Contra factores, & receptatores hæreticorum iam mortuos, non potest accusatio refricari. ibidem.
Intra quod tempus post mortem defuncti, potest inquiri contra eum de crimine hæresis. ibidem. n. 6.
Incidens in hæresim, an perdat dignitatem. dist. 22. c. 5. n. 4. pag. 154.
Lapsus in hæresim, an possit recõciliari per episcopum. dist. 50. c. 25. n. 1. p. 392.
Vide, Hæreticus.

Hæreticus.

Hæreticus potest puniri pœna pecuniaria. dist. 23. c. 6. n. 4. p. 162.
Verba hæreticalia iocose proferens, an sit hæreticus. dist. 37. c. 4. n. 2. p. 281.
Hæretici opiniones suas fundant super sophistica disputatione. dist. 37. c. 6. n. 1. p. 282.
Hæretici incorrigibiles debent tradi curiæ seculari. dist. 43. c. 3. n. 3. p. 325.
Utrum hæreticus pœnitens recuperet dignitates pristinas. dist. 50. c. 20. n. 1. p. 390.
Utrum hæreticus in mente sit excommunicatus, & aliquibus pœnis subiectus. dist. 27. c. 4. n. 5. p. 197.
Hæretici huius temporis confutantur. dist. 63. c. 27. n. 2. p. 569.

Qui non impedit, cum possit, hæreticum, iure fingitur hæreticus. distinctione 83. cap. 5. n. 1. pag. 709.

Dicitur etiam talis, qui leviter resistit. ibidem. num. 2.

requisita ut æquum de illis feratur iudicium. & an post habenda sit admonitio. ibidem. num. 3.

An rescandi, vel tolerandi sint hæretici. ibidem. n. 4.

Vide, hæresis.

Heresiarcha.

Nonnulli heresiarchæ resensentur. distinctione 15. cap. 3. num. 112. pag. 104.

Hebraeus.

Hebrais an esset licitum ducere alienigenas. dist. 56. cap. 8. num. 6. p. 519.

Helena.

Plurimi Authores existimarunt, Helenā fuisse Concubinam Constantij, sed male. dist. 96. cap. 13. n. 2. p. 850.

Vnde orta fuerit occasio existimandi Helenā concubinam, & familiam hospitis. ibidem. n. 3. p. 851.

Cuius filia helena, & quomodo in matrimonium eam accepit Constantius. ibidem. n. 4.

Connumeratur Helena inter gloriæ beatos crucem domini invenit. ibidem. n. 5.

Quo anno fuerit inventa cruz coniectatur, & quando Helena obiit, & ubi sepulta fuit. ibidem. num. 6. p. 852.

Ex Helena solum Constantinum suscepit Constantius, sed tamen plures alios à Theodora. ibidem. num. 7.

Heli.

Heli an fuerit in æternum damnatus. distinct. 37. cap. 5. num. 3. pag. 282.

Hermophroditus.

Hermophroditi sunt irregulares. distinctione 55. num. 3. & 4. pag. 493.

Hierarchia.

Quid sit hierarchia. distinctio 89. c. 7. num. 11. pag. 784.

Triplex est hierarchia secundum triplicem ordinatam à Deo potestatem. ibidem.

Hyerusalem.

Hyerusalem multipliciter fuit vocata. distinct. 65. cap. 7. num. 1. pag. 582.

Hilarius.

Hilarius pontifex quis fuerit. distinct. 34. cap. 9. num. 1. pag. 264.

Hymnosophista.

Hymnosophista Indis legem dederunt. dist. 1. cap. 3. nu. 2. pag. 12.

Hino.

Dictio, hinc, quid significet. distinctio 59. cap. 2. num. 2. pag. 531.

Hypocrisis.

Hypocrisis definitur. distinctio 27. cap. 6. num. 4. pagin. 198.

Hispania.

Hispania ob luxuriam capta à Mauris. distinct. 56. cap. 10. num. 5. pag. 521.

Historia.

Quantam authoritatem historiae suppedient in proem. n. 24. p. 5.

In factis antiquis statur libris historiarum. dist. 21. cap. 3. num. 5. pag. 148.

Historicus.

Nullus historicus est idoneus ad faciendam certam fidem. in proem. n. 24. p. 5.

Graves historici probabile argumentum faciunt. ibidem.

Si omnes probati, ac graves idem asserunt, certum argumentum promitur. ibidem.

Histrion.

Histriones hominum faces. dist. 51. c. 1. nu. 9. pag. 418.

Improbantur histriones. dist. 86. cap. 7. num. 1. pag. 729.

Vtrum aliquando liceat histrionibus largiri. ibidem. num. 2. pag. 730.

Vide, Comædia.

Hoc.

Dictio, Hoc, quid significet. distinctio 59. cap. 3. num. 2. pag. 532.

Homicida.

Homicida voluntarius de facili non dispensatur. dist. 50. c. 4. n. 1. p. 382.
Occidens paganum homicida est. distinctione 50. cap. 5. num. 1. pag. 383.

Homicidium.

De pena homicidij, & an possit iuste puniri
Pena tantum pecuniaria. distinctione 3. cap. 4. num. 5. p. 27.
Ratum habens homicidium, an sit irregularis. dist. 50. c. 8. n. 4. p. 385.
Homicidium casu proveniens non imputatur. dist. 50. cap. 48. num. 1. p. 407.

Homo.

Privatus homo duobus modis dicatur. dist. 3. c. 3. n. 6. p. 26.
Novus homo, & iuvenis quis dicitur. distinctio 61. cap. 8. num. 2. pag. 541.

Honestus.

Non omne, quod licet, est honestum. dist. 44. cap. 12. n. 1. p. 339.
Vir honestus non praesumitur male facere. dist. 37. cap. 11. num. 1. pag. 285.

Honor.

Homo non debet appetere honorem terrenum non sibi debitum. distinctio 88. cap. 8. num. 6. pag. 769.
Honus in quo consistat. distinctio 22. cap. 3. num. 2. pag. 153.
An licitum sit mori pro honore temporali. dist. 47. cap. 3. num. 1. pag. 370.

Honorare.

Accusatum de crimine non est honorandus. dist. 81. cap. 3. n. 1. 2. & 3. p. 667.
Limitatur, nisi accusatio fiat per frudem. ibid. num. 4.
Vel nisi fiat de levi crimine, vel post elapsam annum. ibidem. n. 5.
Inferiores debent etiam a superioribus honorari. dist. 89. c. 7. n. 4. p. 782.

Honorius.

Honorius Imperator, quando fuit creatus, & quot annis vixit. distinctio 97. cap. 2. numer. 1. pag. 864.

Hora Canonica.

Constitutio in dicendis Horis canonicis, servabitur. distinctio 12. cap. 10. num. 1. pag. 69.
Definitio horarum canonicarum traditur. distinctio 91. cap. 1. n. 2. p. 796.
Horae canonicae vigiliae appellantur. ibidem. n. 9. pag. 798.
Vide, recitare, & Breviarium.

Hormisdas.

Hormisdas pontifex quis fuerit. dist. 50. cap. 29. num. 1. pag. 395.

Hospitalis.

Omnis sacerdos debet esse hospitalis. distinctio 42. num. 1. pag. 315.

Huiusmodi.

Dictio, Huiusmodi, quid significet. distinctio 37. cap. 16. num. 2. pag. 288.

I.

Iactantia.

Iactantia opponitur veritati. distinctio 23. cap. 3. num. 3. pag. 159.

Iba.

Iba episcopus Edesse. dist. 15. cap. 2. n. 5. p. 82.

Idem.

Dictio, Idem, quid significet. distinctio 76. cap. 12. num. 3. pag. 631.

Id est.

Dictio, id est, quid significet. distinctio 79. cap. 5. num. 2. pag. 658.

Idolum.

Debet quis abstinere a carnibus idolo immolatis. dist. 30. c. 13. n. 1. p. 219.
An tale praecipuum obliget in extrema necessitate. ibidem. n. 2. pag. 220.

Idoneitas.

Verbum, Idoneitas, quid significet. distinctio 77. cap. 7. num. 10. & 11. pag. 651.

Ieiunium.

Ieiunij

Ieiunij quadragesimæ origo. & institutio. dist.
 4. c. 4. n. 4. p. 30.
 Consuetudo an possit tollere ieiunium. ibidē.
 num. 6. pag. 31.
 Ratio quadragesimalis ieiunij duplex. dist. 4.
 cap. 5. n. 4. p. 31.
 Cibi quibus ieiunantes uti non debent. dist. 4.
 cap. 6. n. 6. pag. 32.
 Solum in ieiunio quadragesimæ lac, butyrū,
 Caseus, ova, & cætera, quæ ex carnibus ori-
 ginem trahunt, prohibentur. ibidem.
 Habens potestatem comedēdi ova in quadra-
 gesima, potest comedere lac, & butyrum.
 dist. 4. cap. 6. n. 7. p. 32.
 An possit simul uti piscibus. ibidem.
 Ieiunium Sabbati quando institutum. dist. 11.
 cap. 11. n. 2. pag. 64.
 Forenses quomodo teneantur servare ieiunia
 loci, per quem transeunt. dist. 12. cap. 11.
 n. 1. 2. 3. 4. p. 69.
 Hora comedendi in die ieiunij. dist. 25. cap. 3.
 n. 19. p. 188.
 Ieiunans die dominica peccat mortaliter, nisi
 ex voto, vel devotione fiat. dist. 30. cap. 7.
 nu. 1. & 2. p. 216.
 Ieiunia Ecclesiæ contemnescentes excommuni-
 cantur. dist. 30. c. 8. n. 1. pag. 217.
 Ieiunium appellatur abstinentia alicuius fru-
 ctus. dist. 35. c. 8. n. 4. p. 276.
 Quid sit ieiunium. distinctione 41. cap. 2. n. 3.
 pag. 310.
 An qui cibis utuntur magna aviditate, ieiu-
 nium servant. ibidem.
 Quis excusetur à ieiunio. dist. 41. cap. 3. num.
 2. & 3. pag. 311.
 An qui horam comedendi non servat, fran-
 gat ieiunium. distinctione 41. cap. 4. num. 1.
 pag. 312.
 Quibus temporibus ieiunia celebrantur. dist.
 76. c. 1. n. 1. p. 626.
 Ratio propter quam ieiunatur quatuor tem-
 poribus. ibidem. n. 2.
 Dominica, & ieiunium simul concurrere non
 possunt. dist. 76. c. 3. n. 4. p. 627.
 Ieiunia quatuor temporum, an sint à tempore
 Apostolorum. dist. 76. cap. 4. n. 2. pag. 627.
 Utilitas ieiunij quoad spiritualia. dist. 76. c. 6.
 n. 1. p. 628.
 Utilitas ieiunij quoad corporalia. ibidē. n. 2.
 Traditur ratio ex veteris testamenti ieiunio.
 dist. 76. c. 7. n. 1. p. 629.
 Quinquaginta diebus, qui inter pascha, & Pen-
 thecostem interveniunt, non ieiunatur. dist.
 76. cap. 8. n. 1. p. 629.
 In vigilia Pentecostes est ieiunandum. dist. 76.
 cap. 9. num. 1. p. 630.

Iesue.

In quo Iesue fuerit typus Iesus Salvatoris.
 dist. 50. cap. 20. num. 3. pag. 390.

Ignatius.

Ignatius fuit patriarcha Constantinopolitanus.
 dist. 96. cap. 7. num. 5. pag. 847.

Ignis.

Ignis inferni, & purgatorij, eiusdem sunt spe-
 ciei cum nostro elementari. dist. 25. cap. 5.
 n. 2. pag. 190.
 Quomodo animas urat. ibidem.

Ignorantia.

Nemo ignorat, quæ publice fiunt. dist. 16. cap.
 14. n. 3. p. 118.
 Ignorantia affectata quæ dicatur. dist. 37. cap.
 15. num. 2. pag. 288.
 Ignorantia iuris naturalis non excusat. dist. 38.
 n. 1. p. 289.
 Ignorantia iuris civilis an excuset. ibidē. n. 2.
 Quid in rusticis, militibus, & mulieribus. ibi-
 dem. num. 3.
 Ignorantia facti quando excuset. ibidem. n. 5.
 Ignorantia crassa, Supina, & affectata, quæ di-
 cantur. ibidem. n. 7. pag. 290.
 Ignorantia est mater errorum. dist. 38. c. 1. n.
 1. pag. 290.
 Ignorantia præsulum intolerabilis, & odiosa.
 dist. 38. cap. 3. n. 3. p. 292.
 Ignorantia in sacerdote est indispenfabilis. ibi-
 dem. nu. 4.
 Ignorans cæco, & homicidæ comparatur, nec
 venit appellatione hominum. dist. 38. c. 5. n.
 2. prg. 293.
 Quæ ignorantia excuset à pæna. dist. 82. cap. 2.
 n. 7. 8. & 9. p. 694.
 De iuramento ad probandam ignorantiam.
 ibidem. n. 11. p. 695.
 Aut venia, aut mitior pæna imponitur, ignorā-
 tia lapsis. distinctione 82. cap. 4. numer. 1.
 pag. 698.
 An detur ignorantia in peccato venereo. ibi-
 dem. num. 2.

Illegitimus.

Species illegitimorum numerantur, & Au-
 thores de his agentes. distinctione 56. num.
 1. pag. 508.
 Expositi an inter hos munerentur. ibidem.
 num. 2.
 Illegitimi quibus modis legitimentur. ibidē.
 num. 3.
 Papa an possit legitimare pro civilibus in to-
 to orbe terrarum. ibidem. n. 4.

Quod

- Quod tempus inspiciendum, ad prolis legitimitatem, vel illegitimitatem. *ibidem*. num. 5. & 6. pag. 509.
- Ad Papam pertinet dispensatio cum illegitimis ad sacros ordines. *dist.* 56. c. 12. num. 1. pag. 521.
- Ad beneficia, quæ habent curam animarum. *ibidem*. n. 2. pag. 522.
- Ad dignitates, & personatus, licet non habeant curam animarum. *ibidem*. n. 3.
- Ad episcopum pertinet dispensatio ad ordines minores. *ibidem*. n. 4.
- Ad beneficia simplicia. *ibidem*. n. 5.
- Ad pensiones. *ibidem*. num. 6.
- Ad canonicatus etiam ecclesiæ cathedralis. *ibidem*. n. 7.
- Licet habeant annexam curatam. *ibidem*. n. 8. pag. 523.
- Morum probitas, & scientia illegitimo non tollunt irregularitatem. *dist.* 57. cap. 14. num. 1. pag. 525.
- Illegitimi an recipiant characterem. *ibidem*. num. 3.
- Illegitimus varie considerari potest. *distin.* 70. cap. 1. num. 33. pag. 599.
- Certum est nullos vocari, illegitimos ad dispositiones maioratus, emphyteusis, capellanix, quæ ad nomen conservandum, & familiam stabilendam, honorandamque domum, & progeniem instituuntur. *ibidem*. num. 34.
- Cum vocantur descendentes per verba iuris, ut si vocet instituens natos ex familia domo, prosapia, linea, &c. adhuc de iure communi censentur exclusi omnes illegitimi, vel ab illegitimis descendentes. *ibid.* num. 35.
- Si dispositio sit de rebus parum, aut nihil attendentibus ad splendorem, conservationem, aut stabilimentum familiæ, licet fiat per verba iuris, si illegitimi sunt legitimati à principè, censentur vocati. *ibidem*. n. 36.
- Si talis dispositio sit, adhuc censentur vocari naturales ex parte matris. *ibidem*. n. 37.
- Extendunt hoc etiam omnes ad spurios, dummodo non sint ex damnabili, & punibili coitu. *ibidem*.
- Si dispositio sit in rebus parum, aut nihil attendentibus ad splendorem, conservationem, & stabilimentum familiæ, licet per verba iuris, adhuc ex consuetudine vocati censentur in Hispania filij naturales. *ibidem*. n. 38.
- In Lusitani idem videtur dicendum. *ibidem*.
- Cum vocantur descendentes per verba affectus naturæ explicantia, & dispositio non pertineat expresse, & aperte ad splendorem, & stabilimentum familiæ, certum est vocari legitimos, ex illegitimis descendentes. *ibidem*. n. 39.
- Cum vocantur descendentibus per verba affectus

naturæ explicantia, ac dispositio non est de rebus attinentibus ad splendorem, & conservationem familiæ, æque vocantur illegitimi in se etiã spurij, sicut legitimi, & semper descendentes à legitimis. *ibidem*. n. 40.

Cum res est dubia, utrum verba vocantis sint iuris, an naturæ, interpretanda sunt pro natura: item cum dubitatur utrum vocans voluerit excludere illegitimos, iudicandum est in eorum favorem. *ibidem*. n. 41.

Ubi cumque vocantur legitimi, ac illegitimi, proximiores, non est locus præcedentiæ, nisi ex proximitate cum vocante. Si tamen æquales fuerint in gradu, tunc legitimi illegitimos præcedent. *distin.* 70. cap. 1. num. 42. pag. 602.

Illiteratus.

- Qui iure canonico dicitur illiteratus. *distin.* 34. c. 10. n. 3. p. 265.
- Illiterati non sunt ad clerum promovendi. *dist.* 36. c. 1. n. 1. p. 278.
- Illiteratus est, qui ignorat grammaticam. *dist.* 37. cap. 10. n. 1. p. 285.
- Collatio beneficii facta illiterato, est nulla. *dist.* 38. cap. 3. num. 5. pag. 292.

Illusio.

- Genus illusionum multiplex. *distin.* 6. cap. 1. num. 1. pag. 37.

Imago.

- Quis author erroris negantium honorè imaginibus sanctorum. *distin.* 16. cap. 8. n. 7. pag. 113.
- Quare Deus in veteri testamento nullas imagines passus fuerit. *ibidem*.
- Imagines sanctorum sunt venerandæ, sicut illorum reliquiæ. *distin.* 63. cap. 28. n. 3. pag. 570.
- Homo qui non ostendit in se imaginem Dei, reprobus est. *distin.* 88. cap. 11. num. 13. pag. 773.

Immunitas.

- Præcipitur secularibus principibus, ut ecclesiaram immunitatem servent. *dist.* 97. cap. 1. n. 4. p. 864.
- De multiplici immunitate ecclesiæ, & quò iure introducta. *distin.* 87. cap. 6. num. 1. pag. 755.
- Quæ nam ecclesiæ propria immunitate gaudeant. *ibidem*. n. 2. pag. 756.
- Quæ personæ gaudeant propria ecclesiarum immunitate. *ibidem*. n. 3.

An infidelibus valeat hæc immunitas. ibidem. num. 4.

An hæretici gaudeant hac immunitate. ibidẽ. num. 5.

In quibus casibus valeat templorum immunitas, & in quibus non. ibidem. n. 6.

Quod crimen, & quæ pæna iudicis reum extrahentis ab ecclesia. ibidem. n. 7.

An liceat ecclesiasticis personis armis uti ad defendendum confugientem ad ecclesiam. ibidem. n. 8.

Quis interim præstabit ei alimenta. ibidem. n. 9. pag. 757.

Servo non solum conceditur immunitas respectu iudicis, sed etiam respectu domini. ibidem. num. 10.

Imperator.

Imperator an sit dominus mundi. dist. 1. c. 12. n. 3. p. 18.

Imperatores appellantur pontifices. dist. 10. c. 9. n. 4. p. 57.

Filius Imperatoris potest eligi in Imperatorẽ. dist. 16. c. 6. n. 3. p. 108.

Imperator potest interesse Concilio. dist. 21. c. 7. n. 1. p. 150.

Duo Imperatores an possint simul esse. ibidẽ. num. 6.

Imperator primò eligitur in Regem Romanorum. dist. 23. c. 1. n. 7. p. 156.

Imperator undenam pijsissimus, & sacratissimus appelletur. distinct. 53. cap. 1. num. 2. pag. 426.

Imperator an talis possit dici ante coronationem pontificiam. ibidem. n. 3. p. 427.

Filij Imperatorum dicuntur etiam Augusti. dist. 63. c. 2. n. 3. p. 552.

Imperator an possit excommunicari à quocumque episcopo, cui sublit. dist. 63. cap. 3. n. 3. & 4. p. 553.

Imperator non debet habere ordines sacros. ibidem. n. 6.

Imperatoris epistola in electionis confirmatione desideratur. distinct. 63. cap. 18. n. 1. pag. 560.

Consuetudo dandi certam pecuniam Imperatori, quando Papa confirmabatur, tollitur. dist. 63. cap. 21. n. 2. p. 562.

Imperator quare olim papam confirmabat. dist. 63. c. 22. n. 1. & 2. pag. 562.

Imperator an sit dominus totius mundi. ibid. n. 7. p. 563.

Imperator præstat Papæ iuramentum fidelitatis. dist. 63. c. 33. n. 1. p. 572.

Vtrum electus in Imperatorem debeat à Romano Pontifice confirmari. dist. 93. c. 24. n. 16. pag. 821.

Imperator in Concilio assistit, ut fidei autho-

ritatem præstet. distinct. 96. cap. 4. n. 1. pag. 844.

Imperator non potest se intrittere in sacerdotio, debet tamen esse ecclesiæ patronus. dist. 96. c. 15. n. 1. p. 863.

Imperator an possit emendare Papam, si in fide erraverit. ibidem. n. 2.

Imperatores Christianissimi appellantur, item gloriosissimi. dist. 97. c. 1. n. 2. & 3. p. 864.

Imperium.

Causæ meri Imperij an possint delegari. dist. 23. cap. 10. num. 4. pag. 165.

Impetus.

Impetus omnia mala ministrat. distinct. 65. cap. 1. num. 2. pag. 580.

Impudicitia.

An impudicia sit peccatum mortale. distinct. 43. num. 2. pag. 321.

Imputare.

Quando per aliquem non fiat, quominus aliquid fiat, non est ei imputandum. distinct. 47. cap. 10. num. 1. 2. 3. & 4. pag. 375.

In.

Dictio, In, quid denotet. distinct. 34. cap. 8. numer. 2. pag. 264.

Incorrigibilis.

Incorrigibilis sine accusatione removetur. dist. 17. c. 4. n. 3. p. 121.

Clericus incorrigibilis, an ipso iure privilegium perdat. ibidem. n. 4.

Quis dicatur incorrigibilis. dist. 45. cap. 2. num. 2. pag. 342.

An incorrigibilitas sit causa, propter quam clerici possint verberari. ibidem. n. 3.

Indefinenter.

Dictio, indefinenter, quid importet. distinct. 36. cap. 3. num. 3. pag. 279.

Infamia.

Infamia de qua loquitur cap. qui in aliquo dist. 51. cap. 5. num. 5. pag. 423.

Infantia.

• Explicantur termini, ab infantia. dist. 77. cap. 2. num. 1. p. 633.

• Quando finitur infantia. ibidem. n. 2. p. 634.

Infidelis.

• Infideles subditi principis Christiani tenentur servare reges. distinctione 11. cap. 12. n. 1. pag. 194.

• Infidelis habens filium, si convertatur, succedit in maioratu. distinctione 26. cap. 3. n. 4. pag. 194.

• Infideles, si quid bonum de Deo dixerunt, suis dictis convincuntur. dist. 37. cap. 13. n. 3. pag. 287.

• An filij infidelium debant baptizari invitis parentibus. distinctione 45. cap. 3. num. 1. 2. pag. 343.

• An infideles possint muneribus ad fidem invitari. ibidem. num. 4.

• Appellatione hominum comprehenduntur infideles. dist. 50. c. 38. n. 2. p. 402.

Infirmitas.

• Infirmitas dupliciter intelligitur. distinctione 49. cap. 1. num. 4. pag. 380.

Inimicus.

• Inimicus quomodo presumatur ex non salutatione. dist. 63. c. 29. n. 2. pag. 570.

• Vide, Iniuria.

Iniquus.

• Omnis iniquus, pestilens dici potest. distinctio 86. cap. 1. num. 3. pag. 725.

Iniuria.

• An quis possit propriam iniuriam vendicare. dist. 46. c. 8. n. 3. & 4. p. 366.

• Pontifex non potest illatam ecclesie iniuriam remittere. dist. 63. cap. 24. n. 4. p. 166.

• Iniuria ab aliquo remissa, debet per iudicem vendicari. dist. 63. c. 24. n. 9. p. 567.

• Cogitur fratri suo quis reconciliari satisfaciendi iam iniurie. distinctione 90. cap. 10. n. 2. p. 793.

• Tenetur dimittere rancorem ille, cui illata fuit iniuria, sub pena peccati lethiferi. ibid. n. 3.

Innocentia.

• Deus quare dicatur magis gaudere de penitente, quam de innocente. dist. 50. c. 16. num. 1. pag. 388.

• Innocentia quando sit dignior, & magis dilecta, quam penitentia. ibidem.

• An possint in bello interficere innocentes. dist. 56. c. 7. n. 7. p. 517.

• Index an possit damnare innocentem convictum, quem ex propria scientia novit innocentem. ibidem. n. 8. p. 518.

• De triplici innocentia gradu. distinctio 86. cap. 3. num. 13. pag. 727.

Innocentius.

• Innocentius Pontifex primus, quis fuerit. dist. 11. c. 3. n. 1. p. 193.

• Innocentius 2. quis fuit. distinctio 28. cap. 2. num. 1. pag. 200.

Inquisitio.

• Quotuplex sit inquisitio. dist. 47. cap. 4. num. 1. pag. 370.

• Inquisitio specialis quibus modis fiat. ibidem. num. 2.

• Vide, Index.

Instinctus.

• Instinctus naturae dupliciter accipitur. distinctio 1. cap. 7. num. 4. pag. 15.

Instrumentum.

• Si instrumenta pro parte inveniuntur falsa, an in totum reprobentur. distinctio 9. cap. 7. n. 2. pag. 59.

• Instrumento debui reperto, apud debitorem, an presumatur debitor liberatus. distinctio 76. c. 8. num. 4. pag. 630.

• Vide, Scriptura.

Insula.

• Insula an veniat sub appellatione provinciae. dist. 11. c. 11. n. 4. p. 64.

• Gorgona, & Capraria insulae. distinctio 50. cap. 10. num. 2. pag. 386.

Intermissio.

• Quando aliquid iubetur fieri sine intermissione, quid significet. distinctio 22. cap. 2. num. 6. p. 153.

Intrusus.

• Facta ab intrusis, an sint irrita. distinctio 19. cap. 10. num. 4. pag. 139.

Inventarium.

• Inventarium bonorum episcopi coram quo iudice debeat fieri. distinctio 23. cap. 2. num. 10. pag. 158.

Invidia.

Invidia.

Invidia quomodo definitur. dist. 25. c. 3. num. 7. pag. 187.

Inuitus.

An inuitus teneatur servare contractus. dist. 45. c. 5. n. 3. 4. 5. p. 348.

Quod quis inuitus patitur, non ei parat præiudicium. dist. 5. c. 4. n. 8. p. 36.

Inuitis ægrotis medicina, & servis libertas conferri potest. distinct. 83. n. 2. p. 703.

Ioannis.

Inventio capitis, Ioannis Baptiste, & de eius capitis revelatione. dist. 15. cap. 3. nu. 32. 33. 34. pag. 90.

Ioannis Pontifex VIII. quis fuerit. distinct. 10. cap. 10. num. 1. pag. 57.

Ioculator.

Quis dicatur scurrilis, & ioculator, & quibus penis puniatur. dist. 46. cap. 6. n. 1. p. 365.

Ipsè.

Dictio, ipse, quid significet. distinctione 72. cap. 1. num. 2. pag. 616.

Ira.

Impetus omnia mala ministrat. dist. 65. c. 1. nu. 2. pag. 580.

Quæ ira à Christo Domino prohibita. distinct. 55. cap. 13. num. 1. pag. 505.

Irregularis.

Bis contrahens, est irregularis. dist. 33. c. 1. n. 1. pag. 253.

Quid si invalide contrahit. ibidem. num. 2. 3. 4. & 5.

Concubinarius an sit irregularis. ibidem. nu. 6. pag. 254.

Contrahitur irregularitas, etiam si contingat utrumque matrimonium esse nullum. dist. 33. c. 2. n. 1. p. 254.

Concubinam ducens in uxorem, an sit irregularis. ibidem. n. 2.

Ducens viduam repudiatam, aut meretricem, an contrahat irregularitatem. ibidem. nu. 3. 4. & 5.

Qui semetipsum truncavit, est irregularis. ibidem. n. 6.

Vsurarius est irregularis. ibidem. numer. 7. pag. 255.

Representantes comedias sunt irregulares. ibidem. n. 8. p. 255.

Publice penitentes, an sint irregulares. ibidem. n. 9. & 10.

Furiosi, & amentes non debent ordinari. ibidem. n. 11. & 12.

Diabolo vexatus est irregularis. dist. 33. c. 2. n. 13. p. 255.

Dæmoniaci, arreptitii, & eurgumeni sunt irregulares. dist. 33. c. 3. n. 2. p. 256.

Quando tales possint ordinari. ibidem. n. 3.

A dæmonibus obsessi, sunt irregulares. dist. 33. c. 4. n. 1. p. 256.

Dæmoniaci an possint ad minores ordines promoveri. ibidem. n. 4. p. 257.

Læuatici, paralytici, epileptici sunt irregulares. dist. 33. c. 5. n. 1. p. 257.

Leprosi, & lecie laborantes an possint ad sacros ordines promoveri. ibidem. n. 2.

Quando possint Læuatici, epileptici, paralytici, & caduci ministerium divinum exercere. ibidem. n. 3.

Sustinentes infamiam, an sint irregulares. dist. 33. c. 6. n. 1. p. 257.

An in dubio quis ex duobus, vel tribus occiderit hominem, reputentur omnes irregulares. distinctione 42. cap. 2. num. 5. & 6. pag. 317.

Lapidem iaciens, & puerum interficiens, an sit irregularis. distinctione 50. cap. 37. nu. 2. pag. 402.

Si ex incisione rami aliquis comprimatur, an casor maneat irregularis. distinct. 50. c. 49. n. 1. pag. 407.

Habens leonem, vel canem furiosum, an maneat irregularis, si aliquem occiderit. dist. 50. c. 50. n. 3. p. 408.

Qui participant in causa sanguinis, non secuta morte, aut deformitate, non sunt irregulares. dist. 51. cap. 1. n. 5. p. 417.

Advocatus reum defendens in causa sanguinis, an punito pena talionis accusatore, fiat irregularis. ibidem. n. 6.

Milites quando fiant irregulares. dist. 51. c. 1. n. 7. pag. 418.

Qui in causa sanguinis ministrant, non sunt irregulares, nisi sequatur executio. dist. 51. c. 2. n. 2. p. 418.

An Consiliarii principum sint irregulares. dist. 54. c. 3. n. 3. p. 432.

Hermaphroditici sunt irregulares. dist. 55. nu. 3. pag. 493.

Viri qui aliquando habuerunt sexum femininum, non sunt irregulares. ibidem. num. 4.

Gygantes, & pigmai sunt irregulares. ibidem. num. 5.

Qui morbi faciant irregularem. ibidem. num. 6.

Verum ad irregularitatem opus sit, ut quis sit
 bi integrum membrum abscindat. dist. 55.
 An sufficiat partem digiti abscindere, ibidem.
 Quomodo hæc irregularitas incurritur, ibid.
 An percussus debeat dare operam, res illicita.
 Irregularitas ex mutilatione non incurritur,
 nisi cum mortali. ibid. n. 5.
 Ab ea excusat quæcumque ignorantia, ibid.
 Qui defectus in membris faciat irregularem.
 Carentes membro occulto, vel externe mutilati,
 quando non sunt irregulares. dist. 55. c. 11. n. 1. p. 503.
 Defectus dentium non facit irregularem, ibid.
 Surdastrum non sunt irregulares. ibid. n. 3. pag. 504.
 Defectus digitorum in pedibus, & in manibus
 citra deformitatem, non faciunt irregularem,
 nec barbæ tincturæ. ibid. n. 4.
 Defectus capillorum ut plurimum, non facit
 irregularem. dist. 55. c. 13. n. 4. p. 505.
 Oculo utroque orbatus, est irregularis, item
 cæcus. ibid. n. 5. p. 506.
 Qui caret virtute videndi dextro oculo non est
 irregularis. ibid. n. 7.
 Qui caret dextro, vel sinistro oculo, est irregularis.
 Qui caret virtute videndi in sinistro oculo, an
 sit irregularis. ibid. n. 8.
 Carens naso, & manibus, est irregularis, quid
 de alijs vitijs nasi. ibid. n. 9.
 Surdus, & carens aure aliqua est irregularis,
 quid de surdastrum, & carente auriculis. ibid.
 n. 10.
 Os distortum habens, corrofa labia, item elinguis,
 & mutus, sunt irregulares. ibid. n. 11.
 Edentulus non est irregularis. ibid. n. 12. pag. 507.
 Regula Canonistarum circa irregularitatem. ibid. n. 14.
 Filij presbyterorum sunt irregulares. dist. 56. c. 1. n. 1. p. 509.
 Hæc irregularitas tollitur per professionem religionis
 approbatæ. ibid. n. 2.
 An tollatur per vota biennij Societatis Iesu. ibid. n. 3. pag. 510.
 An expulsis à religione professis, vel post vota
 biennij à Societate, hæc irregularitas reviviscat. ibid. n. 4.
 Professio non tollit irregularitatem ad dignitates. ibid. n. 5.
 An nepotes presbyterorum ex hoc solû sint irregulares. ibid. n. 7.

Qui baptizatur in aegritudine mortali, est irregularis. dist. 57. c. 1. n. 2. p. 525.
 Irregularitas hæc est ad omnes ordines ibid.
 An datis duabus conditionibus, quas requirit textus, adhuc is egeat dispensatione, & à quo prestabitur. ibid. n. 6.
 An ad dispensationem debeant concurrere ambæ conditiones. ibid. n. 8.
 Vide, Irregularitas, & filius.
Irregularitas
 Quando ex notorio crimine insurgat irregularitas. dist. 25. c. 6. n. 3. p. 192.
 Quæcumque enermitas an inducat irregularitatem. ibid. n. 4.
 Irregularitas an tollatur in baptismo. dist. 26. c. 3. n. 6. p. 194.
 Propter nuptias prohibitas ex ignorantia, an incurritur irregularitas. dist. 28. cap. 16. n. 4. pag. 210.
 Episcopus aliquando dispensat in irregularitate. ibid. n. 3.
 Ex defectu literaturæ irregularitas incurritur, & an tales priventur suis beneficijs. dist. 34. c. 10. n. 2. pag. 264.
 Maritus accusans uxorem de adulterio, an sit irregularis, si ob mandatum iudicis, pendente accusatione, uxori solvat debitum. dist. 34. c. 11. n. 4. p. 265.
 Propter vilem conditionem mulieris, cum qua matrimonium contrahitur, irregularitas incurritur. dist. 34. c. 15. n. 1. p. 267.
 Ob unicum matrimonium cum vidua, contractum irregularitas. distinct. 34. cap. 15. n. 2. pag. 267.
 Irregularitas an incurritur per mortem spirituales. dist. 43. c. 4. n. 6. p. 327.
 An solus Papa dispense in irregularitate. dist. 50. c. 4. n. 3. p. 383.
 Ex peccato externo preterquã ex homicidio, non inducitur irregularitas. dist. 50. c. 33. n. 3. & 4. p. 398.
 Crimen externum depositione dignum, & simul notorium, inducit irregularitatem. ibid. n. 5. p. 399.
 Differentia inter irregularitatem provenientem ex delicto notorio depositione dignum, & ex delicto notorio transeunte. dist. 50. c. 33. n. 6. p. 399.
 Ex delicto occulto per se, non incurritur irregularitas. dist. 50. c. 33. n. 2. p. 397.
 Quanta culpa sufficiat ad incurrendam irregularitatem. dist. 50. c. 42. n. 1. p. 405.
 Irregularitas confurgens ex obligatione ad ratiocinia, talis proprie non est. dist. 53. c. 1. n. 1. p. 426.
 Authores de irregularitate propter servitutem tractant.

tractantes. distinctione 54. cap. 1. numer. 1.
pag. 430.

Authores qui agunt de irregularitate ex corpore vitiatum. dist. 55. n. 1. p. 492.

Irregularitas ex corpore vitiatum num semper est sacerdotio sit sumenda. ibidem. n. 2.

Vide, Irregularis.

Ita.

Dictio, Ita, quid importet. dist. 34. c. 17. num. 2.
pag. 268.

Ita tamen.

Dictio, Ita tamen, quid significet. distinctione 50. cap. 52. num. 3. pag. 408.

Ita ut.

Dictio, Ita ut, quid significet. distinctione 34. cap. 17. num. 3. pag. 269.

Index.

Nullus iudex debet mittere falcē in messem alienam. dist. 10. c. 8. n. 3. p. 56.

Iudex ecclesiasticus compellit secularem ad leges servandas. distinctione 10. cap. 13. num. 3. p. 59.

Iudex delegatus secundum quam consuetudinem debet iudicare. distinct. 12. cap. 4. num. 3. pag. 66.

Peccans potest revelari. dist. 13. cap. 2. num. 6. pag. 73.

Iudex si deponat tamquam testis, an possit puniri per inferiorem. dist. 21. cap. 4. num. 4. pag. 148.

Causa est deferenda ad maiorem iudicē. dist. 21. cap. 8. n. 2. pag. 151.

Iudex debet exprimere causam, quare facit actum. dist. 24. cap. 3. n. 4. pag. 182.

Iudex aliquando supplet, quae reddent iudicium nullum. distinctione 28. cap. 4. num. 6. pag. 202.

Iudex potest minuere pnam. dist. 27. cap. 3. num. 2. pag. 196.

An iudex iudicans contra iustitiam teneatur parti refarcire damnum. dist. 45. cap. 10. n. 1. 2. 3. pag. 355.

Quemadmodum, & quibus casibus iudex uti debeat misericordia. distinct. 45. cap. 10. n. 5. pag. 356.

An quis possit esse iudex in causa propria. dist. 45. c. 11. n. 1. 2. 3. p. 356.

Papa, & Imperator potest esse iudex in causa propria, siue patrimonij, siue delicti. ibidem. num. 1.

Non tamen si sit in crimine hæresis. ibidem.

Neq; quando duo contendunt de papatu. ibid. Inferior Papa, & imperatore, seu Rege, non recognoscens superiorem, non potest iudicare in causa propria. ibidem. n. 2.

Hoc non procedit in facto notorio. ibidem.

Neque in causa ecclesie, in qua prælatus potest iudicare. ibidem.

Nemo potest esse iudex in causa sui familiaris. dist. 45. c. 11. n. 3. p. 356.

Non procedit hoc in iurisdictione voluntaria. ibidem.

Neque in causis brevissimis, vel ubi lis peritura esset. ibidem.

Neque ubi filius non ageret coram patre, sed conveniretur. ibidem.

Neque ubi iudex esset dominus actoris, & rei. ibidem.

Neque si esset talis qualitatis, ut omnem suspicionem purgaret, ut si esset monachus. Cisterciensis. ibidem.

Neque ubi non opponitur, quod non possit esse iudex. ibidem.

Neque in illo, qui fuit dominus olim, sed non est hodie. ibidem.

Falsus iudex, non est iudex. dist. 45. c. 15. nu. 2. pag. 356.

An iudex ecclesiasticus possit punire seculares propter crimina ab eis commissa. dist. 45. c. 17. n. 3. & 4. p. 357.

An iudex ex officio possit inquirere de crimine. dist. 47. c. 4. n. 1. usque. 5. p. 370.

Iudex tunc poterit procedere, seu inquirere ex officio specialiter contra aliquem, si præcedat infamatio, vel aliqua indicia. ibid. n. 3. p. 371.

Inquisitio, attentio iure civili, prohibita est, iuxta illam regulam, quod nemo sine accusatione damnatur. ibid. n. 4.

Limitatur in crimine læsæ maiestatis. ibid.

Item quando Rex mandat inquiri. ibidem.

Item in criminibus notorijs. ibidem.

In manifestis item, & famosis latronibus, & itinerum aggressoribus, & in publicis homicidis fugientibus, vel latitantibus. ibid.

Item contra socios. ibidem.

Attentio iure canonico inquisitio est permissa in omni crimine. ibid. n. 5.

Hodie de consuetudine, etiam attentio iure civili, in quocumque casu permissum est iudici procedere ex officio, & sic per inquisitionem. dist. 47. c. 4. n. 5. p. 371.

An clementius iudex agat cum amico. dist. 50. 37. n. 3. p. 402.

Iudex non debet esse externus. dist. 61. c. 12. n. 2. pag. 545.

Iudex debet iudicare secundum communem opinionem. dist. 65. cap. 1. n. 1. o. 579.

Non precibus, sed legibus flectendus iudex. dist. 83. c. 1. n. 5. p. 704.

Vtrum praelati, vel iudices familiaritatem vitare debeant. dist. 86. c. 4. n. 1. p. 727.
 Vtrum iudex possit partes litigantes ad concordiam cogere. dist. 90. cap. 9. n. 2. p. 793.
 Quid Bartolus in hac questione sentiat. ibid. num. 3.
 Iudices possunt partes ad concordiam cogere, quando his per multum tempus duraverit, & à facili expediri non possit. ibid. n. 4.
 In causa criminali criminaliter mota iudices non possunt partes ad pacem compellere. ibid. n. 5.
 Quando timetur timor armorum, potest iudex partes ad pacem cogere. ibid. n. 7.
 Iudex poterit partes ad pacem obligare, si sint personæ insignes, & illustres. ibid. n. 8. pag. 794.
 Iudex potest partes cogere ad pacem, quando eorum discordia tendat ad præiudiciū, & incommodum alterius. ibid. n. 9.
 Iudex non tam sæcularis, verum etiam ecclesiasticus partes ad treugiam cogere potest. ibid. n. 10.
 In causis criminalibus, in quibus transactio fieri potest, iudex partes ad pacem cogere poterit, & quæ crimina sint. dist. 90. cap. 9. n. 6. pag. 793.
 Iudex potest accusari, ut suspectus, quanvis sit legatus summi Pontificis. dist. 94. cap. 1. n. 5. pag. 823.
 Authores qui agunt de casibus, in quibus iudex sæcularis admittitur in spiritualibus causis, vel ab eis repellitur. dist. 96. cap. 1. n. 5. pag. 838.
 Vtrum laicus possit esse iudex in causa possessoria spirituali. ibid. n. 6. p. 839.
 Vtrum sæcularis iudex possit cognoscere de questione facti rei spiritualis. ibid. n. 7.
 Cognoscit iudex ecclesiasticus de omnibus causis miserabilium personarum, etiã laicorum. dist. 87. c. 1. n. 3. p. 750.
 An cognoscat de causis viduarum, & orphanorum, cum sunt divites. ibid. n. 4. & 5.
 Cognoscit iudex ecclesiasticus de omni causa inter laicos, quando iudex sæcularis non vult iustitiam facere, vel negligit, vel est absens. dist. 87. cap. 3. n. 1. p. 753.
 In foro sæculari tenentur iudices laici iudicare secundum leges civiles. dist. 44. c. 10. n. 2. pag. 337.
 Limitatur 1. in materia concernente peccatū, tunc enim secundum leges canonicas iudicari debet. ibid.
 Limitatur 2. quando de iure civili datur dubium, & ius canonicum tollit dubitationem, & super ea disponit. ibid. n. 3.
 Limitatur 3. quando agitur de relictis ad pias causas. ibid.
 Limitatur 4. in his, quæ damnum, & liberta-

tem, ecclesiæ concernunt. ibidem.
 Limitatur 5. quando per ius civile in aliquo casu non est provisum, & provisum est per canonicum. ibidem. n. 4.
 Limitatur 6. in feudali causa. ibidem.
 Limitatur 7. in terris, quæ sunt de temporali iurisdictione ecclesiæ. ibidem.
 Limitatur 8. in filiis spurijis, quibus alimenta debentur. ibidem.
 In foro ecclesiastico tenetur iudex causas decidere secundum ius canonicum. dist. 44. c. 10. n. 5. pag. 338.
 Si desit ius canonicum, tunc ecclesiasticus iudex potius debet sequi ius civile, quam consuetudinem locorum. ibidem.
 Poterit decidere secundum ius civile, quando ius canonicum innititur rigori, & ius iuriale æquitati. ibidem.
 Item ubi lex civilis est favorabilis, & æqua, & non est expresse reprobata à iure canonico. ibidem.
 Itē quando leges civiles sunt approbatæ à iure canonico. ibid.

Iudæus.

Quibus constitutionibus Iudæi regantur. dist. 8. cap. 9. n. 3. p. 46.
 Iudæi an ligentur legibus Romanorum. dist. 12. c. 12. n. 2. p. 70.
 Iudæi sunt infidelibus deteriores. dist. 37. c. 13. n. 4. pag. 287.
 An Iudæi tollerandi sint in suis ritibus, & festivitibus. dist. 45. c. 3. n. 5. p. 343.
 Quæ sint festivitates, & ritus Iudæorum. dist. 45. cap. 3. n. 6. usque. 13. p. 344.
 Officia publica non debent Iudæis committi. dist. 45. c. 14. n. 1. p. 483.
 Christiani non debent à Iudæis circumcidi. ibid. n. 2.
 Non dicitur Iudæus, qui est conersus. dist. 50. c. 18. num. 5. pag. 389.

Iudicare.

An iudex debeat iudicare secundum legē antiquiorem. dist. 50. c. 28. n. 2. p. 364.
 Iudicandum est secundum communem opinionem. dist. 65. cap. 1. n. 1. pag. 579.
 Vide Iudex.

Iudicium.

Firmius est iudicium plurimorum. dist. 20. 3. n. 1. pag. 141.
 In statu, quo de vita quis egreditur, in tali iudicio apparebit. dist. 25. cap. 4. n. 3. pag. 189.
 Iudicium quod est plurimorū sententijs confirmatum, integrum est. dist. 64. cap. 5. n. 1. pag. 578.